

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Černého a přísedících Ing. Ladislavy Musilové a JUDr. Ing. Petra Holátka, v hlavním líčení konaném dne 17. prosince 2019 v Táboře

takto:

Obžalovaní

1. [jméno] [příjmení], roz. [příjmení], narozená [datum], v [obec], zam. [právnícká osoba] [obec], trvale bytem [adresa], okr. [obec],
2. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], zapsanou v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. [číslo],
3. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa] (dříve se sídlem [adresa]), zapsanou v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. [číslo],
4. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa] (dříve se sídlem [adresa]), zapsanou v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. [číslo],

jsou vinni, že

I. obžalovaná [jméno] [příjmení] sama

jako osoba samostatně výdělečně činná (dále jen, „OSVČ“) podnikající podle živnostenského zákona pod jménem [jméno] [příjmení], [IČO], s místem podnikání [adresa], s cílem neoprávněně čerpat státní finanční příspěvky a získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky pro [jméno] [příjmení] ve dnech 21. 4. 2011, 18. 7. 2011, 19. 10. 2011, 16. 1. 2012, 18. 4. 2012 a 19. 7. 2012 podala na Úřadu práce ČR– krajské pobočce v [obec], kontaktní pracoviště v [obec] písemné žádosti o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle ust. § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění

pozdějších předpisů a novel, včetně všech povinných příloh, a to konkrétně za I. čtvrtletí roku 2011 až II. čtvrtletí roku 2012, kdy

- za I. čtvrtletí roku 2011 žadatel [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením (dále jen, OZP^o) v celkové výši 440 000 Kč, a to
 - o za měsíc leden 2011 - 9 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 72 000 Kč,
 - o za měsíc únor 2011 – 23 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 184 000 Kč,
 - o za měsíc březen 2011 - 23 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 184 000 Kč,
- za II. čtvrtletí roku 2011 žadatel [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 520 000 Kč, a to
 - o za měsíc duben 2011 – 22 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,
 - o za měsíc květen 2011 – 22 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,
 - o za měsíc červen 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,
- za III. čtvrtletí roku 2011 žadatel [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 504 000 Kč, a to
 - o za měsíc červenec 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,
 - o za měsíc srpen 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,
 - o za měsíc září 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,
- za IV. čtvrtletí roku 2011 žadatel [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 936 000 Kč, a to
 - o za měsíc říjen 2011 – 21 zaměstnanec ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 168 000 Kč,
 - o za měsíc listopad 2011 – 48 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 384 000 Kč,
 - o za měsíc prosinec 2011 – 48 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 384 000 Kč,
- za I. čtvrtletí roku 2012 žadatel [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 167 500 Kč, a to
 - o za měsíc leden 2012 – 50 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 400 000 Kč,
 - o za měsíc únor 2012 – 49 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 392 000 Kč,
 - o za měsíc březen 2012 – 46 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a 2 zaměstnance ve výši 3 750 Kč, tedy v celkové výši 375 500 Kč,
- za II. čtvrtletí roku 2012 žadatel [jméno] [příjmení] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 162 815 Kč, a to
 - o za měsíc duben 2012 - 48 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho ve výši 6 250 Kč, tedy v celkové výši 390 250 Kč,

- o za měsíc květen 2012 - 48 zaměstnanců a 8000 Kč měsíčně a jednoho ve výši 4 565 Kč, tedy v celkové výši 388 565 Kč,
- o za měsíc červen 2012 - 48 zaměstnanců a 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 384 000 Kč,

celkem tedy požádala o příspěvek v úhrnné výši 4 730 315 Kč,

přičemž svým podpisem stvrdila pravdivost údajů uvedených v žádostech, ačkoliv si byla plně vědoma skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádostech o příspěvek neodpovídají pravdě, neboť níže uvedení zaměstnanci se statutem OZP ve skutečnosti nevykonávali žádnou práci nebo jim nebyla vyplácena mzda v deklarované měsíční výši, konkrétně:

- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nebyla jmenovanému vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 3000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce leden 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 144 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena měsíčně žádná mzda, kdy mzdu obdržela zpětně v plné výši za celé období až poté, co podala žádost o ukončení svého pracovního poměru, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až květen 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 32 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, později v částce 1 200 Kč měsíčně snižené o údajné exekuční srážky ze mzdy, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 136 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena měsíčně žádná mzda, přičemž pracovní poměr byl se jmenovanou ukončen ze strany zaměstnavatele po zjištění, že na její osobu žádá o tentýž příspěvek již jiný zaměstnavatel, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až březen 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč, přičemž tato částka nebyla ze strany Úřadu práce ČR pro nesplnění stanovených podmínek vyplácena,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena měsíčně žádná mzda, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíc listopad 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 8 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 1 700 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze zpětně za 3 měsíce po částce 5 000 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, vykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru práci jen maximálně v prvních čtyřech měsících a po celou dobu trvání pracovního poměru jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 112 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze zpětně za 3 měsíce po částce 5 000 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze zpětně, za celé období 2x v částce 6 000 Kč a 3 000 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až březen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 35 750 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze zpětně, za celé období 2x v částce 6 000 Kč a 4 000 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až březen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 35 750 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena žádná mzda, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce leden 2012 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové výši 48 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 136 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, vykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru práci pouze maximálně v prvním měsíci a po celou dobu trvání jejího pracovního poměru jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, ale v nižší blíže neupřesněné částce, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až květen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 50 815 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena žádná mzda, kdy jmenovaný ve skutečnosti žádnou pracovní smlouvu s [příjmení] [jméno] [příjmení] nikdy nesjednal a ani vlastnoručně nepodepsal, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce duben 2012 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 24 000 Kč,
- v případě zaměstnance [příjmení] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,

a v důsledku tohoto jednání byly [jméno] [příjmení] ke škodě České republiky, zastoupené Úřadem práce ČR – generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], neoprávněně vyplaceny na účet č. [bankovní účet] vedený u [právní osoba], a účet č. [bankovní účet] vedený u [právní osoba], státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 002 315 Kč, přičemž obžalovanou byla požadována k proplacení částka celkem 1 018 315 Kč.

II. obžalovaná [právní osoba] a obžalovaná [jméno] [příjmení]

[právní osoba] prostřednictvím tehdejší jednatelky obžalované [jméno] [příjmení] s cílem neoprávněně čerpat státní finanční příspěvky a získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky pro [právní osoba] ve dnech 19. 1. 2012, 16. 4. 2012 a 31. 7. 2012, podala na Úřadu práce ČR-krajské pobočce v [obec] písemné žádosti o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle ust. § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a novel, včetně všech povinných příloh, a to konkrétně za IV. čtvrtletí roku 2011 až II. čtvrtletí roku 2012, kdy

- za IV. čtvrtletí roku 2011 žadatel [právní osoba] s.r.o. požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 864 000 Kč, a to
 - o za měsíc listopad 2011 – 53 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 424 000 Kč,
 - o za měsíc prosinec 2011 – 55 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 440 000 Kč,
- za I. čtvrtletí roku 2012 žadatel [právní osoba] s.r.o. požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 317 772 Kč, a to
 - o za měsíc leden 2012 – 55 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 440 000 Kč,
 - o za měsíc únor 2012 – 47 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 3 390 Kč a jednoho ve výši 2 382 Kč, tedy v celkové výši 437 772 Kč,
 - o za měsíc březen 2012 – 55 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 440 000 Kč,
- za II. čtvrtletí roku 2012 žadatel [právní osoba] s.r.o. požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 343 591 Kč, a to
 - o za měsíc duben 2012 - 55 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 3 929 Kč, jednoho ve výši 2 260 Kč a dalšího ve výši 378 Kč, tedy v celkové výši 446 567 Kč,
 - o za měsíc květen 2012 - 56 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 5 390 Kč, tedy v celkové výši 453 390 Kč,
 - o za měsíc červen 2012 - 53 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 4 266 Kč a další ve výši 1 893 Kč, 6 283 Kč a 7 192 Kč, tedy v celkové výši 443 634 Kč,

požádala tak o příspěvek v celkové výši 3 525 363 Kč,

přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] jako jednatelka [právní osoba], za společnost svým podpisem potvrdila pravdivost údajů uvedených v žádostech, ačkoli si byla plně vědoma skutečnosti, že mzdové náklady deklarované v žádostech o příspěvek neodpovídají pravdě, neboť níže uvedení zaměstnanci se statutem OZP ve skutečnosti nevykonávali žádnou práci nebo jim nebyla vyplácena mzda v deklarované měsíční výši, konkrétně:

- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce leden 2012 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 48 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce cca 1 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce cca 1 200 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP - zdravotně znevýhodněné, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 1 600 Kč až 1 700 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 700 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 60 266 Kč,
- v případě zaměstnance † [jméno] [příjmení], [datum narození] (zesnulý), OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 700 Kč měsíčně bez rozlišení, zda v daném měsíci práci vykonával či nikoliv, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až duben 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 40 378 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce maximálně 3 000 Kč měsíčně, pokud v daném měsíci práci vykonávala, a v částce 2 500 Kč měsíčně, pokud nepracovala, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce maximálně 2 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nebyla jmenovanému vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 000 Kč až 3 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], O OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 300 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek

na tohoto zaměstnance za měsíce únor 2012 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 40 000 Kč,

- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 800 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení] (nyní [příjmení]), [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 4 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až leden 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 24 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 4 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až únor 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 26 382 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, pokud v daném měsíci práci vykonávala, a v částce 2 000 Kč měsíčně, pokud nepracovala, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce prosinec 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 56 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce maximálně 4 000 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 800 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, jmenované nebyla vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 64 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla vyplácena mzda v deklarované výši, pouze v částce 2 500 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce prosinec 2011 až červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 56 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla vyplácena žádná mzda, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2011 a prosinec 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč,

celkem tak bylo v případě těchto osob požádáno o zaplacení příspěvků ve výši 1 071 026 Kč, tudíž v důsledku tohoto jednání byly [právnícká osoba], ke škodě České republiky, zastoupené Úřadem práce ČR – generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], neoprávněně vyplaceny na účet č. [bankovní účet] vedený u Raiffeisenbank státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 071 026 Kč.

III. obžalovaná [právnícká osoba], a obžalovaná [jméno] [příjmení]

[právnícká osoba] prostřednictvím tehdejší jednatelky [jméno] [příjmení] s cílem neoprávněně čerpat státní finanční prostředky a získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky pro [právnícká osoba] s.r.o. ve dnech 25. 10. 2012, 24. 1. 2013, 29. 4. 2013, 22. 7. 2013, 25. 10. 2013, 21. 1. 2014, 28. 4. 2014, 24. 7. 2014, 23. 10. 2014 a 30. 1. 2015 podala na Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Českých Budějovicích, kontaktní pracoviště v [obec], písemné žádosti o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě podle ust. § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a novel, včetně všech povinných příloh, a to konkrétně za III. čtvrtletí roku 2012 až IV. čtvrtletí roku 2014, kdy

- za III. čtvrtletí roku 2012 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 997 492 Kč, a to
 - o za měsíc červenec 2012 - 45 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 360 000 Kč,
 - o za měsíc srpen 2012 - 45 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 360 000 Kč,
 - o za měsíc září 2012 – 34 zaměstnanců ā 8.000 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 5 491,50 Kč, tedy v celkové výši 277 491,50 Kč,
- za IV. čtvrtletí roku 2012 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 784 719 Kč, a to
 - o za měsíc říjen 2012 - 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, a jeden zaměstnanec ve výši 4 715, 25 Kč, tedy v celkové výši 260 715, 25 Kč,
 - o za měsíc listopad 2012 - 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 3 486, 75 Kč a jeden ve výši 4 742,55 Kč, tedy v celkové výši 264 229,30 Kč,
 - o za měsíc prosinec 2012 – 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, jeden ve výši 3 774 Kč, tedy v celkové výši 259 774 Kč,
- za I. čtvrtletí roku 2013 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 794 275 Kč, a to
 - o za měsíc leden 2013 – 34 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 272 000 Kč,
 - o za měsíc únor 2013 – 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho ve výši 2 213,25 Kč a jednoho ve výši 5 770,50 Kč, tedy v celkové výši 263 983,75 Kč,
 - o za měsíc březen 2013 – 32 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho ve výši 916,50 Kč a jednoho ve výši 1 374,75 Kč, tedy v celkové výši 258 291,25 Kč,
- za II. čtvrtletí roku 2013 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 816 613 Kč, a to
 - o za měsíc duben 2013 – 33 zaměstnanci ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 264 000 Kč,

- za měsíc květen 2013 – 33 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, jednoho ve výši 1 422 Kč a jednoho ve výši 7 191 Kč, tedy v celkové výši 272 613 Kč,
- za měsíc červen 2013 – 35 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 280 000 Kč,
- za III. čtvrtletí roku 2013 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši po zaokrouhlení 880 723 Kč, a to
 - za měsíc červenec 2013 – 36 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho ve výši 3 708,75 Kč, tedy v celkové výši 291 708,75 Kč,
 - za měsíc srpen 2013 – 36 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 288 000 Kč,
 - za měsíc září 2013 – 37 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho ve výši 5 013,75 Kč, tedy celkové výši 301 013,75 Kč,
- za IV. čtvrtletí roku 2013 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 1 096 930 Kč, a to
 - měsíc říjen 2013 – 37 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 296 000 Kč,
 - za měsíc listopad 2013 – 34 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 6 801,25 Kč a jednoho ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 285 713,25 Kč,
 - za měsíc prosinec 2013 – 35 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jednoho ve výši 5 419,50 Kč a jednoho ve výši 5 058,75 Kč, tedy v celkové výši 289 358,25 Kč,
 - zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 225 857,92 Kč,
- za I. čtvrtletí roku 2014 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 1 093 057 Kč, a to
 - za měsíc leden 2014 – 37 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, v celkové výši 294 816 Kč,
 - za měsíc únor 2014 – 36 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jednoho zaměstnance ve výši 339 Kč a jednoho ve výši 4 796,25 Kč, tedy v celkové výši 291 983,25 Kč,
 - za měsíc březen 2014 – 33 zaměstnanci ā 7 968 Kč měsíčně, jednoho ve výši 3 271,50 Kč a další ve výši 5 956,50 Kč a 6 206,25 Kč, tedy v celkové výši 278 378,25 Kč,
 - zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 227 879,04 Kč,
- za II. čtvrtletí roku 2014 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 1 074 645 Kč, a to
 - za měsíc duben 2014 – 32 zaměstnanci ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 4 941 Kč, další ve výši 171 Kč a dva ve výši po 8 000 Kč, tedy v celkové výši 276 088 Kč,
 - za měsíc květen 2014 – 34 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 6 890,25 Kč a jeden ve výši 3 020,25 Kč, tedy v celkové výši 280 822,50 Kč,
 - za měsíc červen 2014 – 36 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 4 022,25 Kč, tedy v celkové výši 290 870,25 Kč,
 - zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 226 863,92 Kč,

- za III. čtvrtletí roku 2014 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 1 105 555 Kč, a to
 - o za měsíc červenec 2014 – 36 zaměstnanců a 7 939,50 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 4 863,75 Kč, tedy v celkové výši 290 685,75 Kč,
 - o za měsíc srpen 2014 – 35 zaměstnanců a 7 939,50 Kč, jednoho ve výši 4 026,75 Kč a jednoho ve výši 6 600 Kč, tedy v celkové výši 288 509,25 Kč,
 - o za měsíc září 2014 – 34 zaměstnanci a 7 939,50 Kč, jednoho ve výši 2 545,50 Kč a další ve výši 5 563,50 Kč, 7 724,25 Kč a 3 750 Kč, tedy v celkové výši 297 465,75 Kč,
 - o zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 228 894,16 Kč,
- za IV. čtvrtletí roku 2014 žadatel [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 1 090 351 Kč, a to
 - o za měsíc říjen 2014 – 33 zaměstnanci a 7 939,50 Kč měsíčně, jeden ve výši 7 161 Kč, další ve výši 6 051 Kč a jeden ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši po zaokrouhlení 283 215,50 Kč,
 - o za měsíc listopad 2014 – 32 zaměstnanci a 7 939,50 Kč, a další ve výši 8 000 Kč, 2 718,75 Kč, 4 420,50 Kč, 7 215,75 Kč a 8 000 Kč, tedy v celkové výši 284 419 Kč,
 - o za měsíc prosinec 2014 – 35 zaměstnanců a 7 939,50 Kč a další dva po 8 000 Kč, tedy v celkové výši 293 882,50 Kč,
 - o zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 228 833,68 Kč,

celkem tak požádala o příspěvek v celkové výši 9 734 360 Kč,

přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] jako jednatelka [právnícká osoba], za společnost svým podpisem potvrdila pravdivost údajů uvedených v žádostech, přestože věděla, že v žádostech jsou uvedeny nepravdivé údaje o skutečně vynaložených mzdových nákladech, neboť níže uvedení zaměstnanci se statutem OZP ve skutečnosti nevykonávali pro [právnícká osoba] v tomto období žádnou práci nebo jim nebyla vyplácena mzda v deklarované měsíční výši, konkrétně:

- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, tato nevykonávala po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, jelikož mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z ní určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], takže jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 a srpen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, jelikož mzdu obdržel zpočátku v hotovosti pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, poté mu byla mzda v plné výši sice zaslána na jeho bankovní účet, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátil obžalované [jméno] [příjmení], kdy mu tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 až prosinec 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 239 381 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí

nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, když mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 a srpen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč,

- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, když mzdu sice obdržel zpočátku v hotovosti pouze v částce 2 500 Kč měsíčně, poté mu byla mzda sice zasílána v plné výši na bankovní účet spoluzaměstnance [jméno] [příjmení], přičemž z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátil obžalované [jméno] [příjmení], kdy mu tak z vyplacené mzdy zůstala částka 2 000 Kč měsíčně, snižená o exekuční srážky ve výši 500 Kč, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce leden 2013 až prosinec 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 191 381 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenované ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, když mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala první měsíc částka 2 500 Kč a druhý měsíc vrátila celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 a srpen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 16 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nebyla jmenovanému ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, když mzdu sice obdržel na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátil obžalované [jméno] [příjmení], kdy mu tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce červenec 2012 až prosinec 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 239 381 Kč,

přičemž v důsledku tohoto jednání byly [právnícká osoba], ke škodě České republiky, zastoupené Úřadem práce ČR – generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], neoprávněně vyplaceny na účet č. [číslo] vedený u [právnícká osoba], státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 718 143 Kč.

IV. obžalovaná [právnícká osoba] a obžalovaná [jméno] [příjmení]

obžalovaná [právnícká osoba] zastoupená jednatelem [jméno] [příjmení], příp. jinou zplnomocněnou osobou, ve dnech 30. 10. 2012, 24. 1. 2013, 29. 4. 2013, 25. 7. 2013, 29. 10. 2013, 29. 1. 2014, 28. 4. 2014, 24. 7. 2014, 30. 10. 2014 a 29. 1. 2015, na podkladě údajů poskytnutých obžalovanou [jméno] [příjmení] jako osobou ústně pověřenou jednatelem zpracováním podkladů pro mzdovou a dotační evidenci, jakož i jednáním o pracovních podmínkách s osobami se statusem OZP, krom jiného i zaplacením mezd ve stanovených výplatních termínech na bankovní účty zaměstnanců, a realizací úhrad zákonných odvodů ve lhůtách splatnosti, v rámci dispozičního oprávnění k bankovnímu účtu společnosti, podala na Úřadu práce ČR- krajské pobočce [obec], kontaktní pracoviště v [obec], písemné žádosti o poskytnutí státního příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě podle ust. § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a novel, včetně všech povinných příloh, a to konkrétně za III. čtvrtletí roku 2012 až IV. čtvrtletí roku 2014, kdy

- za III. čtvrtletí roku 2012 [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 160 000 Kč, a to
 - o za měsíc září 2012 – 20 zaměstnanců a 8.000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,

- za IV. čtvrtletí roku 2012 [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 480 000 Kč, a to
 - o za měsíc říjen 2012 - 20 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,
 - o za měsíc listopad 2012 - 20 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,
 - o za měsíc prosinec 2012 - 20 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,
- za I. čtvrtletí roku 2013 [právnícká osoba]. požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši 471 319 Kč, a to
 - o za měsíc leden 2013 - 20 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 160 000 Kč,
 - o za měsíc únor 2013 - 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 6 172,50 Kč, tedy v celkové výši 158 172,50 Kč,
 - o za měsíc březen 2013 – 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 1 146 Kč, tedy v celkové výši 153 146 Kč,
- za II. čtvrtletí roku 2013 [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši po zaokrouhlení 438 902 Kč, a to
 - o za měsíc duben 2013 - 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 152 000 Kč,
 - o za měsíc květen 2013 - 18 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 1 911,75 Kč v celkové výši 145 911,75 Kč,
 - o za měsíc červen 2013 – 17 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jednoho zaměstnance ve výši 4 989,75 Kč tedy v celkové výši 140 989,75 Kč,
- za III. čtvrtletí roku 2013 [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě v celkové výši po zaokrouhlení 439 401 Kč, a to
 - o za měsíc červenec 2013 – 17 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 7 400,25 Kč, tedy v celkové výši 143 400,25 Kč,
 - o za měsíc srpen 2013 – 18 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 144 000 Kč,
 - o za měsíc září 2013 – 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 152 000 Kč,
- za IV. čtvrtletí roku 2013 [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 550 517 Kč, a to
 - o za měsíc říjen 2013 – 19 zaměstnanců ā 8 000 Kč měsíčně, v celkové výši 152 000 Kč,
 - o za měsíc listopad 2013 – 18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 151 424 Kč,
 - o za měsíc prosinec 2013 – 18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 6 378 Kč a další ve výši 6 249,75 Kč, tedy celkové výši 156 051,75 Kč,
 - o zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 91 040,70 Kč,
- za I. čtvrtletí roku 2014 [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 550 356 Kč, a to

- za měsíc leden 2014 -18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 151 424 Kč,
- za měsíc únor 2014 – 19 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, v celkové výši 151 392 Kč,
- za měsíc březen 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 327 Kč a jeden ve výši 5 811 Kč, tedy v celkové výši 149 562 Kč,
- zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 97 977,64 Kč,
- za II. čtvrtletí roku 2014 [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 558 915 Kč, a to
 - za měsíc duben 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 8000 Kč, tedy v celkové výši 151 424 Kč,
 - za měsíc květen 2014 - 19 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, v celkové výši 151 392 Kč,
 - za měsíc červen 2014 - 19 zaměstnanců ā 7 968 Kč měsíčně, v celkové výši 151 392 Kč,
 - zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 104 706,40 Kč,
- za III. čtvrtletí roku 2014 [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 566 182 Kč, a to
 - za měsíc červenec 2014 – 17 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 5 343,75 Kč a jeden ve výši 7 968 Kč, tedy v celkové výši 148 283,25 Kč,
 - za měsíc srpen 2014 – 16 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně, jeden ve výši 8 000 Kč, jeden ve výši 2 160 Kč a další ve výši 7 968 Kč, tedy v celkové výši 145 160 Kč,
 - za měsíc září 2014 – 17 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně, jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, jeden ve výši 1 069,50 Kč, jeden ve výši 7 968 Kč a další zaměstnanec ve výši 3 969,75 Kč, tedy v celkové výši 155 978,75 Kč,
 - zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 116 759,68 Kč,
- za IV. čtvrtletí roku 2014 [právnícká osoba] požadovala příspěvek na úhradu mzdových nákladů vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě, včetně zvýšení o další náklady, v celkové výši po zaokrouhlení 569 688 Kč, a to
 - za měsíc říjen 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 150 911 Kč,
 - za měsíc listopad 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 150 911 Kč,
 - za měsíc prosinec 2014 – 18 zaměstnanců ā 7 939,50 Kč měsíčně a jeden zaměstnanec ve výši 8 000 Kč, tedy v celkové výši 150 911 Kč,
 - zvýšení příspěvku o další náklady – v celkové výši 116 954,64 Kč,

celkem tak obchodní korporace požádala o proplacení státního příspěvku ve výši 4 785 280 Kč,

přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] takto jednala v úmyslu neoprávněně čerpat státní finanční prostředky a získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky pro [právnícká osoba] a pro sebe a to přesto, že si byla vědoma skutečnosti, že obchodní korporace použije v žádostech o příspěvek jí zpracované podklady, které neodpovídají pravdě, neboť níže uvedení

zaměstnanci se statusem OZP ve skutečnosti nevykonávali žádnou práci nebo jim nebyla vyplácena mzda v deklarované měsíční výši, konkrétně:

- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 2. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátila celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce září 2012 až září 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 152 199 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP ve 3. stupni invalidity, nevykonával jmenovaný na počátku pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu mu nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, kdy mzdu obdržel za první měsíc v hotovosti pouze v částce 1 000 Kč měsíčně, poté mu byla mzda sice zasílána v plné výši na bankovní účet jeho manželky [jméno] [příjmení], avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátil obžalované [jméno] [příjmení], kdy mu tak z vyplacené mzdy zůstala pouze částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátil celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce listopad 2013 až září 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 87 562,50 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenovaná ve skutečnosti vyplácena po dobu trvání pracovního poměru mzda v deklarované výši, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátila celou výplatu, pokud nevykonávala v daný měsíc žádnou práci, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce září 2012 až prosinec 2012 a za měsíce únor 2013 až listopad 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 207 441,50 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná v rámci pracovního poměru po dobu jednoho měsíce žádnou práci a za tuto dobu jí nebyla ve skutečnosti vyplácena žádná mzda, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak celou výplatu podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíc srpen 2013 požadován neoprávněně – v celkové částce 8 000 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná na počátku pracovního poměru žádnou práci a po tuto dobu jí nebyla ve skutečnosti vyplácena mzda v deklarované výši, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátila celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce září 2012 až září 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 199 562,50 Kč,
- v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], OZP v 1. stupni invalidity, nebyla jmenovaná ve skutečnosti vyplácena na počátku pracovního poměru mzda v deklarované výši, kdy mzdu sice obdržela na svůj bankovní účet v plné výši, avšak z této výplaty určenou částku podle jejího pokynu následně vrátila obžalované [jméno] [příjmení], kdy jí tak z vyplacené mzdy zůstala částka cca 2 500 Kč měsíčně, případně vrátila celou výplatu, a tak byl příspěvek na tohoto zaměstnance za měsíce září 2012 až duben 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 129 719,75 Kč,
- v případě zaměstnance [příjmení] [příjmení], OZP v 1. stupni invalidity, nevykonávala jmenovaná po dobu trvání pracovního poměru žádnou práci, a tak byl příspěvek na tohoto

zaměstnanec za měsíce září 2012 až prosinec 2014 požadován neoprávněně – v celkové částce 223 381 Kč,

a současně obžalovaná [jméno] [příjmení], jako osoba pověřená jednatelem, věděla, že v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za II. čtvrtletí roku 2013 nebyly k datu [datum] za [právnícká osoba], jakožto zaměstnavatele, realizovány v tomto do té doby splatné platby pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, konkrétně, že

- nebyly za 19 zaměstnanců uhrazeny zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovnám za měsíc březen 2013, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2013, a to včetně příspěvků ve výši po 8 000 Kč na zaměstnance [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození] a [příjmení] [příjmení], [datum narození], v celkové částce 153 146 Kč požadován neoprávněně, přičemž na základě veřejnosprávní kontroly Úřadu práce ČR provedené ve dnech 9.- 18.10.2013 byla tato částka zpětně ze strany [právnícká osoba] uhrazena, a
- do data 30.6.2013 nebyly uhrazeny za 19 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovnám za měsíc duben 2013 až květen 2013, přičemž na základě tohoto zjištění nebylo obchodní korporaci vystaveno potvrzení o bezdlužnosti k datu 30.6.2013 a státní příspěvek za druhé čtvrtletí roku 2013 tak nebyl žadateli ze strany Úřadu práce ČR v požadované výši 438 902 Kč poskytnut,

celkem tak bylo jen z tohoto titulu neoprávněně požadováno poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 552 408 Kč, ovšem částka 438 902 Kč Úřadem práce ČR poskytnuta nebyla,

přičemž obžalovaná [jméno] [příjmení] před osobami jednajícími za [právnícká osoba], veškeré nepravdivé údaje vědomě zamlčela a [právnícká osoba] neučinila nic, co by tomuto jednání obžalované [jméno] [příjmení] zabránilo,

a v důsledku toho byly [právnícká osoba], ke škodě České republiky, zastoupené Úřadem práce ČR – generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], neoprávněně vyplaceny na účet č. [bankovní účet] vedený u [právnícká osoba] státní příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 1 121 012, 25 Kč,

čímž způsobily či chtěly způsobit

- ▶ obžalovaná [jméno] [příjmení] jednáním pod body I.- IV. škodu v celkové výši nejméně 4 351 758,25 Kč, a
 - ▶ obžalovaná [právnícká osoba] pod bodem IV. škodu v celkové výši nejméně 1 121 021, 25 Kč,
- obžalované obchodní korporace pak způsobily na cizím majetku
- ▶ obžalovaná [právnícká osoba] pod bodem II. škodu v celkové výši 1 071 026 Kč,
 - ▶ obžalovaná [právnícká osoba] pod bodem III. škodu v celkové výši 718 143 Kč,

tedy

obžalovaná [jméno] [příjmení] ad I. – IV.

dílem v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobila tímto činem značnou škodu, dílem se dopustila jednání, jež směřovalo k tomu, že v žádosti o poskytnutí příspěvku uvede nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobí tímto činem značnou škodu,

obžalovaná [právnícká osoba] ad II.

v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobila tímto činem značnou škodu,

obžalovaná [právnícká osoba] ad III.

v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobila tímto činem značnou škodu,

obžalovaná [právnícká osoba] ad IV.

dílem v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobila tímto činem značnou škodu, dílem se dopustila jednání, jež směřovalo k tomu, že v žádosti o poskytnutí příspěvku uvede nepravdivé a hrubě zkreslené údaje a způsobí tímto činem značnou škodu

čímž spáchaly**obžalovaná [jméno] [příjmení] ad I.) - IV.)**

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonáný dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaná [právnícká osoba] ad II.)

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku,

obžalovaná [právnícká osoba] ad III.)

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku,

obžalovaná [právnícká osoba] ad IV.)

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzují se za to**Obžalovaná [jméno] [příjmení]:**

Za tento a za sbíhající se přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byla uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne [datum], č.j. [číslo] jenž ohledně ní nabyl právní moci dne [datum],

podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za užití ust. § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody na 3 (tři) roky a 9 (devět) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy obchodní korporace a spolku, jakož i zákaz provozování živnosti neuvedené v příloze 1 až 3 zákona č. 455/91 Sb. o živnostenském podnikání (živnostenský zákon) v platném znění spočívající ve zprostředkování obchodu a služeb na dobu 6 (šest) let.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku se ve vztahu k obžalované [jméno] [příjmení] zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne [datum], č.j. [číslo], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaná [právnícká osoba]:

Podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za užití ust. § 15 odst. 1 a § 18 odst. 1, 2 zákona číslo 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k peněžitému trestu v počtu 125 denních sazeb po 2 000 Kč, tedy v celkové výši 250 000 Kč.

Obžalovaná [právnická osoba]:

Podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za užití ust. § 15 odst. 1 a § 18 odst. 1, 2 zákona číslo 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k peněžitému trestu v počtu 100 denních sazeb po 2 000 Kč, tedy v celkové výši 200 000 Kč.

Obžalovaná [právnická osoba]:

Podle § 212 odst. 5 trestního zákoníku za užití ust. § 15 odst. 1 a § 18 odst. 1, 2 zákona číslo 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k peněžitému trestu v počtu 125 denních sazeb po 3 000 Kč, tedy v celkové výši 375 000 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Česká republika zastoupená Úřadem práce ČR, generálním ředitelstvím, [IČO], se sídlem [adresa], odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se

obžalované [jméno] [příjmení], [právnická osoba], [právnická osoba] a [právnická osoba] podle § 226 písm. b) trestního řádu v následujících částech zprošťují obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v [obec] – pobočka v Táboře ze dne [datum], č.j. [číslo], a to:

Obžalované [jméno] [příjmení] v bodě I. obžaloby v části, v níž jí bylo kladeno za vinu, že:

současně v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v žádostech za I. čtvrtletí roku 2011 až I. čtvrtletí roku 2012 svým podpisem stvrdila pravdivost prohlášení o tom, že byly ze strany firmy [jméno] [příjmení], jakožto zaměstnavatele, řádně odvedeny částky pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, přestože tyto platby do stanoveného data, případně do data podání žádosti, ve skutečnosti realizovány nebyly, konkrétně:

- do data podání žádosti za I. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne 21.4.2011 nebyly uhrazeny za 22 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc březen 2011, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 176 000 Kč,
- do data podání žádosti za II. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne 18. 7. 2011 nebyly uhrazeny za 23 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc červen 2011, a tak byl příspěvek za měsíc červen 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 184 000 Kč, přičemž v případě zaměstnance [jméno] [příjmení], nebyl příspěvek z důvodu nesplnění stanovených podmínek Úřadem práce ČR vyplacen,
- do data podání žádosti za III. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne 19. 10. 2011 nebyly uhrazeny za 21 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc září 2011, a tak byl příspěvek za měsíc září 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 168 000 Kč,
- do data podání žádosti za IV. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne 16. 1. 2012 nebyly uhrazeny za 48 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc prosinec 2011, a tak byl příspěvek za měsíc prosinec 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 384 000 Kč,
- do data podání žádosti za I. čtvrtletí roku 2012, tj. do dne 18. 4. 2012 nebyly uhrazeny za 48 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc březen 2012, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 375 500 Kč,

Obžalované [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] v bodě II. obžaloby v části, v níž jim bylo kladeno za vinu, že:

současně obviněná [jméno] [příjmení] jako jednatelka [právnícká osoba] za společnost v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v žádostech za IV. čtvrtletí roku 2011 až II. čtvrtletí roku 2012 svým podpisem stvrdila pravdivost prohlášení o tom, že ze strany [právnícká osoba] s.r.o., jakožto zaměstnavatele, byly řádně odvedeny částky pojistného na sociální zabezpečení, vč. příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, přestože tyto platby do stanoveného data, případně do data podání žádosti, ve skutečnosti realizovány nebyly, konkrétně:

- do data podání žádosti za IV. čtvrtletí roku 2011, tj. do dne 19. 1. 2012 nebyly uhrazeny za 44 zaměstnance zákonné odvody vůči VZP ČR a za 5 zaměstnanců zákonné odvody vůči VoZP ČR za měsíc prosinec 2011, a tak byl příspěvek za měsíc prosinec 2011 požadován neoprávněně – v celkové částce 392 000 Kč,
- do data podání žádosti za I. čtvrtletí roku 2012, tj. do dne 16. 4. 2012 nebyly uhrazeny za 55 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovněm za měsíc březen 2012, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 440 000 Kč,
- do data podání žádosti za II. čtvrtletí roku 2012, tj. do dne 31. 7. 2012 nebyly uhrazeny za 56 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovněm za měsíc červen 2012, a tak byl příspěvek za měsíc červen 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 443 634 Kč,

Obžalované [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] v bodě III. obžaloby v části, v níž jim bylo kladeno za vinu, že:

a současně obviněná [jméno] [příjmení] jako jednatelka [právnícká osoba] za obchodní korporaci v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v žádostech za I. čtvrtletí roku 2013 až II. čtvrtletí roku 2013 svým podpisem stvrdila pravdivost prohlášení o tom, že byly ze strany [právnícká osoba], jakožto zaměstnavatele, řádně odvedeny částky pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, přestože tyto platby do stanoveného data, případně do data podání žádosti, ve skutečnosti realizovány nebyly, konkrétně:

- do data podání žádosti za I. čtvrtletí roku 2013, tj. do dne 29. 4. 2013 nebyly uhrazeny za 30 zaměstnanců zákonné odvody vůči VZP ČR za měsíc březen 2013, a tak byl příspěvek za měsíc březen 2013 požadován neoprávněně – v celkové částce 233 375 Kč, přičemž na základě tohoto zjištění již v rámci veřejnosprávní kontroly Úřadu práce ČR byla tato částka ze strany [právnícká osoba] s.r.o. následně k dnešnímu dni zcela splacena,
- do data podání žádosti za II. čtvrtletí roku 2013, tj. do dne 22. 7. 2013 nebyly uhrazeny za 35 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovněm za měsíc červen 2013, a tak byl příspěvek za měsíc červen 2013 požadován neoprávněně – v celkové částce 280 000 Kč, přičemž na základě tohoto zjištění již v rámci veřejnosprávní kontroly Úřadu práce ČR byla tato částka ze strany [právnícká osoba] s.r.o. následně k dnešnímu dni jen částečně ve výši 220 000 Kč splacena,

Obžalovaná [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] v bodě IV. obžaloby v části, v níž jim bylo kladeno za vinu, že:

a současně obviněná [jméno] [příjmení], jako osoba pověřená jednatelem, věděla, že v rozporu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za IV. čtvrtletí roku 2012 až II. čtvrtletí roku 2013 ve lhůtě splatnosti, případně k datu podání žádosti, nebyly z její strany za [právnícká osoba], jakožto zaměstnavatele, realizovány platby pojistného na sociální zabezpečení, včetně příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a

pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, konkrétně, že

- do data podání žádosti za IV. čtvrtletí roku 2012, tj. do dne 24. 1. 2013 nebyly uhrazeny za 20 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovně za měsíc prosinec 2012, a tak byl příspěvek za měsíc prosinec 2012 požadován neoprávněně – v celkové částce 160 000 Kč, přičemž na základě veřejnosprávní kontroly Úřadu práce ČR provedené ve dnech [22.11.2013 – 15.1.2014] byla tato částka zpětně ze strany [právnícká osoba] uhrazena,
- do data podání žádosti za II. čtvrtletí roku 2013, tj. do dne 25. 7. 2013 nebyly uhrazeny za 19 zaměstnanců zákonné odvody vůči OSSZ a zdravotním pojišťovnám za měsíc červen 2013,

v čemž byly obžalobou spatřovány dílčí útoky zvláště závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku u obžalované [jméno] [příjmení] a zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku v případě obžalovaných obchodních [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba]

neboť tyto v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená Česká republika zastoupená Úřadem práce ČR, generálním ředitelstvím, [ICO] se sídlem [adresa], ve vztahu k jí uplatňovanému nároku na náhradu škody odvozovaného ze skutků, v nichž došlo ke zproštění obžalovaných obžaloby, odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních

Odůvodnění:

1. Obžalobou státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře, ze dne byly před soud postaveny výše uvedené obžalované, kterým bylo kladeno za vinu spáchání zvláště závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku u obžalované [jméno] [příjmení] a zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku v případě obžalovaných obchodních [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] Těchto trestných činů se obžalované subjekty měly dopustit jednáním, jež je v zásadě popsáno ve výroku tohoto rozsudku, samozřejmě tak, že jim za vinu bylo kladeno i to, co nakonec bylo soudem vyhodnoceno jako jednání, jež trestným činem není a proto bylo postupem podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěno.
2. Dokazování, jež soud v průběhu hlavního líčení provedl, bylo poměrně rozsáhlé, sestávalo z výpovědí obžalované [příjmení], představitelů stíhaných právnických osob, některých zaměstnanců, čtení svědeckých výpovědí a úředních záznamů o podaném vysvětlení. S ohledem na posuzovanou trestnou činnost pak logicky velmi podstatnou roli pro objasnění věci měly důkazy objektivní povahy, zejména listiny vztahující se k vyřizování příspěvků na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením a výpisy z účtů všech klíčových subjektů. Charakteristika osob vyplývá z listin vztahujících se k osobě obžalované [příjmení], zejména opisu rejstříku trestů a zpráv z místa bydliště, jakož i podkladů pocházejících z veřejného a insolventního rejstříku a v neposlední řadě i z přílohového trestního spisu Okresního soudu v Táboře, sp. zn. [číslo]. Obsah jednotlivých provedených důkazů a jejich zhodnocení je pak součástí odůvodnění tohoto rozsudku.
3. Důkazní rámec považuje soud za dostatečný pro učinění skutkových závěrů, o nichž není důvodných pochybností ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu. Provedené důkazy byly soudem hodnoceny podle jeho vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Na základě toho pak soud mohl učinit i příslušné závěry právní a mohl rozhodnout i o trestech za prokázaná protiprávní jednání, které obžalovaným uložil. Otázku náhrady škody v adhezním řízení pak byl nucen řešit tak, že trestní soud nemůže z důvodů právních i faktických o uplatněném nároku rozhodnout. Proto byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních

4. V této trestní věci byla vyslechnuta obžalovaná [jméno] [příjmení] opakovaně. V přípravném řízení učiněná výpověď je ve spisu na č.l. 452- 481, ta z hlavního líčení je pak založena na č.l. [číslo] verte. Vedle toho obžalovaná poskytla svá vyjádření též k jednotlivým provedeným důkazům.
5. Ke svým osobním poměrům uvedla, že je rozvedená, má dvě děti, dcera [jméno] byla sice svěřena do péče bývalého přítele, ovšem v současné době se vrací k matce, syn [jméno] je narozen v roce 2012. Jeho otec na něj platí výživné ve výši [číslo] měsíčně. Obžalovaná v současné době pracuje v hotelu [název], její příjem je na úrovni 18 000 Kč čistého měsíčně, ovšem podléhá exekucím, současně je též v insolvenční. Co se týká samotné věci, tak obžalovaná se obsáhle vyjadřovala, zkonstatovala, že neměla žádný úmysl někoho poškodit, nechtěla poškodit stát, vyhodnotila celou věc jako špatný úmysl dobře pomoci. Nelituje toho, že zaměstnávala osoby se zdravotním postižením a domnívá se, že nic tak špatného neudělala. Lituje pouze toho, že se seznámila s někým, s kým se seznámit neměla, myslí tím svého bývalého manžela, který byl za trestnou činnost spojenou s neoprávněným čerpáním dotací na zaměstnávání osob se zdravotním postižením odsouzen. Považuje za pro sebe pozitivní, že se seznámila s osobami se zdravotním postižením. Kdyby chtěla se na tomto obohatit, zcela jistě by v současné době neměla dluhy ve výši přesahující 2 miliony Kč. K začátkům svého podnikání uvedla, že v roce 2010 za ní přišel manžel s tím, že končí se svým podnikáním, ona se rozhodla, že bude v této oblasti podnikat, měla známou, která zadávala zakázky v podobě drobných kompletačních prací pro osoby se zdravotním postižením, domnívala se tedy, že by mohla v této činnosti pokračovat. Myslela přitom na svoji matku, která je hodně psychicky nemocná, domnívala se, že by vykonáváním nějaké pracovní činnosti přišla na jiné myšlenky. Spolu s ní pak získala další zaměstnance. Dále pak obsáhle hovořila o zaměstnávání osob se zdravotním postižením, zejména v případě těch osob, u nichž je zdravotní postižení psychického původu, neboť tito častokrát nemohou pracovat v kolektivu dalších osob, a proto jsou rádi, když dostávají nějakou práci, kterou mohou vykonávat doma. S těmito tedy zejména pracovala, pak vstoupil do účinnosti nový zákon o zaměstnanosti, z něhož vyplynulo, že tyto osoby mohou pracovat toliko v chráněných dílnách a se svědkem [jméno] [příjmení], který se začal zajímat o to, co dělá, uvedl, že má velmi dobré známosti a dobré styky k získání zakázek na kompletace různých obálek, propagačních materiálů apod. Seznámil ji s [jméno] [příjmení], svým kamarádem, a dospěli k závěru, že založí [právní osoba], která bude pokračovat v kompletační činnosti, kterou vykonávali zaměstnanci [jméno] [příjmení] do konce června roku 2012. Za tím účelem pan [příjmení] přejmenoval dne 18. 11. 2011 původní [právní osoba] na [právní osoba] (zapsáno do veřejného rejstříku dne 28. 11. 2011), s tím, že zdůraznila, že všechny práce administrativního charakteru v této oblasti obžalovaná vykonávala společně s [jméno] [příjmení]. Zjistili tehdy, že Úřad práce v Jihlavě má jiné požadavky než Úřad práce v Soběslavi, za tím účelem bylo dohodnuto, že sídlo společnosti bude v Soběslavi v bytě paní obžalované. Část [právní osoba] se tedy zabývala zaměstnáváním osob se zdravotním postižením a tu měla na starosti právě obžalovaná, druhá část, která byla stavební firmou specializovanou na zednické práce, podléhala pánům [příjmení] a [příjmení].
6. Ona sama, když zaměstnávala osoby se zdravotním postižením, tak byla s těmito osobami domluvená tak, že budou pracovat pouze tehdy, jestliže se na to budou zdravotně cítit. V případě, že by byly delší dobu nemocní nebo by práci neodvedly, tak by jejich práci vykonali další zaměstnanci, kteří by pak pobírali vyšší odměnu, než takovou, která byla původně domluvena. Každý s tím souhlasil. Využívala toho, že získávala dotace na zaměstnávání těchto osob od státu. Bylo jí, jak doznala, trochu jedno, jestli ti lidé skutečně pracují či nikoliv, protože věděla, že mzdu jí pokryje stát, a proto neřešila, jestli je člověk týden doma a přesto dostane peníze. Dle názoru obžalované v tom nebylo nic špatného, jednalo se o lidský přístup. Rozhodně jí nenapadlo, že by měla stát před soudem a zpovídat se z toho, zda byl zaměstnanec týden doma a přesto dostal výplatu. S panem [příjmení] a [právní osoba] byli dohodnuti tak, že ona bude 40 % společníkem a pánové [příjmení] a [příjmení] měli každý po 30 % s tím, že bylo dohodnuto, že

oni budou do společnosti investovat své prostředky na rozjezd společnosti, protože dobře věděli, že dotace státu na zaměstnávání těchto osob jsou vypláceny zpětně za minulé období a ona žádné prostředky neměla. V případě těch drobných kompletačních prací se nedařilo plně zajistit takové příjmy, které by stačily k fungování společnosti, takže svědkové [příjmení] a [příjmení] opakovaně dodávali další finanční prostředky. Poté, co se [jméno] [příjmení], který do té doby byl v Austrálii, ze zahraničí vrátil, začal do věci šťourat, jelikož se mu nelíbilo, že je vyděláváno málo peněz. Ona v únoru 2012 porodila syna, starala se o něj, všechno bylo na panu [příjmení]. Žádosti o dotace týkající se [právnícká osoba] nenosila na úřad práce pouze ona sama, nosil je tam též [jméno] [příjmení], který s tím vším byl srozuměn a ona z toho titulu vyjadřuje lítost nad tím, že je stíhána pouze ona a nikoliv též on.

7. Co se týče splnění podmínek pro výplatu těchto dotací, před koncem každého kvartálu obcházela zdravotní pojišťovny, finanční úřad apod. a zjišťovala, zda společnost nebo ona sama jako OSVČ něco nedluží na povinných platbách, aby k poslednímu dni kvartálu byla tzv. bezdlužná. Taková potvrzení získala, eventuelně drobné nedoplatky zaplatila. Následně pak v dalším měsíci podávala žádost o proplacení dotací. Protože od 1. 7. 2012 nemohli zaměstnanci se zdravotním postižením pracovat doma, museli být v chráněných dílnách, založila společnost s ručením omezeným, která měla pobočku v Pacově, kde bydlela její matka a tam také byla prováděna kompletační činnost. Bylo na matce obžalované, aby dohlédla na fungování této dílny v době, kdy obžalovaná musela zůstat se svým malým synem doma. Věděla přitom, že někteří zaměstnanci nebudou v chráněné dílně schopni fungovat, proto s nimi byla dohodnuta tak, že budou vykonávat svoji pracovní činnost doma, jako kdyby docházeli do této dílny. I tam získávala dotace s tím, že zaměstnanci věděli, že pokud nebudou mít dost práce nebo nebudou práci stíhat, budou peníze na ně připadající či získané poskytnuty pracovním výkonnějším spolupracovníkům. Docházelo k nim do chráněné dílny hodně kontrol, ať už namátkových, tak nahlášených. Bylo při nich zjištěno, že práce probíhá, a že tam jsou lidé, kteří práci odvádějí. Obžalované bylo lhostejné, zda ji pracovníci odvádějí 10 dnů z měsíce nebo celý měsíc.
8. [právnícká osoba] začala fungovat od června 2012, v té době fungovala též [právnícká osoba], kam byli vyčleněni zaměstnanci se zdravotním postižením, kteří byli původně ve [právnícká osoba]. Pod touto firmou zůstala už jen stavební výroba. Pokoušeli se získat povolení pro provozování chráněné dílny v Jihlavě, tam se to však nepodařilo, neboť jihlavský úřad práce měl jiné požadavky, než úřad tábořský, přičemž obžalovaná zmínila nestandardní přístup některých jihlavských zaměstnanců. Pokud pak jde o zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve [právnícká osoba], tak ona trvala na tom, že nebude s touto společností formálně spojena, nebyla jednatelkou, neměla podepsanu žádnou pracovní smlouvu, nedostala plnou moc. Jejím úkolem bylo pomoci zařídit fungování této firmy, protože ji zatlačili do kouta s tím, že investovali do [právnícká osoba] a do zaměstnávání osob se zdravotním postižením milion Kč, který se jim nevrátil a tudíž po ní požadovali, aby pomohla se začátkem [právnícká osoba], do níž byl jako jednatel dosazen bratr [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]. Ona jim slíbila, že jim s lidmi pomůže, že všechno zaučí. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] dostali od ní veškeré podklady pro podnikání s těmito osobami. [jméno] [příjmení] se začal hodně angažovat, [jméno] [příjmení] zůstal fungovat ve [právnícká osoba] a v [právnícká osoba] se moc neangažoval. Později tam pak přistoupil [jméno] [příjmení]. Ona byla nucena propustit všechny zaměstnance ze [právnícká osoba], nabídla jim, že pokud budou chtít, tak je zaměstná u sebe ve [právnícká osoba] s tím, že budou dvakrát až třikrát týdně dojíždět do Pacova a bude-li to třeba, budou dojíždět denně. Někdo k ní přešel, někdo nikoliv. Zhruba 20 zaměstnanců bylo převedeno do [právnícká osoba] mající sídlo u ní doma v Soběslavi, aby spadali dotacemi pod Úřad práce v Táboře. Ona sama tedy převedla zaměstnance jedné firmy do druhé, nastavila pravidla, za jakých to fungovalo, když byli zaměstnanci doma, také co se týká mezd, pracovní činnosti, pracovního deníku apod. Vznikly první spory plynoucí z toho, že se podle názoru svědků obžalovaná s lidmi více kamarádí, že je moc přátelská. Neměla čas se tolik věnovat tolika lidem,

udělala pouze to, co dělat musela a mohla s tím, že ve většině případů už si další nutné kroky řešili pánové s paní účetní, kterou byla svědkyně [příjmení]. Ta pracovala v místě svého bydliště v Táboře, obžalovaná jí navštěvovala, nosila jí různé podklady ke zpracování daňového účetnictví, mezd i dotací. Pokud byl nějaký problém s tím, že dotace byla špatně vyplněna, tak komunikovala účetní přímo s úřednicí na úřadě práce, ona jako obžalovaná tam došla maximálně podepsat žádost s tím, že někdy tam byla oprava zapotřebí. U některých zaměstnanců se stávalo to, že když jim změnili stupeň postižení a zaměstnanec to zapomněl hlásit, byly žádosti špatně vyplněné. Protože paní [příjmení] s tímto měla zkušenosti, obžalovaná navrhla bratrům [příjmení] a panu [příjmení], že by jim paní [příjmení] s rozjezdem [právnícká osoba] mohla pomoci, a protože budou spadat pod Úřad práce v Táboře, je paní [příjmení] ideálním člověkem. Obžalovaná pro [právnícká osoba] vykonávala pouze to, že jim slíbila, že ze začátku pomůže. Domnívá se proto, že je stíhaná za něco, co ve vztahu ke [právnícká osoba] vůbec neudělala, protože v životě nešla žádat o dotace pro tu společnost, nedisponovala s jejich penězi a všechno, co se týkalo dotací, tak řešil sám jednatel nebo někdo, koho k tomu zplnomocnil. Dokonce je jí známo to, že jednou byl s žádostí o dotace na úřadu práce svědek pan [příjmení], obchodní zástupce [právnícká osoba] v té době. Pak docházelo ke sporům mezi ní a představiteli [právnícká osoba] a [právnícká osoba], kdy byl problém se zakázkami na kompletační činnost. Docházelo k pomluvám její [právnícká osoba] a jí osobně ze strany pánů [příjmení] a na jaře v roce 2014 jim oznámila, že se spoluprací končí. Za svoji činnost pro [právnícká osoba] a [právnícká osoba] nedostala žádnou odměnu. Své působení pro [právnícká osoba] označila jako charitativní záležitost. Dokud byla ve [právnícká osoba] pouze s panem [jméno] [příjmení], tak vše fungovalo, jak tam začalo být více lidí, takto začali řešit všichni, ona jim sdělila, že už jim s ničím pomáhat nebude, že se začne plně věnovat své práci.

9. V té době sama směřovala k rozvodu, byla s dětmi úplně sama a neměla čas ani sílu na obviňování, že skoro vše dělala špatně. K tomu doložila i e-mailovou komunikaci dokládající, že se svědky komunikovala o otázkách týkajících se chodu [právnícká osoba] i [právnícká osoba]. Potom blíže popsala rozpory, které měla s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] týkající se jejího odhadu nákladů na rozjezd fungování [právnícká osoba] a jejich požadavků na vrácení finančních prostředků, které tito vložili do této společnosti. Ve vztahu k těmto sporům pak směřuje též své podezření, že krátce poté začalo šetření této trestné činnosti.
10. Zmínila se o charakteru některých osob, které byly posléze vyslechnuty jako svědci, jako jsou paní [příjmení], [příjmení], [příjmení]. K paní [příjmení] uvedla, že jí považuje za falešného člověka. Na jednu stranu paní [příjmení] hovořila o tom, jak má obžalovanou hrozně ráda a v závěru dostala 10 000 Kč od jiných s tím, aby svědčila proti ní, k čemuž ovšem žádný důkaz nemá. Tohle jí údajně paní [příjmení] řekla s odůvodněním, že byla v tíživé situaci. (K tomuto dlužno ze strany soudu podotknout, že při vlastním výslechu svědkyně [příjmení] jí tuto skutečnost obžalovaná nepředestřela). [právnícká osoba] to pak, „odnesla“ tím, že jí byly pozastaveny dotace, následně byly pozastaveny dotace i [právnícká osoba]. Co se týče výplat zaměstnanců, tak jako OSVČ fungovala tak, že vyplácela částku 5 875 Kč v hotovosti podle podepsané výplatnice mezd, přičemž bylo dohodnuto například s [jméno], že za ní udělá práci paní [příjmení] a část [jméno] mzdy získá paní [příjmení], ale nebylo to tak, že by měla fiktivně zaměstnané osoby, které by všechny dostávaly nějakou částku. Zaměstnanci dostávali to, na co měli nárok, a svou práci vykonávali. Nedokázala však ovlivnit, jestli nějaká zakázka skutečně přijde v určitý den. Proto se stávalo, že zaměstnanci byli třeba týden bez práce. To samé bylo i v případě [právnícká osoba]. Když zakázka nepřijela, zaměstnanci byli doma, ale byla s nimi dohoda, že ve chvíli, kdy zakázka přijede, budou všichni muset více pracovat. Byla to vnitřní dohoda, kterou se svými zaměstnanci měla.
11. Smlouvy byly dělány tak, aby tito lidé nepřišli o své invalidní důchody, protože pokud by měli pracovní smlouvu na 8 hodin denně, pak by přišli o svůj důchod. Tehdy bylo také ze strany účetní konstatováno, že lidé nesmí dostávat zálohy, neboť by to bylo špatně zaúčtovatelné, takže

taková situace byla řešena tak, že když za ní někdo přišel, tak tomu člověku zálohu dala, ale ze svých prostředků a dotyčný jí peníze po výplatě vždy vrátil. Někdy jí peníze chodily bezhotovostně na účet, ale nebylo to pravidlem. U někoho to pravidlem bylo, třeba u paní [příjmení], která věčně neměla peníze. Stejně to bylo s paní [příjmení] a [příjmení]. Všichni dostávali stejnou mzdu, nikdo nikdy neřešil, jestli jeden udělá 100 kusů a druhý 1 000 kusů a platilo, že kdo byl šikovnější, toho odměnu zaplatil někdo, kdo tak šikovný nebyl. S tímto člověkem bylo domluveno, že takovýmto způsobem bude postupováno. U [právnícká osoba] to takto nefungovalo, fungovalo to u [právnícká osoba], tam byla výplata vyplácena tak, že 80 % bylo vypláceno bezhotovostně 20 % v hotovosti. V okamžiku, kdy vznikly chráněné dílny, byl zákaz výplat v hotovosti ze 100 %. U někoho odcházely výplaty celé na účet.

12. Zpočátku byly náklady na jednoho člověka se zdravotním postižením 8 000 Kč měsíčně, lidé proto měli 5 873 Kč ve mzdě, tudíž tam celou částku pokrýval stát, a proto jí bylo jedno, jestli člověk pracuje více nebo méně, protože se v tu chvíli snažila tomu člověku pomoci. Peníze za zakázky byly jejím příjmem, těžila z toho, co fakturovala. Zpočátku byly tyto příjmy na úrovni 20 až 25 000 Kč měsíčně, v nejlepších dobách to bylo 100 000 Kč měsíčně. Z těch peněz pak platila nájem chráněné dílny, energii, vybavení apod. Získávala tak kolem 35 až 40 000 Kč čistého měsíčně. V okamžiku, kdy jí stát odebral dotace na zaměstnávání těchto osob, to byl rok 2015, tak chtěla udržet společnost v chodu, proto si půjčila finanční prostředky a v současné době je dlužna přes 2 miliony Kč. Současně byla provozním zaměstnancem [právnícká osoba] a pobírala tedy mzdu, kterou jí hradil stát. Ten přispíval též na nájem chráněné dílny a na všechny náklady s tím spojené. [příjmení] tedy z fakturace, náklady na zaměstnance a provoz jí hradily dotace státu. Zdůraznila soudu, že o trestním řízení týkajícím se jejího manžela absolutně nevěděla. Když to zjistila, tak požádala o rozvod manželství. S každým zaměstnancem měla uzavřenou pracovní smlouvu, která byla časová, nikoli úkolová, právě proto, že každý pracoval trochu jinak. Co se týče [právnícká osoba], tak u ní zpočátku měla dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu, ačkoliv ho využívala pouze na posílání mezd, nikdy z tohoto účtu nic nevybírala ani nic sama neposílala, potom jí bylo dispoziční právo ostatními zrušeno. Domnívá se, že se tak stalo po třech či čtyřech měsících. Všechny kontroly, které se týkaly chráněných dílen, byly ve výsledku v pořádku. Zdůraznila také, že v době, kdy byly spory se společníky [právnícká osoba] a jednatelem [jméno] [příjmení], tak se začaly objevovat anonymy, její osobní vozidlo bylo poškrábáno kříží, za oknem byl dopis s popisem jejích dětí. Policie však nevyšetřila, kdo za tímto stojí.
13. Co se týče výplat mezd, tak v době, kdy fungovala jako osoba samostatně výdělečně činná, tak někdy zaměstnancům dávala mzdu v hotovosti ona sama, později to měla rozdělené na tzv. skupináře, budějovickou část v letech 2011 a 2012 vyplácela paní [příjmení], pan [příjmení], pan [příjmení], později něco i manžel obžalované, který se trochu angažoval. Vesměs komunikoval se skupináři, ale těm peníze vozila ona sama. Když z nějakého důvodu nemohla, tak jim peníze vozil manžel. Skupináři byli v době fungování [právnícká osoba], bylo to tak, že např. paní [příjmení] přijela k ní pro práci, obžalovaná sbalila práci pro všechny její lidi, které měla pod sebou a paní [příjmení] už si práci sama rozdělovala, stejně to fungovalo i s penězi, paní [příjmení] dostala peníze pro zaměstnance v obálkách, k tomu dostala výplatnici, kterou jí posléze přivezla podepsanou. Nikdy si nikdo nestěžoval, že by od skupinářů nedostal dost peněz, nebo že by vyplácená mzda neodpovídala částce, kterou podepisoval.
14. Svědek [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]) vypověděl, že znal bývalého manžela paní [příjmení]. Když skončil, souhlasila paní [příjmení], že přejde k ní a chtěla po něm, aby byl tzv. skupinářem, tedy člověkem, který měl další zaměstnance pod sebou. S těmi však moc nekomunikoval, dával jim peníze, a když byla práce, tak ji udělal buď sám, nebo se o ni rozdělil. Práce nebylo tolik, co říkala paní [příjmení]. Všechno se mělo změnit poté, co měla být obstarána chráněná dílna. Peněz dostával svědek tolik, kolik měl dostávat, ale neví, jak vysoké byly výplaty ostatních lidí. Těm totiž předával zalepené obálky, které mu předávala paní obžalovaná. Dělo pod ním asi 5 lidí, byli to manželé [příjmení], paní [příjmení], [příjmení], [příjmení]. Je možné, že systém práce zaměnil s tím,

jak fungoval v době, kdy byl zaměstnán u bývalého manžela obžalované. Připustil, že lidé, kterým předával výplaty, podepisovali listiny o převzetí peněz, výplatnice určitě podepisovali, ale neví už, jak to přesně fungovalo. Byl zaměstnán i ve [právnícká osoba], ale pouze krátce, práce tam moc nebylo. V té době byla práce nárazově, roznášely se různé obálky, letáky, práce nebyla každý den. Když toho bylo více, bylo to tak na dva až tři dny. Nepamatuje si už, jakou mzdu dostával on. Má za to, že to, co měl dostávat, skutečně dostával. Pokud měl ve mzdovém výměru uvedenou částku 4 000 Kč, tak tu určitě dostával, možná to bylo i více. Neumí vysvětlit rozdíl, který je mezi mzdovým výměrem a mzdovým listem, kde měl potvrzeno, že dostával mzdu ve výši 5 873 Kč. Odpracované hodiny asi nevykazovali, on to alespoň nedělal. Někjaké domácí práce se dělaly. Když byl konfrontován s výpovědí svědkyně [příjmení], která uvedla, že byla v kontaktu s ním, dostávala částku 2 500 Kč měsíčně a byla jím zpravena o tom, že by mohla přestoupit do nového zaměstnání za podmínky, že by jí měsíčně na účet přicházela částka přibližně 10 000 Kč, z níž by si mohla 3 000 Kč nechat a zbytek měla vrátit na nějaký určený účet, zareagoval tak, že začíná mít obavu ze své výpovědi, že asi bude muset odmítnout vypovídat a že si nepamatuje, jak to tenkrát fungovalo. Na to, co uváděla paní [příjmení], si nevzpomíná. Pokud pak jde o výpověď této svědkyně na č.l. 1949 ve které uvádí, že podepisovala výplatnice, přičemž jí byly předkládány svědkem [příjmení] tak, že něčím neprůhledným byly přikryty částky, které podle výplatnice měla převzít, tak i k tomu uvedl, že si na to již nepamatuje.

15. Co se pak týče svědkyně [příjmení] a její výpovědi, která je na č.l. 2040-2043, v níž uvedla, že jí a jejímu manželovi svědek [příjmení] nabídnul, že by si mohli přivydělat roznáškou letáků, načež oni pracovali nárazově. Výplatu jim nosil pan [příjmení] domů v hotovosti, mohlo to být cca 3 000 Kč, ona podepsala nějaký papír a pak to skončilo asi proto, že nebyla práce. Nikoho ze svých bývalých zaměstnavatelů paní [příjmení], [právnícká osoba] nezná. S nikým jiným nejednala, pana [příjmení] zná již ze školy. Dodala, že neodpovídají částky, které podle potvrzení o zaměstnání dostávali. U firmy [právnícká osoba] totiž měla mít příjem ve výši 5 873 Kč, ale ona vždy dostala maximálně 3 000 Kč měsíčně. Hromadné výplatnice viděla poprvé. Zpochybnila celou řadu podpisů na listinách [právnícká osoba]. Zdůraznila, že vše vyřizoval pan [příjmení]. Ten s jejím souhlasem pouze podepsal její pracovní smlouvu.
16. K tomu svědek uvedl, že dostával peníze pro lidi, tyto předal, nijak je nepřepočítával, byly v obálce, která nejspíš byla zalepená. Důvodem skončení pracovního poměru bylo to, že paní [příjmení] řekla, že už nemá práci a že se musí končit. Dělali ledacos, kompletaci různých obálek apod. Připomněl, že nějakou práci dostával i od pana [příjmení], v dřívější době to vozili dodávkou. Hodně v této souvislosti pracovala paní [příjmení]. S paní [příjmení] se stýkal jen jednou měsíčně kvůli penězům, případně když něco potřeboval kvůli práci. Obálky byly označeny jménem zaměstnanců. Ti lidé mu podepsali výplatnici a tím to bylo vyřízeno. Připustil, že paní [příjmení] dostávala peníze bez práce, protože toho bylo málo, on jí řekl, že to udělá za ní. Nevěří pak její výpovědi na č.l. 2521-2522, podle níž jí přikrýval část toho, co podepisovala. Paní [příjmení] zná, předával jí peníze a ti lidé podepsali výplatnici. Pak to všechno předal paní [příjmení] a to bylo všechno, co dělal. Hmotnou odpovědnost s paní [příjmení] podepsanou neměl, neví, zda podepisoval převzetí obálek paní [příjmení]. Po dohodě s ní předával pracovní smlouvy, lidé to podepsali a o on to vrátil. Informace, které od ní dostával, předával lidem. Ti přijatou částku nekomentovali. Vzali to, podepsali výplatnici.
17. Pochybnosti o pravdivosti výpovědi svědka [příjmení], které budou ještě rozvedeny, měl soud i v případě druhé skupinářky, kterou byla [jméno] [příjmení] (č.l. 1723-1726, [číslo] verte). Tato svědkyně byla před pracovním poměrem u obžalované [příjmení] zaměstnána u [jméno] [příjmení], a to ve stejné pracovní pozici. Pak přešla k paní [příjmení], která chtěla, aby se přihlásili ti lidé, kteří chtěli dělat doma, kde dělali různé práce, které jim vozil řidič. S panem [příjmení] se potkávala v tu chvíli, kdy jim paní [příjmení] předávala obálky s výplatami a výplatnice, jinak o něm neví vůbec nic. Oba nekontrolovali, kolik peněz je v obálkách, tyto byly zalepeny. Určitě v nich byly mince, uváděla svědkyně [příjmení] (v rozporu s prakticky všemi

výpověďmi zaměstnanců v Českých Budějovicích), protože výplaty byly necelých 6 000 Kč. Mince v obálkách cítila. Když to šlo, tak třeba během hodiny vracela nazpátek podepsané výplatnice, aby mohli i další skupináři předávat výplaty. Výplatnice dávala vždy paní [příjmení]. Je možné, že jako skupinářka brala 5 893 Kč, neví o tom, že ve mzdovém výměru měla uvedenou částku 4 000 Kč. Práce bylo tolik, že na její vykonání stačilo 20 hodin týdně. Nepamatuje si, že by se někdy stalo, že by práce vůbec nebyla. Neví o tom, že by někdo pracoval víc a proto dostával větší peníze na úkor těch, kteří pracovali méně. Pak skončil pracovní poměr proto, že stát rozhodl, že se nesmí pracovat doma. Bylo jim nabídnuto, že by mohli jezdit do Pacova nebo do Jihlavy, což bylo nemyslitelné. Výplatnice podepisovali všichni zaměstnanci přímo před ní, neměla od nich informace, že by někdy dostali méně. Za společnost [právnícká osoba] jednala pouze s paní [příjmení]. Pana [příjmení] nezná. Když byl někdo nemocný, tak rozdělila zakázku mezi ostatní s tím, že se s tím dotýčným člověkem domluvila, že příště udělá on něco navíc. Nestalo se, že by výplaty dostávali se zpožděním. Neví o tom, že by někdo dostával výplatu, aniž by pracoval. Paní [příjmení] na ní působila jako velmi jemná, s úžasným charakterem a chápáním pro člověka s postižením.

18. Pokud svědkyně [příjmení] tvrdila, že ve mzdovém výměru uvedenou částku 4 000 Kč nedostávala, přičemž výplata byla nižší (někde na úrovni cca 2000 až 3000 Kč), a ještě jiná částka byla uvedena na výplatnici, tak o tom nic neví. Paní [příjmení] pracovala pouze doma, v žádné dílně nebyla. To si plete s panem [příjmení], u nějž byla též zaměstnána. K předávání peněz docházelo v kavárně naproti obchodního domu Prior na Lannově třídě v Českých Budějovicích. Obálka s penězi pro lidi byla zalepená, výplatní pásku k tomu dostávala, všichni měli výplatní pásku v obálce.
19. Obžalovaná se pak obsírně vyjádřila k výpovědím svědků [příjmení] a [příjmení]. Vypověděla, že přijmout zaměstnance v té době byl nápad jejího manžela, ona byla před porodem a dala mu souhlas, aby tyto přijal do firmy, protože práce bylo hodně a on tvrdil, že ti lidé jsou prověřeni, že je má u sebe vyzkoušené. V té době ona v podstatě nevěděla, s kým žije, dnes zastává názor, že je možné, že se s těmito osobami bývalý manžel nějakým způsobem domlouval, takže tito lidé pracovali málo a dostávali méně peněz, ale od ní dostával pan [příjmení] plné částky výplat určených pro zaměstnance. Když kontaktovala pana [příjmení] a paní [příjmení], tak od nich nikdy neslyšela, že by něco bylo špatně, protože práci, kterou manžel na sklad přivezl, odvedli, někdo ji musel udělat a za jakých podmínek se tak stalo, to obžalovaná neví. Je pravdou, že se zaměstnanci komunikoval její manžel, případně pan [příjmení] a paní [příjmení]. Je otázkou, co tito lidé zaměstnancům řekli, ona měla na starosti spoustu lidí, měla malého syna a důvěru světila právě jim, což bylo z její strany pochybením. Tehdy svému manželovi věřila, než se dozvěděla, za co půjde do vězení a jaké má dluhy. Pak se obžalovaná vyjadřovala k jednotlivým svědeckým výpovědím.
20. Co se týká hodnocení výpovědi obžalované a celkového jejího přístupu k trestnímu řízení, dlužno konstatovat, že její výpověď nelze brát jako celek za pravdivou a věrohodnou. Krom toho, že se dle názoru soudu staví účelově do lepšího světla, než jak ve skutečnosti fungovala, svědčí pro tento závěr i nesporné zjištění, že finanční prostředky, které získávala pro jí zaměstnávané osoby se zdravotním postižením, používala částečně pro sebe. To plyne nejen ze svědeckých výpovědí jednotlivých zaměstnanců, tak jak budou zmíněny v další části tohoto odůvodnění, ale též z objektivně nezpochybnitelných důkazů spočívající ve výpisech z účtu, kterými disponovala jak ona, tak i její dcera či svědek [jméno] [příjmení] (zcela marginálně), jak jsou ve spise založeny zejména v XV. svazku a jak je dokládáno listinami zajištěnými či předloženými jednotlivými zaměstnanci [jméno] [příjmení] i všech tří obchodních korporací.
21. Další věc, která v očích soudu zpochybňuje pravdivost výpovědi obžalované, je ta, že na samém počátku své výpovědi v hlavním líčení konaném dne [datum] sdělila po výzvě soudu, aby se k tomu, co je jí kladeno za vinu, sama vyjádřila, že neví, čím by měla začít,, protože nikdy takto u soudu nestála, maximálně to viděla v televizi“. Přitom ve věci vedené u Okresního soudu v

Táboře pod sp. zn. [číslo], která bude podrobněji rozvedena dále a k jejímuž rozsudku byl ukládán obžalované [příjmení] souhrnný trest, obžalovaná byla přítomna hlavnímu líčení konanému již dne [datum] a tehdy také mohla k tomu, co je jí kladeno za vinu, podat svoje vysvětlení. Na právě uvedeném nic nemění fakt, že svého práva se vyjádřit tehdy nevyužila. Soud z uvedeného dovozuje, že už na začátku tohoto jednání obžalovaná zcela v souladu se svým naturelem vytvářela prostor pro vlídnější pohled soudu na jí sdělované skutečnosti, snažila se na psychologické rovině (a tak tomu bylo i v dalším průběhu hlavního líčení, kdy volila různé metody např. opakovaným zdůrazněním, že se sama stará prakticky o dvě děti, ačkoli starší dcera byla svěřena otci, že bývalý manžel je ničema, že přijde o střechu nad hlavou, protože si vzala půjčky, aby zachránila zaměstnání několika desítek osob poté, co jí přestaly být vypláceny dotace, jak se vždy snažila vyjít lidem vstříc a jak zaměstnávala i osoby prakticky nezaměstnatelné, čímž jim velmi psychicky pomáhala atp.). Soud pak nejen z toho dovozuje, že obžalovaná i v běžném životě mnohdy umně posouvá význam zjištěného, díky svým komunikačním schopnostem včetně složky nonverbální jí vědomě ovlivněné (pláč) manipuluje okolí do pozice, která je pro ni výhodná. Jinak si totiž nelze vysvětlit enormní počet osob, které prokazatelně dostávaly mnohem nižší než dohodnuté částky, přesto si nikdy nikomu nestěžovaly a přinejmenším konkludentně souhlasily s nastavenými procesy odměňování. Tak se stávalo, že práce těmito zaměstnanci vykonávána byla, ale obžalovaná využila možnosti a své přesvědčivosti k tomu, aby se s nimi dohodla na tom, že budou u ní formálně vedeni za určitou dohodnutou částku odměny, tato však nebude vyplácena v této části, ale v částce nižší, přičemž rozdíl sváděla dílem na to, že nepracují tak dobře, aby měli nárok na celou odměnu a že část této odměny je poskytována osobám, které sice mají též zdravotní postižení, ovšem pracují více, případně že rozdíl těchto částek používá na úhradu sociálního a zdravotního pojištění a zálohy na daň z příjmu ze závislé činnosti. Tyto osoby pak byly rády za to, že dostávají alespoň nějaké finanční prostředky, když byly jinak odkázány na dávky státu v podobě invalidního důchodu, případně dalších plateb dorovnávacích je do životního minima, přičemž současně se jednalo mnohdy o osoby, které měly problémy s exekucemi a byly vděčné i za výplatu v hotovosti či na jiný než jejich účet, nebo byly formálně zaměstnány jiné osoby, než osoby, které skutečně práci měly vykonávat, a to proto, aby jejich příjmy nebylo možné postihnout exekucí. Systém však byl nastaven tak, aby při všech možných kontrolách zejména z úřadu práce bylo vše formálně v pořádku, odpovídaly počet zaměstnanců, mzdové podklady, kontroly na místě v chráněných dílnách prováděné po 1.7.2012 pak vždy našly několik pracujících osob, přičemž bylo snadné říci, že ostatní zaměstnanci s ohledem na nižší počet hodin jsou zrovna doma a přijdou pracovat jindy.

22. V okamžiku, kdy bylo nutno platit mzdy bezhotovostně na účet zaměstnance, byla obžalovaná díky své přesvědčovací schopnosti a výřečnosti schopna přimět některé zaměstnance k tomu, aby část mzdy či mzdu celou vracely na jí určený účet. Zaměstnancům přitom nepřišlo divné, že se jedná o jiný účet, než ze kterého mzdu obdrželi, nebo se nad tímto rozdílem nepozastavovali proto, že měli za to, že zaměstnavatel má více účtů. Ve skutečnosti se však jednalo o účty obžalované či její dcery, v pěti případech to bylo v podstatě z důvodu nedorozumění na účet svědka [jméno] [příjmení] (č.l. 6039-6041).
23. Obžalovaná v hlavním líčení tuto praxi vysvětlovala jak vrácením záloh, tak získáváním prostředků pro lepší odměňování šikovnějších pracovníků. Ačkoli i to zřejmě v některých případech má svůj reálný základ, nezmínila, že praxe odevzdávání části výplaty získané dotací od státu zaměstnanci, tedy bez odpovídající odvedené práce a nesení podnikatelského rizika jí jako zaměstnavatelem, jí přinášelo pravidelný příjem v řádu několika desítek tisíc korun měsíčně, jak o tom svědčí zejména výpisy z jejich účtů a účtu její dcery. Ostatně o tom svědčí celé dva svazky spisu (svazek č. IXXX a XXX, tedy konkrétně č.l. 5382-5719). Ty obsahují výpisy z účtů. Jejich analýza z pohledu tzv. vratek mezd je pak zachycena na č.l. 6030-6041. Z toho vyplývá, že jen zaměstnanci [právníká osoba] a [právníká osoba] za měsíce srpen 2012 až prosinec 2014 převodem na účet obžalované a její dcery odevzdali částku 797.491 Kč, svědkyně [příjmení] pak

zaslal na účet svědka [příjmení] počínaje srpnem 2014 celkem 33 362 Kč s výše uvedenou výhradou. V této částce přitom nejsou započítány ty prostředky, které někteří zaměstnanci odevzdávali obžalované v hotovosti. Přitom lze jednoznačně vyloučit, že by šlo (až na jednotky případů plynoucí z výpovědí) o vratky záloh mzdy poskytnutých obžalovanou z vlastních prostředků. U některých šlo o vrácení celé vyplacené částky ([příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] atd.), u dalších jen o část, přičemž se většina svědků shoduje v tom, že vraceli tolik, aby jim zůstala částka 2 500 Kč nebo 3 000 Kč na čemž byli dohodnuti s obžalovanou. To jsou částky, které se objevují i u řady svědků původně pracujících pro obžalovanou jako [příjmení], resp. pro [právníká osoba]. Potom je vcelku logické, proč se takto vracely částky určené na koruny a nikoli zaokrouhlené minimálně na stokoruny, jak by bylo možno očekávat v případě, že by skutečně byly takovýmto způsobem vypláceny zálohy obžalovanou. Je to proto, že dohoda mezi těmito lidmi a obžalovanou zněla právě na tu nižší částku, která byla jejich mzdou. Vraceny totiž byly částky tvořící rozdíl mezi dohodnutou skutečně vyplacenou mzdou, kterou si mohli tyto lidé ponechat, a částkou odpovídající výši poskytnuté dotace po odpočtu povinných odvodů. Proto to bylo ponejvíce 5 145 Kč, jindy 4 766 Kč. Nutno ještě podotknout, že výše výplat se v jednotlivých letech měnila o desítkoruny podle výše dotací na zaměstnávání OZP.

24. Přestože byli zaměstnanci z vesměs chudého prostředí, tak v důsledku financovali životní potřeby obžalované. Jim to nebylo přinejmenším divné a obžalované to nebylo přinejmenším hloupé. Lze se domnívat, že se tak dělo pod vlivem chování obžalované, která byla velmi přátelská, verbálně účastná, schopná a ochotná vyslechnout jejich těžkosti, poskytující finanční prostředky sice v nižší než dohodnuté míře, ale častokrát prakticky bez práce. Takže už jenom z toho je patrné, že obžalovaná se snaží prezentovat v lepším světle, než jaké by vyplývalo ze skutečností, které vyplynuly z dokazování v této trestní věci, a dlužno podotknout, že tak činí velmi zdatně. To ostatně plyne i z faktu, že to nebyla ona, kdo byl na rodičovské dovolené se synem [jméno] narozeným v únoru 2012, ale jak plyne ze spisu (č.l. 6138), byl to její tehdejší manžel [jméno] [příjmení]. Přesto obžalovaná hovořila o tom, že v době po narození svého syna se činnosti tolik nevěnovala a byl to její tehdejší manžel, kdo jednal se skupináři a jim předával peníze pro zaměstnance. Tomuto přitom dávala mzdy v dohodnuté výši.
25. Soud konstatuje, že považuje za jednoznačně prokázané, že obžalovaná se dopouštěla této trestné činnosti se zistným úmyslem, přičemž změna oproti trestné činnosti jejího manžela [jméno] [příjmení], který byl odsouzen Krajským soudem v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře jeho rozsudkem ze dne [datum], č.j. [číslo], jenž ohledně obžalovaného [příjmení] nabytí právní moci dne [datum] spočívala v tom, že tehdy souzená trestná činnost byla založena na falšování potvrzení o bezdlužnosti při zaměstnávání osob se zdravotním postižením a takto neoprávněně získávaných dotacích na jejich zaměstnávání. V nyní projednávaném případě jednala obžalovaná již poučeněji, k falšování těchto výkazů nedocházelo (ostatně proto vždy v posledním měsíci kvartálu obcházela úřady a zdravotní pojišťovny a uhrazovala drobné nedoplatky). Osoby se zdravotním postižením skutečně existovaly, byly zaměstnány u jednotlivých zaměstnaneckých subjektů obžalovanou kontrolovaných, avšak vesměs nevykonávaly práci v takovém rozsahu, v jakém byla deklarována, přičemž v některých případech nevykonávaly práci vůbec.
26. Na adresu výpovědi svědka [příjmení] má soud za potřebné uvést, že tato nebyla přesvědčivá a pro rozhodování z ní nelze příliš vycházet. Ostatně i obžalovaná [příjmení] uvedla, že činnost osob jí zaměstnávaných nespočívala v roznášení reklamních letáků po sídlištích, takže z toho je patrné, že svědek [příjmení] v tomto bodě zjevně zaměnil své působení u bývalého manžela obžalované, případně u paní [příjmení]. Dále pak je otázkou, zda jeho amnézie na okolnosti výplat mezd tehdejším zaměstnancům není jen účelová, což by bylo signifikantní pro oba vyslechnuté skupináře v tomto období působící v Českých Budějovicích jako zaměstnanci obžalované [příjmení] či [právníká osoba]. Tento závěr soud činí na základě porovnání výpovědi jak svědka [příjmení], tak svědkyně [jméno] [příjmení] (té druhé skupinářky), s listinami i výpověďmi tehdejších zaměstnanců, jak budou rozvedeny v další části tohoto odůvodnění.

Vyplývá z nich totiž, že tito zaměstnanci vesměs žádnou práci nevykonávali a byli spokojeni s tím, že jsou jim za toto nicnedělání vypláceny alespoň nějaké prostředky, přičemž nezkoumali, zda si zaměstnavatel nějaké peníze neponechává. Vědomost o těchto praktikách byla u skupinářů s největší pravděpodobností dána, neboť lze považovat za pravdivé ty výpovědi, že v případě přechodu k dalšímu zaměstnavateli by byla výplata zasílána na účet zaměstnance a on by se zavázal část výplaty převádět na předem určené účty. Taková praxe totiž byla zcela zjevně zavedena u pozdějších zaměstnavatelů osob na Vysočině, jako byly [právnícká osoba] a [právnícká osoba]. Zde je to zcela jistě výsledek činnosti obžalované [příjmení], která tento nápad soudu neznámého autora realizovala. Ve výsledku to znamenalo jistě velmi zajímavý příjem pro obžalovanou [příjmení], kterým si zajišťovala živobytí, neboť z vlastní podnikatelské činnosti v podobě realizace jednoduchých kompletačních prací OZP podstatný příjem generován nebyl. Tímto způsobem pak vyřešila i, „problém“ s tím, že už nedocházelo k výplatám v hotovosti a bylo povinností hradit mzdu bezhotovostně. Tato praxe pak měla ještě další pozitivní efekt, a sice ten, že obžalovaná si tímto způsobem vytvářela skupinu vysoce loajálních osob. Jednu část tvořili ti, kteří dostávali peníze bez práce, přičemž pro osoby odkázané na sociální dávky či nízké invalidní důchody byla každá tisícikoruna dobrá. Další část takto od státu získaných prostředků obžalovaná použila na lepší zaplacení osob schopných práce, které skutečně nějakou pracovní činnost odváděly, v neposlední řadě tyto osoby vytvářely jakési zdání fungování chráněné dílny v případě kontrol úřadu práce, protože se v chráněné dílně vždy alespoň někdo nacházel a bylo snadné říci, že ostatní chodí do práce v jiný čas. Je to svědek [příjmení], který hovoří o tom, že dělníci tam měli klídek a pohodu, chodili na kávu a na cigaretu a moc se“ nepředřeli“. Proto také jsou výsledky dokazování v podobě svědeckých výpovědí, až na výjimky uvedené ve výroku rozsudku, v jistém rozporu s tím, co vyplývá zejména z výpisů z účtů, kde jsou patrné časté případy vracení alespoň části vyplacené mzdy a je to obžalovanou či někdy i slyšeným svědkem odůvodňováno dříve poskytnutou zálohou na mzdu či půjčkou poskytnutou osobně obžalovanou [příjmení] tomuto člověku. Jakkoli lze mít vážné pochybnosti o pravdivosti těchto tvrzení, tam, kde neexistuje další důkaz toto vyvracející, nemohl soud v souladu se zásadou in dubio pro reo rozhodnout jinak než tak, že tyto případy do výroku o vině zahrnuty nebyly.

27. Jde-li pak o osoby jednající za obžalované obchodní korporace, je na tomto místě zapotřebí uvést, že [právnícká osoba] měla tři jednatele - [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], [právnícká osoba], pak [jméno] [příjmení], jenž nastoupil do této funkce po obžalované [příjmení]. [právnícká osoba], byla v řízení původně zastupována opatrovníkem [jméno] [příjmení], ovšem v usnesení o vrácení věci státnímu zástupci k došetření bylo konstatováno, že obviněná [právnícká osoba] neměl být vůbec v přípravném řízení ustanoven opatrovník, neboť byla oprávněna zvolit si svého zmocněnce, kterým se pak stal [jméno] [příjmení]. Ten však následně vypověděl toto zmocnění. Před prvním rokem hlavního líčení byl se svým souhlasem soudem ustanoven opatrovníkem této společnosti a tuto zastupuje i nadále.
28. Z uvedeného vyplývá, že v případě obžalovaných obchodních korporací [právnícká osoba] a [právnícká osoba] nemohli být vyslýcháni jednatele společnosti, neboť tito byli slyšeni jako svědci. Proto mohli být vyslechnuti toliko opatrovníci, přičemž za společnost [právnícká osoba], byl takto vyslechnut [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] spisu). Ten ve výpovědi za obviněnou společnost uvedl, že podle jeho názoru není zcela namístě, aby byla jím zastupovaná obchodní korporace stíhána, neboť z protiprávního jednání měla prospěch pouze obžalovaná [příjmení] a nikoli též [právnícká osoba], která pouze své závazky vůči zaměstnancům účetně plnila. Co je však společnosti kladeno za vinu (to je částečné vyplácení mezd), pak společnost neměla jakoukoli možnost kontroly úplnosti a řádného vyplácení těchto mzdových částek, což bylo pouze v režii paní [příjmení]. Ta jako jednatelka společnosti měla právě na starosti oblast jednání spojeného se získáváním dotací a zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Měla ve své kompetenci také veškerou agendu týkající se rozdělování práce, sjednávání zakázek a odpovídala i za včasné finanční odvody za tyto zaměstnance. Za této situace to byla také pouze ona, kdo měla

přístup k finančním prostředkům společnosti určeným na tuto činnost. Druhý jednatel [jméno] [příjmení] měl na starosti stavební projekty společnosti a s agendou zaměstnávání osob zdravotně postižených neměl nic společného. Ta byla s ohledem na předchozí zkušenosti [jméno] [příjmení] svěřena právě jí. Mzda byla těmto pracovníkům vyplácena většinou v hotovosti. Společnost neměla po 1. 12. 2016 nastaveny vnitřní kontrolní mechanismy, organizační řád, pravomoci a odpovědnost osob, pracovní řád, podpisový řád, etický kodex a nebyly kontrolovány vnitřní předpisy.

29. Důležité je v této souvislosti uvést, že aktuálně je opatrovníkem společnosti [právníká osoba] advokát [jméno] [jméno], jehož v substituci zastupoval v hlavním líčení advokátní koncipient [jméno] [příjmení]. Soud v této souvislosti podotýká, že se v tomto případě neuplatní omezení pro zastupování obhájce obžalovaného advokátním koncipientem v řízení před krajským soudem jako soudem I. stupně, jak je uvedeno v ust. § 35 odst. 1 tr. řádu, neboť zde se jedná o jinou povahu chránění zájmů obžalovaného, přičemž obecně je možné zastoupení advokáta jeho koncipientem, nestanoví-li zvláštní předpis jinak (§ 26 odst. 2 zák. č. 85/1996 Sb. o advokacii). Takovým předpisem pak není zák. [číslo] 2011 Sb..
30. Opatrovník právnické osoby k věci neuvedl v této souvislosti nic dalšího. Proto byla výpověď předchozího opatrovníka [příjmení] [příjmení] z přípravného řízení ve smyslu ust. § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena.
31. Pokud pak jde o výpověď jednatele společnosti [právníká osoba], také ta byla soudem podle ust. § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena. Bylo to proto, že se za tuto společnost k hlavnímu líčení bez omluvy nedostavil její aktuální jednatel [jméno] [příjmení]. Ten na adrese určené pro doručování zásilky jemu zasílané nepřebíral, nepřebrána zůstala také korespondence zasílaná do sídla společnosti. Doručeno jí tak bylo fikcí prostřednictvím datové schránky. Toto doručení považuje soud za řádné a splňující požadavky § 34 odst. 5 TOPO, protože datovou schránkou právnická osoba disponuje a má též jednatele, který sice není v tuto chvíli osobně kontaktní, právnické osobě však doručovat písemnosti lze. Jako jednatel stíhané společnosti měl možnost se k věci vyjádřit, to že neplnil své povinnosti tím, že nevyzvedával úřední poštu z datové schránky, pak nezakládá povinnost ustanovit jí opatrovníka, protože ust. § 34 odst. 5 TOPO hovoří o situaci, kdy právnické osobě prokazatelně nelze doručovat písemnosti. Zde taková možnost dána byla, jednatel byl určen i adresa pro doručování. Ustanovovat opatrovníka podle tohoto ustanovení tak nebylo nutné. Proto soud mohl konat hlavní líčení v nepřítomnosti obžalované právnické osoby podle § 34 odst. 7 TOPO.
32. Ostatně jednatel [jméno] [příjmení] byl v přípravném řízení jako statutární orgán společnosti vyslechnut poté, co věc zdejší soud vrátil státnímu zástupci k došetření, tak jak o tom bylo pojednáno výše. Jeho výpověď je na č.l. [číslo] svazek. (Mimoходом, předchozí ustanovený opatrovník [příjmení] [příjmení] sice vyslechnut byl, k fungování společnosti však neměl informace a jeho výpověď tak postrádá jakoukoli informační hodnotu). Jednatel [jméno] [příjmení] byl vyrozuměn i o možnosti prostudovat spis. Uvedl ve své výpovědi, že fakt, že je společnost stíhána, mu předchozí jednatelka [jméno] [příjmení] při převodu obchodního podílu nesdělila. Jako důvod k prodeji společnosti uvedla, že je pro ni zdlouhavá její likvidace. Vyjádřil se tak, že by byl blázen, pokud by si pořizoval firmu, proti které je vedeno trestní stíhání. [příjmení] sám chtěl se společností dále podnikat a to v rámci zaměstnávání osob zdravotně postižených, chtěl provozovat chráněnou dílnu, protože tuto již firma v minulosti provozovala, ale než se k tomu dostal, tak se dozvěděl faktický stav věci. Byl kontaktován paní z Okresní správy sociálního zabezpečení z Tábora, že u nich probíhá kontrola společnosti a potřebuje podepsat určité doklady. Dostavil se k ní, doklady podepsal a tam se dozvěděl o tom, že byly ze strany [právníká osoba] neoprávněně čerpány nějaké dotace na zaměstnance, což mu paní [příjmení] krátkou zprávou potvrdila s tím, že to vše řeší sama, a že on jako nový společník a jednatel společnosti s tím nemá nic společného. S paní [příjmení] se seznámil přes společného známého, došlo k převodu obchodního podílu, ta mu slíbila, že předá své účetní kontakt na nového

jednatele, ale nikdo se mu neozval a k předání účetnictví tedy nedošlo. Společnost žádnou činnost neprovozuje, datová schránka je neaktivní, protože k ní nemá heslo, faktické sídlo společnosti na adrese [adresa], není zde ani žádné označení firmy, on sám tam nikdy nebyl, adresu zřídila tehdy paní [příjmení], což bylo podmínkou převodu. Původní adresa byla na místě bydliště paní [příjmení]. Když byl konfrontován s faktem, že tento objekt vlastní společnost [právnícká osoba] zastoupená jednatelem [jméno] [příjmení], tak k tomu uvedl, že vše zařizovala paní [příjmení], s panem [příjmení] o umístění sídla společnosti osobně nikdy nejednal. Ke své adrese trvalého pobytu uvedl, že je vedena na Městském úřadu v Třešti, ale jako korespondenční adresu uvedl adresu [adresa]. To je bydliště [jméno] [příjmení], matky jeho dětí. Do funkce jednatele společnosti byl jmenován s účinností od 1. 11. 2017 na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne [datum].

33. O tom, že je [právnícká osoba] stíhána, její jednatel [jméno] [příjmení] zcela zjevně věděl. Je nicméně otázkou, jaké jsou vztahy mezi tímto jednatelem a [jméno] [příjmení] jako jednatelem společnosti provozující [právnícká osoba], v [obec], kde pracuje též obžalovaná [příjmení], když jako adresu sídla společnosti [právnícká osoba], právě tato společnost poskytla společnosti [právnícká osoba] ve venkovském domku, který vlastní. Dlužno podotknout, že jednatel [jméno] [jméno] vystupuje v postavení statutárního orgánu ve větším počtu různých obchodních korporací a je tak možno spekulovat o tom, zda není pro tyto účely jako tzv. bílý kuň opakovaně využíván, aniž by ovšem bylo jeho cílem provozovat nějakou podnikatelskou činnost. Nasvědčovalo by tomu to, že ač je jednatelem obchodních korporací, nemá stále bydliště, evidenční bydliště je na městském úřadu, na pokusy o telefonický kontakt i mailové zprávy neodpovídá, na adrese určené k doručování se nezdržuje, datovou schránku nevybírání, do sbírky listin společnosti nejsou žádné listiny zakládány atp. Je tak možno považovat za jisté, že podnikatelskou činnost neprovozuje.
34. K tomu se obžalovaná [příjmení] vyjádřila. Uvedla, že pan [jméno] byl se vším srozuměn a podrobně informován. Sídlo společnosti zařídila ona, pan [jméno] měl s firmou původně velké plány, a tudíž neměla důvod mu ji neprodat. Přesto pochybnosti tento převod obchodního podílu vyvolává.
35. Pokud pak jde o společnost [právnícká osoba], pak jejím opatrovníkem byl ustanoven [jméno] [příjmení], který v té době již nebyl opatrovníkem společnosti [právnícká osoba], se svým ustanovením soudem souhlasil a soud toto řešení považoval za nejvhodnější z pohledu bránění práv [právnícká osoba], neboť bylo zjevné, že když byl [příjmení] zpraven o fungování [právnícká osoba], která je částečně personálně propojena se [právnícká osoba], bude o okolnostech prováděcích podnikání i druhé společnosti informován. Navíc v řízení po vrácení věci se stal nejprve zmocněncem této společnosti, aby po podání obžaloby plnou moc vypověděl. Nakonec však souhlasil s tím, aby ve věci vystupoval jako opatrovník. Nebyla přitom v tom okamžiku žádná osoba, které by byla oprávněna zmocnit [příjmení] či kohokoli jiného jej k zastupování společnosti v řízení před soudem, jelikož jednatelé [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byly vyslechnuti jako svědci (viz § 34 odst. 4, 5 TOPO).
36. Takto jako zmocněnec v řízení po vrácení věci uvedl, že ví o tom, že ze strany jednatele [jméno] [příjmení] byla paní [příjmení] dána plná důvěra k vykonávání činnosti pro [právnícká osoba], a to z toho důvodu, že v dané problematice byla erudovaná, měla poměrně dlouhou předchozí praxi v oboru a z toho důvodu měla i přístup k bankovnímu účtu [právnícká osoba], ačkoliv nebyla jednatelkou ani společníkem či standardním zaměstnancem společnosti. Přes veškerý standardní dohled jednatele v rámci předložených účetních dokladů, tj. vyúčtování mezd jednotlivým zaměstnancům, nemohl být jednatel schopen detekovat protiprávní jednání paní [příjmení] a z toho důvodu se [jméno] [příjmení] vyjádřil tak, že považuje trestní stíhání této společnosti za nedůvodné. K hlavnímu líčení v pozici opatrovníka této společnosti se nedostavil. Požádáno jím bylo, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Výpověď tak byla opět podle § 207 odst. 2 tr. řádu přečtena.

37. Soud pak jako svědky vyslychal jednatele obžalovaných společností (vyjma společnosti [právnícká osoba], z důvodů již uvedených). Pokud pak jde o další jednatele, pak tito byli vyslechnuti jako svědci.
38. Vyslechnut tak byl [jméno] [příjmení], jednatel společnosti [právnícká osoba] (č.l. 505 – 518, [číslo] - [číslo]). Vypověděl, že původně s [jméno] [příjmení] a s [jméno] [příjmení] podnikali ve fotovoltaice ([právnícká osoba]), takže se dohodli, že by si založili nějakou stavební společnost. Kupovali by nemovitosti, zrekonstruovali by je a pak by je prodali. Neví už, jakým způsobem se dostali na [jméno] [příjmení], o níž věděli, že by dokázala najít nějaké lidi, na jejichž zaměstnávání by se mohly brát dotace a tito by mohli pomáhat s věcmi, které řemeslníci dělají neradi, tj. uklízení, nošení materiálu apod. Měli rozdělené pravomoci tak, že on dělal jednatele ve vztahu ke stavebnictví a paní [příjmení] ve vztahu k práci s osobami zdravotně postiženými. Byly rozděleny obchodní podíly tak, že ona měla 40 % společnosti a on spolu s [jméno] [příjmení] každý po 30 %. Je možné, že zahájili činnost v této oblasti v roce 2011. [příjmení] [příjmení] měla mít na starosti kompletační činnost a zaměstnání OZP. Účetnictví měla provádět účetní, kterou znal jako „[jméno]“ (svědkyně [příjmení] [příjmení]). [příjmení] jako jednatel nechal veškerou agendu se mzdami na paní [příjmení] s tím, že ona měla řídit i účetnictví jako takové. Účetnictví však neviděl. Paní [příjmení] dělala nějaký propočet, sdělila jemu a [jméno] [příjmení], jaká bude zapotřebí částka na zahájení činnosti, neboť se dotace získávaly zpětně. Když společnost neměla žádné peníze, tak museli ostatní jednatele dát ze svého. Zřejmě mezi nimi probíhala nějaká komunikace, ale už si na to nepamatuje. Nepamatuje si ani, zda přicházely do společnosti nějaké peníze z oblasti, o kterou se starala paní [příjmení]. Ví pouze o tom, že na tyto osoby chodily peníze od státu. Domluva byla taková, že každý si bude řešit to svoje. Když chtěli peníze od úřadu práce na osoby zdravotně postižené, museli zajistit bezdlužnost. Když něco dlužili, tak se snažili co nejrychleji dodat peníze, aby se dluh zaplatil. Je možné, že i paní [příjmení] nějaké peníze dával, ale už si to nepamatuje. Výhrady spočívaly v tom, že ostatní jednatele neměli žádný výstup z účetnictví. Od paní [příjmení] jim bylo vysvětleno, že je vše v pořádku, že to, co souvisí s prací OZP, konzultuje s úředníky. Ona sama měla ještě svoji dílnu, měla toho více než pouze v [právnícká osoba], takže viděli, co ti lidé dělají. V [obec] byla dílna, kde ti lidé zejména lepili obálky.
39. Domníval se, že jako [právnícká osoba] zaměstnávají tak 10 až 15 lidí, až po čase zjistil, že jich bylo asi 50. Paní [příjmení] měla také přístup k účtu, viděla, kolik na něm je, o peníze si říkala, když věděla, že se blíží mzdové období a peníze na výplaty nejsou. On sám věřil paní [příjmení], do účetnictví se nedíval. Poté, co nedostali očekávaná čísla, tak se rozhodli, že [právnícká osoba] zůstane stavební činnost a založí se nová společnost, aby pak bylo jasné, co je výsledkem činnosti stavební části a co prací OZP. Založila se proto [právnícká osoba]. Zde opět spoléhal na paní [příjmení]. Byla domluva, že si jako jednatele nic nebudou vyplácet, dokud nebude společnost něco vydělávat. Někaké faktury musely přicházet, musely se platit, to musela dělat paní [příjmení], potažmo účetní [jméno]. [[právnícká osoba] se zakládala společně s [právnícká osoba]. Koupili dvě hotové společnosti, jednu si nechala ona a oni měli tu [právnícká osoba]. Už si nepamatuje, jestli měla mít paní [příjmení] nějakou účast na [právnícká osoba], on se snažil dělat stavební část a tuto část nechal na [jméno] [příjmení], aby to nějak, „pořešil“. Ten byl v Austrálii nebo byl nemocný, takto napsal na bratra. Ten měl nadále zaměstnávat osoby se zdravotním postižením, ale v jiných oborech, vydělení [právnícká osoba] z [příjmení] práce byl jeho nápad. [příjmení] [příjmení] přestala být jednatelkou v [příjmení] práce, ale měla pomoci v začátcích, přesunout aktivity z [příjmení] práce na [právnícká osoba] a [jméno] [příjmení] měl být zaučený paní [příjmení]. Ta se tvářila tak, že v tom je zběhlá, že to umí a vždy je přesvědčila o tom, že je vše v pořádku. [jméno] [příjmení] v tom měl jako nezaujatá osoba udělat pořádek. [jméno] [příjmení] stále naléhal, chtěl vědět, co se s firmou děje. Do té doby jednatelem [právnícká osoba] práce nebyl. Svědek [příjmení] vypověděl, že se snažil získat účetnictví, ale to se nedařilo. Nepamatuje

si, jak paní [příjmení] zaučila [jméno] [příjmení] ve fungování zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

40. Přechod zaměstnanců z [právnícká osoba] do [právnícká osoba] si vůbec nepamatuje, to šlo mimo něj. Když zjistili, že pro zaměstnance musí být chráněná dílna, tak pro ni hledali místo. To se našlo v [obec], po nějakém čase se šlo na [obec]. Co se tam konkrétně dělo neví. Neví, kolik tam bylo zaměstnaných osob, ví o tom, že tam byly nějaké papíry o docházce. Má za to, že to tam kontrolovala [jméno] [příjmení]. Zřídili e-shop. Chtěli v Číně kupovat dárkové předměty a tyto následně prodávat. Pan [příjmení] (byl posléze též vyslechnut jako svědek), měl dělat obchodní činnost, měl shánět zakázky. Svědek [příjmení] už neví, jestli dělal pro [právnícká osoba] nebo [právnícká osoba], půjčil mu za tím účelem své auto. Pokud pak jde o peníze, které dostávali za pronájem tohoto auta, tak mu to přišlo nějaké divné, protože to platila nějaká paní, jejíž jméno si nepamatuje (jednalo se o [jméno] [příjmení] a případ popsany výše, kdy svědku [příjmení] byly touto zaměstnankyní zasílány peníze, jež dalšími zaměstnanci byly po obdržení výplat posílány na jiné účty než účet [právnícká osoba], resp. [právnícká osoba] - viz čl. 6041). Když se poprvé objevily peníze na účtu, nevěděl, za co jsou, pak začaly chodit pravidelně a nakonec zjistil od paní [příjmení], že ta paní [příjmení] omylem něco posílala na účet svědka [příjmení].
41. Co se výplat mzdy týká, tak ví o tom, že někdo měl exekuce, takže mu byla mzda vyplácena v hotovosti. Neví nic o tom, jakým způsobem se prokazovalo vyplacení výplat v hotovosti úřadu práce. To jsou věci, kterým se snažil vyhýbat. Šlo to mimo něj. Možná někdy viděl podepsané výplatnice, ale jistě to neví. Mzdy, účetnictví, personalistika a dotace měl jako jeden balík, který řešila paní [příjmení]. Neví, jakou výplatu měla paní [příjmení]. Neví, zda mezi paní [příjmení] a jednotlivými zaměstnanci existovala nějaká neformální dohoda o tom, že tato bude dostávat část peněz, které by jinak byly vykázány jako mzda těchto lidí. Připouští, že s ní měl nějaký konflikt po telefonu, když se zjistilo, že bylo něco na úřad práce doloženo pozdě a nebyly proto vyplaceny dotace.
42. Společnost [právnícká osoba] nadále funguje, on je stále jejím jednatelem, ale už dva roky se o to nezajímá. Vyjádřil překvapení, že je [právnícká osoba] stíhaný. Není si vědom toho, že by bylo v dokumentech společnosti uvedeno rozdělení kompetencí jednatelů této společnosti, zřejmě to s paní [příjmení] byla ústní dohoda. Neměli vnitřní dokumenty, např. oběh účetních dokladů. On mohl volně nahlédnout na účet, mohl volně z účtu platit, bylo to hodně založeno na důvěře. Co se týče registrace docházky, tak na stavbě to řešil [jméno] [příjmení]. Některé osoby zdravotně postižené na stavbě pracovaly, vykonávaly lehké práce, ale jenom krátce. Když zakládali [právnícká osoba], bylo jim jedno, kde bude mít své sídlo. Nechtěl však, aby měla stejnou adresu jako [právnícká osoba], protože na ní sám též bydlí. Neví o tom, že by paní [příjmení] měla nějaké problémy na Úřadu práce v [obec]. Chtěli mít chráněnou dílnu v [obec], ale to bylo zamítnuto. Paní [příjmení] přestal důvěřovat kvůli tomu, že nebyl schopný se dostat k účetnictví nebo alespoň k číslům, která by něco ukázala. Má za to, že to bylo předtím, než koupili [právnícká osoba] a [právnícká osoba].
43. Obžalovaná se k výpovědi svědka vyjádřila tak, že ji mrzí, že si neřekla o víc peněz, protože podle toho, co svědek uváděl, by tyto peníze dostala. Vše, co obdržela, bylo zadokumentováno, papírově podloženo a účetnictví bylo vedeno z obou stran řádně. Mzdové účetnictví dělala ([jméno], souhrnné účetnictví pak paní [příjmení]). Na jiném místě uvedla, že pan [příjmení] chodil na úřad práce, čili není pravdou to, že by nic nedělal a neměl v této souvislosti nic na starosti. Doložila e-mailovou komunikací, že se svědkem [příjmení] řešila provozní záležitosti. Tato byla stranám předložena k nahlédnutí postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu.
44. Již několikrát zmíněný svědek [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] – [číslo]) uvedl ve své výpovědi před soudem, že s paní [příjmení] ho seznámil [jméno] [příjmení], který mu představil nějaký koncept, jak by to mělo fungovat. To spočívalo v tom, že se vytvoří chráněná dílna, na základě níž se budou čerpat dotace. Detaily si už nepamatuje. On v té době nějaký čas trávil v Austrálii a neměl

dohled nad spoluprací. Po svém návratu zjistil, jaké jsou tam problémy, a protože vložil do firmy finanční prostředky, chtěl, aby se mu vrátily. Teprve nyní společnost funguje. Myšlenka zaměstnávat osoby zdravotně postižené se mu líbila, nelíbilo se mu to, že se prostředky nevracely zpátky. Bylo mu to divné. Předpokládal, že bude funkční skupina lidí, kteří si na sebe budou vydělávat, někdo bude řídit obchod, dílnu. Bod zlomu po začátečním rozjezdu společnosti, kdy si tato začne na sebe vydělávat sama, stále nepřicházel. On pouze posílal finanční prostředky, k čemuž ho vyzýval [jméno] [příjmení]. Ten mu představil paní [příjmení], o které prohlásil, že ji zná a myslí si, že jí mohou důvěřovat. Účetnictví vedla paní [příjmení], která byla vybrána paní [příjmení]. Přístup k účetnictví neměl, slepě věřil panu [příjmení], že to má pod kontrolou. Poté, co se vrátil z Austrálie, tak chvíli trvalo, než se dobral ke správným dokumentům. Když kontroloval účetnictví, něco mu tam, „nesedělo“, neví už, o co přesně šlo. Zaměstnanci čerpali dotace, ale příjmy nebyly takové, aby si na sebe vydělali. Na základě analýzy se s paní [příjmení] rozloučili.

45. Úplně přesně si při výslechu nevybavil, proč vydělili činnost [právnícká osoba] do [právnícká osoba] a [právnícká osoba]. [právnícká osoba] měl rozjet bratr svědka [jméno] [příjmení], ale v té době neměl tolik zkušeností. Měl načerpat zkušenosti a vidět, jak se vyřizují dotace. Ví o tom, že paní [příjmení] mu měla radit s touto i další agendou. Od nich z firmy s tím nikdo neměl zkušenosti. Důvod, proč měla firma sídlo na okrese [obec], byl ten, že se jim nelíbil přístup ředitele Úřadu práce v [obec]. [právnícká osoba] v současnosti funguje na profesionální bázi, jsou schopni zaměstnávat osoby se zdravotním postižením, a i když nedostávají díky trestnímu stíhání dotace státu, přesto jsou ziskoví. Každý měl mít jiný směr podnikání, jiné zákazníky, s paní [příjmení] si neměli konkurovat. [právnícká osoba] je teď jednatelem on a pan [příjmení], v [právnícká osoba] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. V projednávané době nefungoval obchod, nebyl dostatek zakázek, aby si lidé mohli na sebe vydělat. Neví o tom, kolik zaměstnanců [právnícká osoba] přešlo do [právnícká osoba]. S paní [příjmení] se rozloučili, protože objem práce, který byl, už v odpovídající kvalitě neovládala. Finanční prostředky, které investoval do [právnícká osoba], získal při stavbě fotovoltaických elektráren.
46. Poté byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení na č.l. 536 – 540, ve které jsou větší podrobnosti k fungování [právnícká osoba] a [právnícká osoba]. Je v ní uvedeno mimo jiné to, že se z Austrálie vrátil v polovině roku 2013, podnikatelský záměr si z jeho strany vyžádaly investice asi ve výši 1,5 milionu Kč, které vložil do [právnícká osoba] na základě žádostí pana [příjmení], protože osoby se zdravotním postižením nevydělávaly tolik. Zjistil, že z firemního účtu odcházely na účty zaměstnanců výplaty mezd v plné výši, přitom od dvou zaměstnankyň získali strohou informaci o tom, že to není tak, jak se to zdá, ale že více neřeknou, protože nechtějí přijít o peníze, které v té době braly. Bylo jim řečeno, že nedostávají výplatu v celé výši a víc už k tomu nic říkat nechtěly. To byli zaměstnanci [právnícká osoba], kteří byli kontaktováni na základě sdělení jeho bratra [jméno] v roce 2013. Tomu se zdálo být divné, že firma nevydělává. Byl přesvědčen o tom, že trestní stíhání [právnícká osoba] a [právnícká osoba] není důvodné, neboť se jedná o pochybení jednotlivce, a to paní [příjmení]. Ta se měla starat o zaměstnance, o finanční agendu, o vyřizování dotací a pan [příjmení] ji ve [právnícká osoba] měl pomáhat. V této firmě se o výplatu mezd starala paní [příjmení]. Výzvu k poskytnutí peněz této společnosti dostával od [jméno] [příjmení] mailem. Pokud jde o předávání výplat v hotovosti a na účet u [právnícká osoba], zřejmě to dělali oba, tedy jak paní [příjmení], tak pan [příjmení]. O zaměstnaneckou agendu včetně mezd se měla starat paní [příjmení].
47. [právnícká osoba] v současnosti vykonává stavební činnost, žádné zaměstnance OZP nemá. Prostředky, které do společnosti posílal, byly určeny na výplaty. Mělo dojít také k zaplacení povinných odvodů tak, aby firma byla bezdlužná. Co se týče činnosti [jméno] [příjmení] ve [právnícká osoba], tak neví o tom, zda s ní byla podepsána plná moc, bylo však dohodnuto, že bude jeho bratra [jméno] zaučovat v administrativě spojené s čerpáním dotací. Neví, zda za to byla nějak odměňována, ani to, kdo podepisoval za [právnícká osoba] se zaměstnanci pracovní

smlouvy. To, že byly nižší výplaty, zjistili v roce 2013. Jednalo se o paní [příjmení] a paní [příjmení], které to sdělily. Dostávaly o dva až tři tisíce korun méně. Tuto částku měly předávat paní [příjmení] v hotovosti, což prý bylo odůvodňováno tím, že nepracují po celý měsíc, což ony považovaly za přirozené a oprávněné.

48. Pak tedy začali ve [právnícká osoba] a [právnícká osoba] řešit ukončení spolupráce s obžalovanou. Když to projednávali přímo s paní [příjmení], tak prvně zapírala, ale po sdělení, že hovořili se zaměstnanci, připustila, že u některých zaměstnanců si část mzdy brala zpět. Říkala, že to brala jako příspěvek na svoji činnosti, tedy za svou práci a administrativu ve firmě, a že to bylo pro ni na přilepšenou. Žádný zápis o tom ovšem neudělali. U tohoto jednání byl [jméno] [příjmení], proběhlo asi v [obec] nebo v [obec], těžko říci. Okamžitě s obžalovanou byla ukončena spolupráce a ukončeno její působení ve [právnícká osoba] a [právnícká osoba]. Co se týká zaměstnanců, tak potom někteří odešli do firmy [právnícká osoba], protože chtěli dále jednat pouze s paní [příjmení].
49. Kontrolní mechanismus činnosti [jméno] [příjmení] ve [právnícká osoba] nebyl nastaven, nebyla tam žádná zpětná vazba od zaměstnanců. Tito se však chtěli bavit pouze s paní [příjmení], s nikým jiným. Co se týče zajišťování práce a zakázek pro zaměstnance ve [právnícká osoba], tak zpočátku to měla vše zařizovat [jméno] [příjmení], protože [jméno] [příjmení] ve firmě jako jednatel zprvu nefungoval. Paní [příjmení] do chráněné dílny v [obec] jezdila. Svědek ví o tom, že v jednom případě nebyly včas zaplacený zákonné odvody, potom mu bratr [jméno] řekl, že zjistil, že paní [příjmení] je hradila čtvrtletně, nikoli měsíčně a firmě tak zbytečně naskakovalo penále. Za jedno čtvrtletí tedy nebyly vyplaceny dotace, což bylo jasné pochybení paní [příjmení].
50. Když byl informován o tom, že peníze na účtu nejsou, tak je poslal. Požadavky na zaslání peněz od paní [příjmení] nikdy nedostal, vše šlo přes [jméno] [příjmení]. Neví, jak mezi sebou [příjmení], [příjmení] a [příjmení] komunikovali. Paní [příjmení] neměla sjednávat zakázky za [právnícká osoba], to měl dělat pan [příjmení]. Svědek konečně popřel, že by některá ze svědkyň měla za podání svědectví proti obžalované [příjmení] nějakou finanční výhodu, jak obžalovaná naznačila
51. Dalším slyšeným jednatelem [právnícká osoba] byl [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] verte – [číslo] verte), který ve své výpovědi před soudem uvedl, že není schopen říci, za jakých okolností vznikly vazby ostatních na paní [příjmení]. On měl za úkol postupem času se vzdát svého zaměstnání a plně se věnovat práci pro [právnícká osoba]. To se však ekonomicky nedařilo. Na tom, že by dělal jednatele, se domluvil s panem [příjmení]. [příjmení] [jméno] byl v té době v zahraničí, měl být prodlouženou rukou svého bratra. Pořád však pracoval ve svém původním zaměstnání, proto se činnosti [právnícká osoba] věnoval asi jednu hodinu týdně. Výkonnou činnost dělala pouze paní [příjmení]. Takto bylo domluveno s panem [příjmení] a s bratrem [jméno]. Byl v kontaktu s paní [příjmení], ta řešila veškeré problémy sama. V [obec] byl maximálně tehdy, když bylo zapotřebí podepsat žádost o dotaci, ale na úřad tyto žádosti nenesl. Paní [příjmení] ho neseznamovala s problematikou zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Kolik tam tenkrát bylo zaměstnanců ani nevěděl, dozvěděl se to zpětně. Měl přístup na účet, díval se na pohyb plateb. Peníze do společnosti museli investovat pan [příjmení], pan [příjmení] nebo [jméno] [příjmení] Pan [příjmení] se tam objevil v roce 2015.
52. [právnícká osoba] funguje dodnes, působí v černých číslech, on sám se začal plně věnovat činnosti až po roce 2015. Paní [příjmení] měla původně na starosti rozjezd společnosti, měla k dispozici nějaké finanční prostředky, ale to se nezdařilo. Místo paní [příjmení] přišel pan [příjmení], tehdy přicházel do stavu, kdy se prakticky nic nevydělalo, bylo to ztrátové, peníze z úřadu práce nepokryly všechno a výdělek nebyl tak vysoký, aby byli schopni pokrýt mzdy. Bylo to bráno tak, že paní [příjmení] má zkušenost, aby se mohla společnost nějakým způsobem rozvíjet, sehnala zaměstnance, dotace, místo, kde lidé pracovali. Bylo to na [místo] u [obec].
53. Zaměstnance viděl až v roce 2014. Zjištěno tehdy bylo, že nebyla práce a někdo byl doma. Když se díval na základě platebních příkazů, co vytvořila účetní paní [příjmení], tak i tito lidé dostávali

výplatu, ale nepracovali. Dostávali všechno, co měli uvedeno v pracovních smlouvách. Společnost dostala jednu nebo dvě pokuty proto, že povinné odvody byly zaplacený se zpožděním. Paní [příjmení] mu nevysvětlovala, co znamená bezdlužnost, zjišťoval si to až poté, co dostali nějaké sankce. Zjistil, že bezdlužní musí být ke konci čtvrtletí, aby mohli zažádat o příspěvky. Původní zaměstnanci [právnícká osoba] odešli, nejprve novému vedení nevěřili, komunikace s nimi byla těžší.

54. V přípravném řízení se vyjádřil tak, že někteří zaměstnanci chtěli spolupracovat pouze s paní [příjmení] a dozvěděl se od nich, že někteří posílali na účet obžalované [jméno] [příjmení] nějaké finanční prostředky. Nyní v hlavním líčení k této pasáži své původní výpovědi, která je na č.l. 546 verte spisu, uvedl, že už to fakt přesně neví. Domluvili se nakonec s [jméno] [příjmení] a panem [příjmení], že se zbaví paní [příjmení]. Nezačalo se dařit hned, chvíli to trvalo, v současné době se však tomu věnují na plný úvazek a teď už je situace podstatně lepší. Tehdy se snažili za pomoci obchodního zástupce pana [příjmení] a potom pana [jméno] zlepšit hospodaření, ale nedařilo se.
55. Co se týče paní [příjmení], ta měla asi plnou moc nebo byla disponent s účtem, platební příkazy svědek dělal až na základě pokuty, kterou obdrželi od úřadu práce. Před pokutou dávala pokyny k úhradě paní [příjmení], která to dělala sama podle svého vlastního uvážení, nebyla domluvena žádná pravidla, kdo co bude platit a jestli on jako jednatel to bude kontrolovat.
56. Lidé, kteří vraceli části výplat paní [příjmení], o tom nechtěli mluvit, podrobnosti k tomu tedy nezná. K tomuto sdělení opět bylo svědkovi přečteno to, co uvedl v přípravném řízení na č.l. 548, kdy sdělil, že téměř od všech zaměstnanců zjistili, že část financí vraceli paní [příjmení]. K tomu se v hlavním líčení vyjádřil tak, že neví, proč to tito lidé dělali, že vraceli část výplat paní [příjmení]. Placeny jim byly mzdy podle toho, co bylo uvedeno v pracovní smlouvě. Paní [příjmení] nedostávala za svou činnost v [právnícká osoba] žádnou odměnu, nebylo z čeho. Bylo to domluveno tak, že ze strany ostatních společníků měl přijít kapitál, aby bylo na chod společnosti, a když se to nedařilo, tak nebylo z čeho vyplácet odměny. Neví, na jak dlouho bylo s paní [příjmení] domluveno, že bude firmu rozjíždět, to s ní domlouval pan [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Neřešili, z čeho byla paní [příjmení] živa, neví, kde jinde vydělávala. Paní [příjmení] nebyla v [právnícká osoba] zaměstnána. Paní [příjmení] neúkoloval, nepsal jí e-maily, že má něco zařídit, udělat, je možné, že nějaký e-mail psal, ale nebylo to pravidlem, že by jí úkoloval, když o tom sám nic nevěděl. S panem [příjmení] jednala paní [příjmení], on se s ním viděl asi jednou nebo dvakrát. Žádosti o dotace podepisoval, ještě pan [příjmení] měl snad plnou moc a možná paní [příjmení], paní [příjmení]. Neví, jestli podepisoval čestné prohlášení, že společnost nemá žádné dluhy. Co se týká vyplácení mezd, takto dělala paní [příjmení] asi na základě podkladů od paní [příjmení]. Na výzvu obžalované k tomu, aby se vyjádřil k osobě svědkyně [příjmení], uvedl, že tato dělala malovýrobu svíček, co se týče úlev, které měla, tak tvrdil, že o tom nic neví, ale nakonec připustil, že paní [příjmení] ty svíčky vyráběla doma. Popřel, že by paní [příjmení] dostala peníze za podání vysvětlení.
57. [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] verte – [číslo]) vypověděl v hlavním líčení tak, že se začínal pohybovat ve společnostech [právnícká osoba] a [právnícká osoba], jednatelem se stal někdy v lednu či únoru 2016 ve [právnícká osoba], v [právnícká osoba] je pouze společníkem. Přebíral obchodní podíl po paní [příjmení]. O firmu [právnícká osoba] se začal starat v roce 2016, předtím spolupracoval na plný úvazek s člověkem, který měl v nájmu čerpací stanice OMV. [právnícká osoba] byla zaměstnavatelem na chráněném trhu práce, měla status chráněné dílny, zaměstnávala lidi OZP. K osobě paní [příjmení] mu bylo ze strany pana [jméno] [příjmení] a pana [příjmení] sděleno, že mají vcelku šikovnou a obchodně zdatnou paní s tím, že jim pomáhá v získávání určitých zakázek a stará se o firmy a administrativu. O stavební část [právnícká osoba] se stará pan [příjmení], který má vystudované stavebnictví. Podle názoru svědka nebylo nějakým způsobem definováno směřování [právnícká osoba]. Podíl ve společnosti koupil proto, že tam měli určité neshody, ale už neví jaké. [ulice] podíl mu odprodala paní [příjmení]. Když do společnosti přišel, tak chtěl vidět účetnictví, ale to se nestalo. Hlavní zdroj prostředků měla

[právnícká osoba] ze stavební činnosti. [právnícká osoba] nějaké stálé zakázky neměla, byl tam jeden e-shop, kde měla být kompletace zásilek pro zákazníky, ale to se nikdy nedodělovalo. Ostatní mu nevysvětlili, proč se koupily [právnícká osoba] a [právnícká osoba]. Zjistil, že [jméno] [příjmení] není úplně ideální člověk, který by měl něco řídit a rozvíjet, proto se do toho pustil sám. Byly tam investovány nějaké peníze, které svědek půjčil v okamžiku, kdy nevycházely peníze na výplaty, a tak se o to začal následně více zajímat. Podle jeho názoru byl předtím ve společnosti chaos. Neví, kdo přesně měl na starosti získávání finančních prostředků, kdo rozhodoval o jejich placení, kdo jednal s úřady. Účetní paní [příjmení] znal po telefonu. Neví, kdo měl na starosti vyřizování dotací. Tehdy [právnícká osoba] zaměstnávala kolem 20 lidí se zdravotním postižením. Pokud pak jde o místní příslušnost k Úřadu práce v [obec], takto bylo dáno tím, že zde byla paní účetní, která tam měla určitou vazbu a jelikož je handicapovaná, takto bylo vhodné i proto, aby nemusela nikam jezdit. Ve [název] ulici se proto našla administrativní budova a sídlo firmy se přesunulo tam. Neví, co si ostatní slibovali od toho, že [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [jméno] [příjmení] se budou zabývat tím samým. Jeho hrubý odhad je takový, že do společností se ze strany pánů [příjmení] a [jméno] [příjmení] investovalo kolem 2,5 až 3 milionů Kč. Peníze se ztratily ve mzdách.

58. Pokud pak jde o zaměstnance, tak někteří jedinci by chtěli pracovat, ale mají fobii z lidí, a proto jim bylo umožněno pracovat doma. To byl projekt svíček týkající se paní, která doma dělala úžasné svíčky, ale ve společnosti dalších osob by neudělala ani jednu. Co později účetní dohledal, tak z toho vyplývalo, že všichni zaměstnanci měli stejný příjem. Dostali plat, který byl uveden v pracovní smlouvě. Přímo od zaměstnanců se nedozvěděl, že by je paní [příjmení] obcházela a chtěla od nich zpět část mzdy. V té době to neslyšel, ale potom ano. Je přitom otázkou, zda jí někdo chtěl, očernit“ nebo ne. Neví, zda byla paní [příjmení] ve [právnícká osoba] odměňována, domnívá se, že odměňování mělo být určeno nějakým způsobem z profitu firmy, ale díky tomu, že se nedařilo, tak nebylo z čeho odměnu vyplácet. Není si vědom toho, že by viděl nějaké písemné smlouvy o odměně paní [příjmení] a popis její činnosti ani plné moci k přístupu na účet.
59. V současné době zaměstnává společnost 180 až 200 zaměstnanců, už 2,5 roku nedostali ani korun dotací, ale dokázali zvýšit obrát třikrát. Nyní dokazují všem, že se dá dělat i bez dotací a ještě k tomu ziskově. S [jméno] [příjmení] se setkával minimálně, on s ní zpočátku řešil, že to nefunguje tak, jak to fungovat mělo, ale bylo to díky tomu, že zakázky byly nahodilé, některé byly přislíbené, ale nerealizovaly se a to spolu chtěli řešit. Než vstoupil do společnosti, podle jeho názoru v ní svědek [jméno] [příjmení] nic nedělal, protože tam byl chaos.
60. Posledním slyšeným svědkem, který je statutárním orgánem některé z těchto společností, byl [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] verte – [číslo] verte). Ten uvedl, že ve [právnícká osoba] byl zaměstnán od roku 2012 na pozici stavbyvedoucího. V roce 2013 na podzim skončilo jednání paní [příjmení] a bylo mu proto nabídnuto panem [příjmení] a [jméno] [příjmení], jestli by nechtěl vzít jednání po ní, s čímž souhlasil. V jeho práci se nic nezměnilo, dál se staral o stavby, řídit je. Nezajímal se o zaměstnávání osob zdravotně postižených, jenom čas od času požádal o nějaké lidi na lehké práce na stavbě, např. úklid. Párkrát se s paní [příjmení] viděl, ale většinou všechno ohledně staveb řešil s panem [příjmení]. Nezajímal ho a ani neví, proč se paní [příjmení] rozešla s panem [příjmení] a panem [příjmení]. Co se týká staveb, tak s účetní paní [příjmení] žádné problémy nebyly, výplatní pásky, které posílala paní [příjmení], dostával od pana [příjmení] Pan [příjmení] je stále veden jako jednatel, ale většinu věcí řídí on sám nebo [jméno] [příjmení]. V současné době [právnícká osoba] stále funguje jako stavební firma. Snaží se vše udělat tak, jak to má být, poctivou cestou. Všechny peníze, které měl slíbené ve smlouvě, dostával na svůj účet.
61. Když byl konfrontován se svou výpovědí z přípravného řízení na č.l. 526, kde uváděl, že v případě ostatních zaměstnanců někdy výplaty předával v hotovosti, protože byli sociálně slabší a potřebovali hotovost, obálky s výplatou obdržel od pana [příjmení] a lidem na stavbě je pak předal. Lidé dostávali výplatnice a výplata jim jinak chodila na účet. V hlavním líčení přisvědčil, že tomu tak skutečně bylo. Dodal, že mu nebylo známo, že společnost měla přibližně 50 lidí OZP.

Když převzal jednatelství, zjistil, jak to s těmito lidmi bylo. Problematické bylo doručování výpovědí, protože chtěli jít pouze cestou stavební firmy a od té doby nikoho takového nezaměstnávají.

62. Co se trestní odpovědnosti společnosti týká, k tomu uvedl, že je podle něj nelogické, že by firma měla hradit následky způsobené konkrétním jednáním paní [příjmení], která jediná z toho měla prospěch. Uvedl v přípravném řízení, že to pochopil tak, že peníze, které paní [příjmení] zaměstnancům nevyplatila, rozhodně nešly zpět do firmy, ale nechala si je pro vlastní potřebu. K tomu se v hlavním líčení vyjádřil vyhýbavě, uvedl, že nevěděl nic, ale doslechl se spoustu věcí, z nichž dospěl k tomuto závěru. K dalšímu sdělení z přípravného řízení, že až zpětně se dozvěděl, že většina z těchto osob vůbec nepracovala, uvedl, že se to dozvěděl z některých zdrojů, zase od některých lidí, někteří mu říkali, že nepracovali, že dostávali jenom výplatu, ale na konkrétní jména už si nepamatuje.
63. Svědek se přitom rozcházel v hodnocení osoby paní [příjmení] v řízení před soudem, v němž ji označil jako „mladou, sympatickou ženu“, a v řízení přípravném, kdy o ní prohlásil, že ji, „viděl asi čtyřikrát za celou dobu, působila namyšleně, hodně arogantně a sebevědomě, vypadalo to, že si žije na vyšší noze, přijela novým autem SUV“. Když dávali výpověď lidem OZP, tak tito lidé po něm chtěli vysvětlení, proč se tak děje, že nebyli v práci, proč jim dávají výpověď. To odůvodňoval tak, že firma působí jako stavební a ne jako agentura na práci, že pro ně na stavbě práci nemají. Většinou na něj zaměstnanci sami vyhrkli, že nedostávali mzdu a on se k tomu neměl jak vyjádřit. On sám nikoho neobcházal, jména těchto lidí se nepamatuje, byl problém s nimi rozvázat pracovní poměr. S tím, že paní [příjmení] firmu zneužívala, přišli lidé, kteří mu v souvislosti s propouštěním z pracovního poměru, telefonovali, častokrát na něj křičeli, zřejmě to byli bývalí zaměstnanci s postižením, kteří říkali, co se to děje, že nedostávali peníze. Z toho usoudil, že se paní [příjmení] obohatila, zneužila firmu, a že to je protiprávní jednání. Tohle mu však nikdo výslovně neřekl. S nikým o tom, jak vypovídat u soudu, nemluvil.
64. K tomu se vyjádřila obžalovaná, která uvedla, že je pravdou, že se svědek [příjmení] staral jenom o stavby, viděli se asi jednou za měsíc, kdy mu předávala výplaty ona nebo pan [příjmení], protože se na stavbách, „motalo“ zhruba 5 až 6 zaměstnanců na pomocné práce a tyto osoby vyjmenovala. O tyto osoby se zdravotním postižením se staral pan [příjmení], což je podle jejího názoru důkaz toho, že se o takovéto věci staral.
65. V hlavním líčení pak nastala situace, kdy svědek [příjmení] po skončení svého výslechu přišel za obhájcem obžalované a spolu s ním za předsedou senátu s tím, že si vůbec nepamatuje, že by slova, která mu byla předestírána postupem podle § 211 odst. 3 trestního řádu, vůbec řekl. V této souvislosti pak byl konfrontován se svým podpisem pod protokolem o tomto výslechu. Byly mu ukázány i další strany spisu (č.l. 523 – 531). Poté připustil, že je možné, že to o obohacení paní [příjmení] na úkor zaměstnanců, možná řekl, uvedl však, že si nevzpomíná, že by byl na policii dvakrát. Nakonec však v podstatě připustil, že možná se takto skutečně vyjádřil. Proto soud z této poznámky svědka o tom, že druhý výslech v přípravném řízení neabsolvoval, nevycházel a má za validní obě výpovědi. Ostatně i jeho vyjádření v řízení před soudem bylo obsahově identické s tím, co uváděl v přípravném řízení, byť tak činil poněkud jinými slovy.
66. Svědek [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] verte – [číslo]) byl obchodním zástupcem [právnícká osoba] i [právnícká osoba], jehož úkolem bylo shánět zakázky pro tyto společnosti. Více, jak uvedl ve své výpovědi, pracoval pro [právnícká osoba]. [příjmení] [příjmení] sehnal pouze jeden obchod na začátku a potom přešel do [právnícká osoba]. Pro [právnícká osoba] jednal s paní [příjmení], v [právnícká osoba] jednal s [jméno] [příjmení], s ním mluvil několikrát. [jméno] [příjmení] ho požádal, jestli pro ně zařídí dotace, které se musely podávat na úřad práce, protože on byl v Praze. Po svědku [příjmení] chtěl, jestli by jednou za tři měsíce nedošel se žádostí na úřad, za tím účelem ho vybavil plnou mocí. Pana [příjmení] svědek znal, vyskytoval se tam asi jako společník firmy, měl od něho auto, které používal. Co se vyřizování dotací týká, tak existoval

jmenný seznam lidí, a musel být výpis z pojišťoven, že jsou zaplacené veškeré pohledávky státu. S tím se šlo na úřad, kde se podávaly žádosti o dotace. Paní to na úřadu zkontrolovala, orazítkovala. On sám tam chodil s již připravenými materiály. Maximálně vyzvedl na pojišťovně potvrzení, že je společnost bezdlužná a to odnesl účetní. Poprvé mu ukázala obžalovaná [příjmení], jak to funguje, vysvětlila mu to, ukázala mu seznam, co se tam nosí, co se má dělat a to v [právnícká osoba] svědek zařizoval přes paní účetní [příjmení]. Sám potvrzení o bezdlužnosti nevyžadoval. Protože byla paní účetní trošku imobilní, tak chodil pro potvrzení sám, donesl jenom žádost a vyzvedl papír s potvrzením. Co všechno k tomu je zapotřebí, přesně nevěděl. Na začátku mu paní [příjmení] řekla, jak to funguje, co si má zkontrolovat, že paní účetní mu dá hromádku listin a on to odnese. Věděl, že paní [příjmení] jako OSVČ má pod sebou lidi, kteří pro ni dělali. Některé znal od vidění, jménem je nezná. Nikdo si mu nestěžoval, všichni byli, v pohodě“. Když za nimi přišel, měli, pohodu v práci, samé kafíčko, cigárko, měli volnou ruku“. Když nosil doklady na úřad práce, tak tam nebylo uvedeno, kolik dostali peněz, byly tam pouze odpracované hodiny. S paní [příjmení] se původně pan [příjmení] a pan [příjmení] kamarádili, pak se rozhádali, říkali, že by tam měla mít na starosti něco, co nakonec dělal svědek, ale ona si dělala jenom svoji firmu [právnícká osoba]. V chráněné dílně se pracovalo na dvě směny, bylo tam asi deset stolů po dvou židlích. Byl tam jeden pán jménem [příjmení], který měl klíče, počítač a měl odesílat e-shop. Bylo to v nájmu, který zařizoval svědek.

67. Co se týká bezdlužnosti, byla tam jednou chyba, to vyřizoval na úřadě on s tím, že se to podalo o nějaký den déle. Přinášel kompletní účetnictví, na úřadu to projížděli, jak se posílaly platby na zdravotní, sociální, a v tu chvíli se zjistilo, že to odešlo z účtu déle. Byla uložena pokuta. Jednalo se o [právnícká osoba]. Chod peněz neovlivňoval, když peníze na účtu nebyly, tak se mělo říct panu [příjmení], aby to zařídil.
68. úloze paní [příjmení] říkal každý něco jiného. Někdo říkal, že má mít na starosti práci, ale tu potom dělal svědek [příjmení], ona si sama dělala na [právnícká osoba] a že má mít na starosti lidi, protože je znala. Když byl konfrontován se svojí výpovědí na č.l. 566 spisu, v níž v přípravném řízení na dotaz, jakou měla úlohu paní [příjmení] se [právnícká osoba], uvedl, že se, starala o veškeré finance, měla vyplácet mzdy a zajišťovat dotace včetně veškeré dotační agendy“, vysvětlil, že to si také myslel, ale po rozhovoru s paní účetní to bylo všechno jinak. Obžalovaná to měla na starosti asi do té doby, než se pohádali, potom to bylo jinak. Pan [příjmení] říkal, že to na starosti nemá. Pokud jde o samotné žádosti, tak paní [příjmení] mu ukazovala, jak a co se vyplňuje a pak to většinou bylo u paní [příjmení]. Neví, jestli vyplňovala tyto doklady sama paní [příjmení]. Výplatě peněz jednotlivým zaměstnancům přítomen nebyl.
69. Pokud jde o konflikt mezi obžalovanou a panem [příjmení], který na ni měl křičet, protože se nepožádalo o dotace včas a tyto nebyly poskytnuty, a že nebyly včas zaplacené všechny pohledávky, takto bylo telefonicky a paní [příjmení] mu o tom řekla. Vedle ní při telefonátu nestál. Nikdo mu neříkal a nevysvětloval, že v [právnícká osoba] jsou jednatelé [příjmení] a [příjmení] a [příjmení] rozhoduje o penězích. Druhá účetní, o které se dozvěděl až potom, měla být někde z [obec]. Když tam nastoupil, tak se pohádali a proběhlo tam, že ostatní nechtěli, aby paní [příjmení] jakkoli oficiálně figurovala v rámci [právnícká osoba]. [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] fungovaly všechny najednou. U [právnícká osoba] dotace neobstarával, na úřad práce nechodil.
70. Paní [příjmení] se k zaměstnancům chovala přátelsky. Svědek ví o tom, že třeba obálky dělala s nimi. U dodavatelů žádné dluhy nebyly. S paní [příjmení] se bavil o financích. Ta mu říkala, že má dost placení po manželovi, že to má jen tak tak. Výši její příjmu nezná, říkala, že je to dobré na žití. Z [právnícká osoba] mu přišla odměna ve výši 30 000 Kč za jeden obchod. S dětmi jí pomáhala hlavně babička. Pokud je mu známo, tak obžalovaná byla asi dvakrát nebo třikrát na dovolené v Turecku a Chorvatsku. Bezdlužnost byla vždy k poslednímu datu, ale je to tam nějak posunutá, takže se to zjišťovalo úplně jinak. Když mu to vystavili třeba dva dny poté, tak mu to vystavili jako bezdlužné, ale dluh tam byl. Bavil se o tom s panem [příjmení] na Úřadu práce

v [obec], jak se mohlo stát, že když tam dluh byl, vyjelo to, že to je bezdlužné, a on říkal, že to zjišťují k nějakému datu, a když se to zaplatí dva, tři dny potom, takto tam pořád ještě není zaneseno.

71. Velmi důležitá pro objasnění fungování obžalovaných společností byla svědecká výpověď [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] – [číslo]), která působila jako účetní pro všechny společnosti. S obžalovanou [příjmení] se setkala koncem roku 2012, od roku 2013 k ní nastoupila jako účetní. Zpracovávala účetnictví a mzdovou agendu pro výše uvedené společnosti, pouze mzdové účetnictví bylo u [právnícká osoba], protože měli jen čtyři zaměstnance. V úzkém kontaktu byla hlavně s paní [příjmení]. Později se seznámila s panem [příjmení], jednatelem [právnícká osoba], a s panem [příjmení], který byl jednatelem [právnícká osoba]. Paní [příjmení] jí předávala doklady a jezdila za ní, byla proto s ní v těsnějším kontaktu. Hlavně paní [příjmení] předávala po zpracování mezd informace a ona si to už s pracovníky vyřizovala sama. K účtu společností neměla dispoziční právo, měla pouze právo stáhnout si výpis, který zaučtovala. Veškeré peněžní transakce si prováděla paní [příjmení] sama. Svědkyně připravila příkazy k úhradě, na výpisu pak viděla, že peníze odešly, že zaměstnanci dostali výplaty. Hospodářský výsledek společností byl většinou v mínusu, domnívá se, že enormní výdaje tam však nebyly. Jednatelé do firem vkládali peníze, má za to, že též paní [příjmení] peníze vkládala. Půjčky byly v řádu desetitisíců, ale jistá si tím není, některé půjčky se vracely, ale už si nepamatuje komu. Se zaměstnanci osobně nehovořila, možná jí pár lidí zatelefonovalo. Na [právnícká osoba] bylo kolem 25 zaměstnanců, na [právnícká osoba] přes 40, na [právnícká osoba] 4 nebo 5 lidí. Firma [název] měla dílnu v [obec], [právnícká osoba] v [obec]. Paní [příjmení] jí předávala informace, kolik který pracovník odpracoval hodin. Výplaty měli pracovníci podobné, ani jejich odpracované hodiny se moc nelišily. Pokud jde o bezdlužnost, tak ona vyhotovila žádost, aby jednotlivé instituce zaslaly potvrzení o bezdlužnosti. Většinou se posílaly datovou schránkou nebo paní [příjmení] jezdila tam, kde byl nějaký nedoplatek a doplatila dluh. Datovou schránku mohla svědkyně vybírat. S ní jednala převážně paní [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] osobně poznala též, ti jezdili občas. Účetnictví jim dělal do začátku roku 2017. Většina zaměstnanců měla zdravotní postižení, až později tam přišli nějací zaměstnanci bez zdravotního postižení. Ona měla k dispozici doklady o tom, že byl zaměstnancům přiznán invalidní důchod a jeho stupeň. Neměla informace o tom, že by tam byli zaměstnanci, na které se čerpaly dotace, ale oni přitom nepracovali. Pokud chtěli zaměstnanci nějaké potvrzení, tak spíše jí to tlumočila paní [příjmení].
72. Zcela jistě by zjistila, kdyby zaměstnanci dostávali jenom část výplaty v hotovosti, domnívá se, že pár takových lidí tam bylo, stává se, že si zaměstnanec nezřídí účet. Nevzpomíná si, že by byly vypláceny zálohy, že by zaměstnanci dostali část peněz jako půjčku, a když dostali výplatu, tak došlo k zápočtu. Paní [příjmení] vybrala peníze z účtu, předala je lidem a pak jí předávala doklady. Účetně se to řešilo přes pokladnu, dodala jí příjmové a výdajové doklady. V jednom roce svědkyně dělala uzávěrku pro [jméno] [příjmení], jinak jí neúčtovala. Daňová přiznání připravovala. Paní [příjmení] a pan [příjmení] jí někdy poslali doklady po paní [příjmení], později za ní jezdili osobně.
73. Na přelomu let 2013 2014 mezi k něčemu došlo a paní [příjmení] už pak neměla přístup k jejich účtům. Na ní osobně dotace vypláceny nebyly. Ačkoli ona sama má zdravotní postižení, tak žádné úlevy nikdy nepožadovala, věří však tomu, že pokud je někdo více postižen, tak by zaměstnavatel měl k tomu přihlídnout. V dílně v [obec] s kompletací výrobků nikdy nepomáhala, pracovala v [obec].
74. Další slyšená účetní, která nějakým způsobem pracovala pro obžalovanou, byla svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] – [číslo] verte). Tato vypověděla, že zná [právnícká osoba], se kterou spolupracovala pouze krátce. Paní [příjmení] jí požádala, zda by nemohla dělat mzdy, ale po jedné výplatě jí sdělila, že by si raději vzala účetní z bližšího místa, než jsou [obec]. S paní [příjmení] se svědkyně znala už z dřívějšíka, s jejím manželem nespolečně pracovala. Pokud jde o zaměstnávání osob se zdravotním postižením, tak uvedla, že ti mají slevy na zdravotní pojištění, každé tři

měsíce se vystavuje papír na dotace. Má s tím zkušenosti, neboť pracuje ještě pro další dvě firmy, které zaměstnávají osoby se zdravotním postižením. Jednala pouze s paní [příjmení], nepamatuje si, jestli tam byly nějaké specifické pokyny ke mzdám, ale domnívá se, že nikoliv. Nepamatuje si, zda dostala výkaz práce zaměstnanců, má za to, že firma v té době začínala. Dědala jenom mzdy, přístup na účet neměla. Nežjišťovala, kde se vzalo 54 OZP. Za práci dostala zapláceno od paní [příjmení]. Nevěděla, kde ti lidé fyzicky pracují. Pana [příjmení] znal její manžel, věděla o tom, že pan [příjmení] zaměstnával osoby se zdravotním postižením i to, že později byl odsouzen.

75. Co se týče bezdlužnosti, tak tento pojem chápala svědkyně shodně jako obžalovaná [příjmení], protože vypověděla, že se žádost o bezdlužnost podává po ukončeném kvartálu, když je to první čtvrtletí, tak je to k datu 31. března. Odvody za březen se přitom platí až v dubnu. Potvrzení o bezdlužnosti se dokládá k dotacím, dokládá se to následující měsíc do konce tohoto měsíce, takže když chce odevzdat žádost o dotace za první kvartál, tak má povinnost donést to na úřad práce do konce dubna a doložit bezdlužnost. Ta je za měsíce leden a únor, za březen se to dokládá až ve druhém čtvrtletí. V prvním čtvrtletí ke konci března se kontrolují lednové a únorové mzdy a ještě k tomu mzdy za měsíc prosinec. To, jestli má všechno zapláceno za březen, se dozví podle výplatního termínu až v dubnu. Připustila, že formálně bezdlužnost nebyla, i když ve skutečnosti nebyly vyplaceny mzdy. S takovýmto postupem, kdy se bezdlužnost dokládá k poslednímu dni v měsíci daného čtvrtletí, nikdy neměla problém. O vyplacení dotace se přitom může žádat až po vyplacení mzdy za poslední měsíc předcházejícího čtvrtletí.
76. Pro získání úplného obrazu o činnosti obžalované [příjmení] a všech obžalovaných právnických osob bylo logicky nezbytné vyslechnout zaměstnance těchto subjektů. V případě některých z nich došlo k výsledku před soudem, další svědecké výpovědi, jakož i úřední záznamy o podání vysvětlení v souhrnu všech zaměstnanců [příjmení] [jméno] [příjmení] i obchodních korporací byly provedeny přečtením se souhlasem stran. Jedinou výjimkou je svědek [jméno] [příjmení], který, ač vykazován jako zaměstnanec [jméno] [příjmení], tímto nikdy fakticky nebyl. V zásadě všichni svědci vypověděli, že byli zaměstnáni s tou podmínkou, že byli invalidními důchodci a v případě, že toto podmínku splňovali, tak s nimi byl uzavřen pracovní poměr. Konkrétní práci častokrát nevykonávali, dostávali od svých zaměstnavatelů představovaných v osobním jednání [jméno] [příjmení] finanční prostředky, které nebyly ve výši dohodnuté v pracovní smlouvě, ale oni sami byli vcelku spokojeni s tím, že při své tíživé finanční situaci dané nepřiliš vysokým příjmem je jim poskytována částka v řádu nejméně 1 000 Kč. Za těchto okolností byli spokojeni už jen s tím, že je jim jakýsi plat vyplácen a nikterak proti jeho výši nebrojili. V případě, že pracovali, tak jim byla vesměs vyplácena mzda v poněkud vyšší částce, ovšem stále nikoliv v té, jaká byla uvedena ve výplatnicích, jež podepisovali, resp. v pracovní smlouvě a mzdovém výměru, což jim bylo odůvodňováno [jméno] [příjmení] tak, že zbytek jejich výplaty se musí použít na zaplacení sociálního a zdravotního pojištění a zálohy na dani z příjmu fyzických osob, případně tak, že nepracují tak dobře a tak rychle jako jiní, a proto je nezbytné finanční prostředky jim jinak náležející poskytnout těm, kteří pracují lépe. Tam, kde docházelo k výplatám mezd bezhotovostně na účet zaměstnanců, existovala dohoda některých z nich s obžalovanou, že tito budou obžalované finanční prostředky obratem vracet v původně dohodnuté částce. Ve výsledku tak příjem těchto osob byl někde na úrovni kolem 2 000 až 3 000 Kč měsíčně, ačkoliv dotační prostředky vyplácené ze státního rozpočtu by odpovídaly částce blížící se 6 000 Kč, jak je to konkrétně rozvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
77. Obžalovaná připustila, že u některých zaměstnanců existovala dohoda o tom, že nebudou dostávat sjednanou výši mzdy, ale že zbytek finančních prostředků bude poskytován těm zaměstnancům, kteří pracovali lépe, rychleji a usilovněji. Dále pak vrácení finančních prostředků, které byly vyplaceny na účet, odůvodňovala tím, že tito lidé od ní osobně získávali zálohy, když o ně požádali, a tehdy bylo dohodnuto, že finanční prostředky vrátí ze mzdy, která jim bude vyplácena na účet. Popřela tedy, že by finanční prostředky takto získávané, byly výsledkem jakéhosi jejího jednání se svědky a motivované její snahou se obohatit.

78. Konkrétně tak vyzněla výpověď svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], [číslo] verte – [číslo]). Tato uvedla, že chvíli byla zaměstnána u paní [příjmení], přičemž žádnou práci fakticky nevykonávala. S ostatními zaměstnanci věděla, že když obžalovaná sežene práci, tak se jim ozve, ale neozývala se, přesto jim plat šel. Na účet jí přicházela částka 7 645 Kč. S kolegyní paní [příjmení] si po dohodě s obžalovanou nechávaly 2 000 Kč a částku 5 145 Kč braly na schůzky s obžalovanou, kde jí tyto peníze předávaly v hotovosti. Čekalo se, až obžalovaná sežene nějakou práci. Protože zrovna svědkyně [příjmení] v předchozí době pracovala v chráněné dílně jiného zaměstnavatele, kde byla praxe stejná, protože dostávali pouze 2 000 Kč do obálky, brala to jako samozřejmost. Pod paní [příjmení] dělali nějaká, „práníčka“ a to bylo vše. Jednalo se asi o dva měsíce, ve zbytku čekala na práci. V době, kdy práníčka dělala, tak výplata byla stejná, takže bez ohledu na to, jestli nějakou práci odvedla nebo neodvedla, tak z výplaty částku 5 145 Kč vracela. S nikým jiným nemluvila o tom, jestli to u ostatních bylo stejné. Obžalovanou jí bylo sděleno, že z částky, kterou jí vrací, obžalovaná platí sociální a zdravotní pojištění. Ona jako invalida byla ráda za každou korunu a neřešila to.
79. Potom pracovala pro jiný subjekt, jednalo se o [právnícká osoba], chvíli byla registrována ve [právnícká osoba], myslí si, že [právnícká osoba] byla ta první firma, kam nastupovala. Ona pak pokračovala s výrobou svíček, setkávala se s pány [jméno] a [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Tam dostávala normální plat, protože měla osmihodinovou pracovní dobu. Ve všech případech musela doložit, že je tělesně postižená. Výplatnice podle svého názoru nepodepisovala, peníze chodily na účet. Částku 5 145 Kč odevzdávala v obálce, kterou přebírala paní [příjmení]. Někdy si peníze kontrolovala. Když neměla svědkyně obálku, tak peníze předávala paní [příjmení] do ruky, nikomu jinému. Protože nemá ráda kontakt s dalšími lidmi, s nikým jiným se ne bavila ohledně práce, svíčky dělala doma, v chráněné dílně nepracovala. Stalo se, že peníze posílala z účtu na účet, protože byla dvakrát nemocná, takže nemohla peníze předat osobně, za tím účelem jí paní [příjmení] dala číslo účtu. Po konfrontaci s listinami souhlasila s tím, že dostávala částku 7 645 Kč, z čehož jí zůstala částka 2 500 Kč.
80. Když byla zaměstnána u [právnícká osoba], tam práci neměla. Později vyráběla svíčky, s čímž byla spokojená. Pracovala do října 2017 ve [právnícká osoba], nestalo se, že by nedostala výplatu, byla tam spokojená. Pak šla do starobního důchodu. Když jí byla ukázána výplatnice za měsíc únor 2012, kde je uvedena částka 5 873 Kč v hotovosti, tak k tomu uvedla, že neví, jak se mohlo stát, že se jedná o menší částku, která nebyla vyplacena na účet, než jak předtím uváděla. Může však s čistým svědomím říci, že dostávala poctivé peníze až na svíčkách, jinak má takový dojem, že stále pobírali 2 500 Kč. I u předchozího zaměstnavatele takové papíry podepisovali, v obálce pak měli v kanceláři částku 2 000 Kč. Peníze vracela do té doby, než začala dělat svíčky. Když byla na [právnícká osoba] nebo na [právnícká osoba], nebylo kontrolováno, kolik odpracuje, pořád dostávala 2 500 Kč. V [právnícká osoba] byli s panem [příjmení] domluveni, kolik kusů svíček za směnu udělá, podle toho dostane výplatu. Během prázdnin 2012, když byla zaměstnaná ve [právnícká osoba], tak žádnou práci neměla, ale výplata jí chodila. Od paní [příjmení] si peníze nepůjčovala, neví, zda to dělal někdo jiný, s nikým se nescházela.
81. Když jí bylo předloženo vyhodnocení bankovního účtu založené na č.l. 2962, z něž vyplývá, že posílala peníze paní [příjmení] v roce 2013, když byla zaměstnaná ve [právnícká osoba], k tomu uvedla, že to bylo udělané tak, že paní [příjmení] ji přijala stejně jako bývalého manžela do té společnosti, ale bývalý manžel podepsal pracovní smlouvu pro jejich společného syna. Bylo pak dohodnuto, že by tu práci vykonávali ve skutečnosti, „mladí“, a proto dostávala svědkyně [příjmení] peníze i pro bývalého manžela. Proto je ve vyhodnocení bankovního účtu patrné, že posílala paní [příjmení] přes 10 000 Kč, což znamená, že jí posílala částku 5 145 Kč i za bývalého manžela. Neví však o tom, že by peníze posílala i v roce 2013, kdy byla zaměstnaná u [právnícká osoba]. Na chráněné dílně v [obec] nikdy nedělala, léčila se na psychiatrii s depresemi. Za bývalého manžela měl dělat jejich syn, dělal to asi jeden měsíc, kdy se nalepovala tzv. ubrousková

technika, syn o všem věděl, ona mu dávala 2 500 Kč a zbytek přeposílala paní [příjmení]. Vracení finančních prostředků na účet bylo v době, kdy se nemohly setkat s paní [příjmení] osobně.

82. Potom k dotazům obžalované svědkyně uvedla, že na chráněnou dílnu nejezdila, protože jí obžalovaná řekla, že když nemůže, tak jezdit nemusí, stačí, když do chráněné dílny pojedou pět nebo šest žen. To obžalovaná potvrdila, že takováto byla dohoda, ale potom vyčetla svědkyni, že jí mrzí, že jí vždycky vyšla vstříc a ona se chová tímto způsobem. Nikdy ji k ničemu nenutila, když jí řekla, že je jí špatně, tak jí bylo špatně a vždycky mohla pracovat doma, naproti tomu všichni museli jít do práce. Svědkyně uvedla, že obžalované nikdy v ničem neublížila, že byla ráda, že jí obžalovaná vyhověla a neví, v čem jí tedy ublížila.
83. Z této diskuse, která proběhla v rámci hlavního líčení mezi obžalovanou a svědkyní [příjmení], zřetelně vyplynulo, že výpověď svědkyně [příjmení] je evidentně pravdivá, zakládající se na skutečnosti, protože tato v plném rozsahu nepochopila dopad informace o tom, že dostávala finanční prostředky, i když nepracovala, a že dostávala finanční prostředky i v době, kdy pracovala doma, ačkoliv jinak práce měla probíhat v chráněné dílně. To všechno jsou totiž okolnosti, které vedou k závěru o tom, že obžalovaná, potažmo stíhané obchodní korporace, jednaly protiprávně.
84. Další slyšenou svědkyní z řad zaměstnankyň byla svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], [číslo] verte – [číslo] verte), která vypověděla o praxi, která byla zavedena v [obec] v době, kdy byla zaměstnaná u [jméno] [příjmení]. Práce spočívala v tom, že se roznášely letáky, přesně neví, u koho to bylo, protože se to tam měnilo. Ona byla ve [právnícká osoba] jenom půl roku a pak odešla, protože práce bylo stále méně a ona si říkala, že bez práce nemůže být. Pracovní smlouvu uzavírala s paní [příjmení], nevěděla o tom, kdo šéfuje [právnícká osoba]. Nikdy s nikým z této firmy nejednala. Předmětem pracovního poměru byly domácí práce, které nebyly nijak specifikované, zpravidla se jednalo o zakládání letáků z obchodů a jejich roznášení, což dělala už u předchozích zaměstnavatelů pana [příjmení] a paní [příjmení], u firmy [právnícká osoba] to bylo něco podobného. Letáky jí vozili. Pak byla drobná kompletační činnost, kdy se plnily obálky tužkami apod. Už si však nepamatuje, pro jakého zaměstnavatele takto pracovala. Dostávala částku 2 500 až 3 000 Kč, předávala jí to paní [příjmení], peníze byly v obálce. K výplatě docházelo v kavárně na Lannově třídě v Českých Budějovicích, kde se setkala s dalšími zaměstnanci. Bývalo tam tak pět až šest lidí. Práce bylo méně, takže jí říkali, že peníze jsou v nižší částce, než bylo domluveno. Už si nevybavuje, jaká částka byla domluvená, jestli to bylo 5 000 Kč nebo jestli byl mzdový výměr na 4 000 Kč. Není si vědoma toho, že by od [právnícká osoba] obdržela potvrzení zaměstnavatele o průměrném měsíčním výdělku a způsobu ukončení pracovního poměru, kde by bylo napsáno, že měla příjem 6 351 Kč hrubého měsíčně. tj. 5 893 Kč čistého. Takovou částku určitě nikdy nedostala. Nižší příjem na úrovni 2 500 nebo 3 000 Kč byl odůvodňován tím, že je málo práce, že to bude lepší, že se sežene chráněná dílna v [obec], ale nikdy se nic takového nestalo. Také se někdy stalo, že celý měsíc jí nebyla přivezena žádná práce. Nikdo jí nic nevysvětloval, přesto peníze dostala od paní [příjmení]. Neví, zda paní [příjmení] věděla, kolik peněz je v obálce. Paní [příjmení] nikdy osobně neviděla, ale toto jméno tam někdy proběhlo. Nebylo jí vysvětlováno, z čeho pocházejí peníze, když práce není, věděla ovšem, že se berou dotace na lidi mající invalidní důchod. Neví však, kolik to bylo.
85. Jméno [jméno] [příjmení] neslyšela, neslyšela ani jména [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]. Paní [příjmení] jí vždy dala podepsat nějaký papír o převzetí peněz. Potvrdila svoji výpověď z přípravného řízení, že pracovala ve [právnícká osoba] [obec], později [právnícká osoba] asi půl roku, od 18. 11. 2011 do 30. 6. 2012, i to, že podepsala mzdový výměr s měsíční výplatou 4 000 Kč. Za kompletační nějakých letáků dostávala 2 500 Kč, po pár měsících marného čekání na lepší práci, kdy už žádná práce nebyla a přesto dostávala výplatu, ovšem jen ve výši 2 000 Kč, přičemž za této situace jí [jméno] [příjmení] řekla, že by dostávala peníze na účet a část přeposílala zpátky, toto odmítla s tím, že je to podvod. Co se týče svědkyně paní [příjmení], tato pracovala už u pana [příjmení].

86. Jak vyplývá z výpovědi zejména svědkyně [příjmení], je zřejmé, že výpověď tzv. skupinářů v osobě svědků [příjmení] a [příjmení], jak bude rozvedena níže, je třeba brát s velkou rezervou, zejména svědkyně [příjmení] zjevně nevyprávěla v plném rozsahu pravdivě.
87. Dalším soudem osobně slyšeným svědkem byl [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], [číslo] verte – [číslo] verte). Tento svědek vypověděl, že se k osobě paní [příjmení] dostal přes svého syna, který byl jejím sousedem. Ten mu sdělil, že paní [příjmení] zaměstnává lidi s handicapem, a protože svědek [příjmení] měl v té době částečný invalidní důchod, byl zaměstnán. Vedle něj zaměstnala paní [příjmení] ještě asi další čtyři lidi ze [obec], ovšem neměla pro ně práci, říkala však, že si je nechá, že chce otevřít pobočku, chráněnou dílnu ve Žďáře nad Sázavou, a proto dostávali výplatu. Ta výplata byla ve 2 500 Kč a byla vyplácena tak, že ji buď paní [příjmení] dovezla, nebo se všichni sešli v cukrárně v [obec] na náměstí, kde jim byla výplata předávána. Zaměstnán byl ještě pan [příjmení], pan [příjmení], který již zemřel a dále pak pánové [příjmení] a Zavadil. Párkrát přitom byli pracovat v [obec] v dílně, když bylo zapotřebí něco udělat velmi rychle. To pak jeli třeba v noci do [obec]. Jinak čekali, až bude ta práce ve [obec]. Od počátku bylo dohodnuto, že budou dostávat výplatu ve výši 2 500 Kč. Pokud bylo dohodnuto ve smlouvě, že výplata bude 5 873 Kč, takto tak asi bylo, ale protože nebyla práce a čekalo se, až se otevře dílna, tak byla výplata jen 2 500 Kč. Mzdový výměr nikdy neviděl. Z čeho pocházejí finanční prostředky, které jsou mu vypláceny, neví. Výplata byla 2 500 Kč měsíčně, ať práci vykonal nebo nevykonal. V té době měl exekuční srážky, docházelo ke srážkám ze mzdy, z částky 2 500 Kč mu bylo sráženo asi 500 Kč, neví už přesně, jak to bylo, jestli dostával na ruku 2 000 Kč, ale ví, že mu to bylo sráženo. Výplata chodila na účet pana [příjmení], který mu peníze předával. Svědek [příjmení] sám účet neměl kvůli tomu, aby mu na něm neprobíhala exekuce. Když jeli pracovat do [obec], tak tam přijeli v noci, otevřela jim paní [příjmení], práci udělali a jeli domů. Bylo to s ostatními zaměstnanci ze [obec]. Potom byl převeden pod někoho jiného s novou smlouvou, neví, kdy se tak stalo a proč, ale fungovalo to stejně, jako předtím. [příjmení] se bavil pouze s panem [příjmení] nebo panem [příjmení] a u nich to bylo stejné. Oni také neměli žádnou práci a dostávali stejně jako on. Pracoval u [právníká osoba]. Nepamatuje si už, kdy jezdil do [obec]. Zda to bylo v době, kdy byl zaměstnán pouze u paní [příjmení] nebo v době zaměstnání u firmy [příjmení]. Výkazy práce nedělal, nikam nic neposílal.
88. S panem [příjmení] se bavili o tom, že dostávají peníze, aniž by dělali nějakou práci, domnívali se ale, že to je proto, že zatím práce není, a až bude dílna ve [obec], tak tam budou zaměstnání. Od paní [příjmení] ani [právníká osoba] si peníze nepůjčoval, pouze dvakrát ji požádal, zda by mu mohla dát dva platy dopředu, v čemž mu vyhověla. Pak žádnou výplatu nedostal. Na potvrzení o zaměstnání se nedíval, že by docházelo ke srážkám ze mzdy, o tom neví. Na částku 5 873 Kč se nikdy nedostali. Výplatnice podepisoval třeba tři až čtyři najednou, nečetl si, co podepisuje. Pokud je ve mzdových listech [právníká osoba] uvedeno, že v roce 2013 a 2014 činil jeho příjem 7 666 Kč čistého, takto není pravda, to nedostal nikdy. Paní [příjmení] mu řekla, že 500 Kč mu bude srážet exekutor, ten ho nekontaktoval s tím, kolik mu ještě zbývá zaplatit. Co se týče listin na č.l. [číslo], které mu byly předloženy, pak pracovní smlouvu podepsal, mzdový výměr možná podepsal a na ukončení pracovního poměru asi jeho podpis není. Co se týče pracovní smlouvy u [právníká osoba] na č.l. 3716, tak podpis jeho není, mzdový výměr na č.l. 3717 možná nese jeho podpis, na výplatních páskách počínaje č.l. 3718 jsou uvedeny částky, které ve skutečnosti nedostával, bylo to odůvodněno tím, že zatím není práce, ale že si je tam drží za nějaké minimum ve výši 2 500 Kč.
89. Pokud pak jde o další svědky z řad zaměstnanců, kteří měli být vyslechnuti v hlavním líčení, jednalo se o [jméno] [příjmení] (č.l. 1905 – 1909) a [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]). Z výslechu však přes veškerou snahu soudu nedošlo, a to z toho důvodu, že v případě paní [příjmení] tato pečovala o onkologicky nemocného manžela v terminálním stádiu nemoci a nemohla jej opustit, protože ten vyžadoval 24 hodinovou péči. Pokud jde o paní [příjmení], tak s tou nebylo možné se kontaktovat. Za této situace pak obžalovaná a všechny ostatní relevantní strany souhlasily

s přečtením svědeckých výpovědi těchto osob ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu. Podobný postup byl i v případě svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. 624 – 634 spisu), která těžce onemocněla a bylo vyloučeno realizovat její výslech, přestože soud původně předpokládal provedení jejího výslechu prostřednictvím videokonference.

90. Co se týče výslechu osob, které působily jako dělníci pracující u [příjmení], event. u jednotlivých obchodních korporací, pak tyto výpovědi je možné ve spise nalézt ve svazcích č. IV. až XXII. Výpovědi jsou si navzájem velice podobné v tom, že svědci uvádějí, že uzavírali pracovní poměr, ať už s [jméno] [příjmení] nebo s jednotlivými obchodními korporacemi, přičemž jednali vesměs s obžalovanou [jméno] [příjmení]. Ne vždy potom dostávali práci, kterou by mohli vykonávat, ale současně jim byla každý měsíc určitá finanční částka vyplácena.
91. Již zmíněná svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. 624 – 634 spisu) vypověděla, že byla zaměstnána ve [právní osoba] na základě pracovní smlouvy, kterou uzavřela s paní [příjmení], přičemž po celou dobu zaměstnání u této společnosti nedostala žádnou práci, kterou by měla vykonat. Práce měla být vykonávána doma a měla spočívat v nějakém skládání a kompletování zboží. Podle mzdového výměru měla dostávat částku 4 000 Kč měsíčně. Tuto však nikdy neobdržela. Dostávala pouze v hotovosti částku asi 2 000 Kč, kterou jí předávala obžalovaná [příjmení]. Svědkyně [příjmení] žádnou další zaměstnankyni společnosti neznala, krom paní [příjmení]. To, že měla podle výplatních pásek dostávat částku 5 873 Kč, to ji nikterak nepřekvapovalo, protože neměla žádnou práci. Když se ptala na to, proč dostává 2 000 Kč, ačkoli nepracuje, tak jí odpověděla obžalovaná, že když s ní má uzavřenou pracovní smlouvu, tak výplatu dát musí. Poté přešla do společnosti [právní osoba], pak pracovala i pro společnost [právní osoba], přičemž podotkla, že výplatní pásky s částkou 5 873 Kč měsíčně obdržela od paní [příjmení] poštou až někdy v roce 2015. U [právní osoba] došlo ke změně, protože paní [příjmení] po ní požadovala číslo účtu, na který bude výplatu posílat, přesto však za ní a dalšími zaměstnanci obžalovaná do [obec] dojížděla, protože chtěla část peněz vrátit. To jí vysvětlila tak, že výplata, která přišla na účet v částce 7 645 Kč, jí celá nenáležela. Proto musela předat obžalované v hotovosti částku 5 145 Kč. Ta jí to odůvodňovala tak, že je to na zaplacení zdravotního a sociálního pojištění, případně daní.
92. Podobné to bylo i v případě [právní osoba] s tím, že se původně jednalo o částku 7 645 Kč, která se následně navyšovala, přičemž poslední výplata za září 2014 činila 9 949 Kč a to z důvodu proplacení nevyčerpané dovolené. Každý měsíc však paní [příjmení] vrátila z této částky peníze, nejčastěji v hotovosti ve výši 5 145 Kč. Několikrát jí to musela poslat i na účet. Číslo účtu obdržela od paní [příjmení] v SMS, přičemž si povšimla, že se jedná o jiné číslo účtu, než byl ten, z něhož jí výplata přicházela. Chápala to tak, že firma má více účtů. Z poslední výplaty už žádnou částku paní [příjmení] nevracela. Pracovní poměr byl u [právní osoba] ukončen. Dohodu o ukončení pracovního poměru podepsala s paní [příjmení]. Tehdy to bylo proto, že si svědkyně našla skutečnou práci a sdělila obžalované, že už končí. Při přebírání finančních prostředků podepisovala jakési hromadné výplatnice. Jednala také s panem [jméno] [příjmení], který ji jednou navštívil a ptal se na paní [příjmení], jestli svědkyně pracovala a jak dostávala výplatu. Bylo to v době, kdy pracovala u společnosti [právní osoba]. To samé panu [příjmení] řekla i paní [příjmení]. Ze sdělení obou svědkyň panu [příjmení] byl tento překvapen, sdělil, že paní [příjmení] jim zřejmě zpronevěřila nějaké peníze. Nikdy nepožadovala zaplacení nějaké zálohy ze mzdy či půjčky. Listiny k její osobě jsou ve spise na č.l. 641 – 683 obsahující jak pracovní smlouvu, tak potvrzení o zaměstnání, mzdový výměr, ukončení pracovního poměru, mzdové listy, zápočtový list a doklad osvědčující, že jmenovaná je osobu se zdravotním postižením.
93. Se souhlasem stran přečtený úřední záznam o podání vysvětlení svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. 595 – 601) obsahuje obdobné sdělení jako svědecká výpověď svědkyně [příjmení] v tom, že tato pracovala ve [právní osoba], kde byla v pracovním poměru od [datum] do [datum]. Během té doby nebyla ve styku s obžalovanou [příjmení] ani s nikým jiným, pracovní smlouvu podepisovala s jakousi [jméno] z Českobudějovicka. Pracovala a pobírala mzdu ve výši 2 000 Kč měsíčně.

Práce spočívala v kompletaci příslušenství vozidel Škoda. Práce byla nárazová, někdy pracovala víc jak 12 hodin několik dní za sebou, jindy po většinu měsíce nebyla žádná práce. Výkaz odpracovaných hodin si nevedla, měla stanovenou mzdu ve výši 5 330 Kč čistého měsíčně, ale dostávala jenom 2 000 Kč, ačkoliv její plat měl být 7 645 Kč čistého měsíčně, žádné peníze nikomu nevracela. K její výpovědi byly do spisu založeny listiny, jež jsou na č.l. 603 – 623.

94. Další v přípravném řízení slyšenou svědkyní, která podávala vysvětlení je [jméno] [příjmení] (č.l. 686 – 689), která uvedla, že pracovala v době od [datum] do [datum] ve [právní osoba], poté do [datum] pracovala ve [právní osoba] a od [datum] pracovala ve [právní osoba]. Nejprve jí do firmy přijímala paní [příjmení], do [právní osoba], a [právní osoba], pan [příjmení]. S paní [příjmení] nikdy nejednala o vrácení části mzdy, dojížděla do [obec], když pracovala pro [právní osoba]. Pro [právní osoba] pracovala v [obec] a tam pracovala také pro [právní osoba]. Plat dostávala za odvedenou práci. Dostávala od zaměstnavatele výplatní pásky. Od [právní osoba] dostávala výplatu v hotovosti, v dalších firmách převodem na účet. Měsíčně dostávala průměrně 7 645 Kč čistého, ačkoliv ve mzdovém výměru je částka 4 000 Kč. Vyšší výplatu neřešila, měla za to, že je to kvůli tomu, že pracovala pro uvedené firmy kdykoli tyto potřebovaly. Žádnou část výplaty nikomu nevracela, neodevzdávala. Na č.l. 690 – 730 verte jsou listiny jako v případě ostatních svědků.
95. Na č.l. 731 – 734 je ve spisu založen protokol o výsledku svědka [jméno] [příjmení], který uvedl, že dostával výplatu asi 3 000 Kč od paní [příjmení] za dobu asi pěti měsíců, kdy pro ni pracoval. On sám trpí schizoafektivní poruchou. Už si nebyl schopen vzpomenout na to, jakou práci konkrétně dělal, práci mu přivázela paní [příjmení] jednou za dva, tři měsíce. Jednal pouze s ní. Když se setkali, tak mu předala peníze v hotovosti, ale už neví, jak často to bylo. Neuvědomuje si, zda některé z podpisů na výplatnici jsou jeho. Už zapomněl na to, že byl zaměstnán od listopadu 2011 do června 2012. Co se týče výplaty, tak deklarovanou částku 5 873 Kč měsíčně nedostával, dostal pouze 3 000 Kč. Připustil však, že to mohlo být i víc. O chráněných dílnách obžalovaná nemluvila. Dále ve výpovědi svědek popisoval charakter svých zdravotních potíží. Příslušné listiny v podobě pracovní smlouvy s [jméno] [příjmení], zprávy OSSZ, mzdové výměry, ukončení pracovního poměru, mzdové listy jsou ve spise založeny na č.l. 740 – 749.
96. Svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. 750 – 752 verte) také podala vysvětlení, o němž je na těchto stránkách ve spise založen úřední záznam, jenž byl se souhlasem stran, jako u ostatních, přečten. Byla zaměstnána u [jméno] [příjmení] od [datum] do [datum], od [datum] do [datum] u společnosti [právní osoba], přičemž vždy jednala s paní [příjmení], případně s její matkou [jméno] [příjmení]. Do práce docházela podle toho, kolik jí bylo. Bylo to nepravidelně, někdy za měsíc odpracoval 180 hodin, jindy 55, plat byl vždy stejný. U [příjmení] pracovala doma, jinak u firmy [právní osoba] v chráněné dílně. Docházku psala [jméno] [příjmení], dostávala výplatní pásky, vyplácena jí byla mzda ve výši 7 666 Kč, někdy 7 645 Kč. To, že byla v mzdových výměrech stanovena mzda ve výši 4 000 Kč za 12 hodin týdně a ona přitom dostávala částku podstatně vyšší, si odůvodňuje tak, že pracovala více jak 12 hodin týdně. Žádné peníze nikomu nevracela, neodevzdávala a ani o nikom takovém neví. I ve vztahu k [jméno] [příjmení] spis obsahuje listiny stejného charakteru jako v případě ostatních svědků, tyto jsou založeny ve spise na č.l. 754 – 791, to vše svazek IV.
97. Svazek V. spisu začíná na č.l. 792 – 798 úředním záznamem o podání vysvětlení svědka [jméno] [příjmení], který vypověděl, že pracoval pouze u [jméno] [příjmení] od [datum] do [datum]. Jednal pouze s ní, pracoval doma. Měl skládat papírové desky, které mu přivázela a odvážela [jméno] [příjmení]. S jinými zaměstnanci se nikdy nesešel. Odměna byla necelých 6 000 Kč měsíčně, podepisoval nějakou výplatní listinu. Výplata byla v hotovosti, žádné potvrzení ani výplatní pásku neobdržel. Dle pracovního výměru měl mít odměnu ve výši 6 000 Kč za 30 hodin týdně, jeho výplata v čistém tuto částku nikdy nepřekročila, nikomu žádné peníze nevracel ani je neodevzdával. Listiny k jeho zaměstnávání se vztahující obsahuje spis na č.l. 800 – 813.

98. [jméno] [příjmení] byla vyslechnuta coby svědkyně, její výpověď je na č.l. 814 – 817 spisu. Uvedla v ní, že znala paní obžalovanou z dřívější doby, poté, když začala zaměstnávat osoby se zdravotním postižením, tak ji kontaktovala a dohodly se, že pro ni bude pracovat. Pracovní poměr trval jen tři měsíce, během té doby žádnou práci nedělala. Nedostávala také žádnou výplatu, peníze dostala až po těch třech měsících. Výplata měla být 8 000 Kč měsíčně, z toho si paní [příjmení] měla odečítat něco na pojištění a daň, což bylo 200 Kč měsíčně, takže za tři měsíce měla svědkyně obdržet 23 400 Kč celkem. Protože paní [příjmení] nebyla schopná žádnou práci sehnat, byla svědkyně nespokojená, bylo jí řečeno, že jednorázová výplata je odůvodněna tím, že peníze chodí jednou za tři měsíce z úřadu práce nebo ze sociálky. Pracovní poměr u paní [příjmení] ukončila k datu [datum], kdy také obdržela tu výplatu. Paní [příjmení] jí říkala, že dostává 8 000 Kč měsíčně na zaměstnance, 2 900 Kč jí měla měsíčně vyplácet a zbytek do 8 000 Kč mělo pokrýt náklady, které paní [příjmení] vynaloží na shánění práce. Říkala svědkyni, že při té domácí práci by si mohla vydělat i více, tedy i nad 10 000 Kč, kdyby práce byla, ale protože nebyla, tak měla dostávat jen 2 900 Kč. Proto ji uháněla o to, aby práci dostala. Práci potřebovala, protože její částečný invalidní důchod byl ve výši cca 3 000 Kč a nestačilo jí to k obživě. Původně bylo domluveno, že výplata bude každý měsíc, když za únor a březen 2011 výplatu nedostala, tak byla pořád uklidňována obžalovanou, že až přijdou peníze z úřadu práce, tak jí zaplatí, pak zaplatila najednou za tři měsíce při ukončení pracovního poměru, za květen 2011 zřejmě nic nedostala, přitom podepsala nějaké potvrzení. Ústní dohoda byla taková, že těch 2 900 Kč bude čistá mzda, ale to svědkyně nikdy nezažila, protože jí obžalovaná najednou vyplatila třikrát 7 800 Kč. Svědkyně jí říkala, že na tu činnost obžalované bude muset upozornit pracovní úřad, že jí nedává práci a to celé tři měsíce, i když má uzavřenou pracovní smlouvu, tak jí pak obžalovaná vyplatila částku vyšší, než na které se ústně dohodly a na žádný úřad to pak nehlásila. Posléze, když jí byly předloženy hromadné výplatnice, tak uvedla, že je podepisovala najednou tři měsíce zpátky, přičemž podle těch výplatnic je uvedena částka 5 873 Kč, k tomu uvedla, že tato částka souhlasí, myslela si, že to bylo 7 800 Kč. Obdržela za čtyři měsíce celkem 23 492 Kč. Listiny k jmenované jsou na č.l. 823 – 830 spisu.
99. Výpověď svědkyně [jméno] [příjmení] je na č.l. 832 – 838. Ta pracovala pro [příjmení] od [datum], k [datum] práci ukončila a přešla do chráněné dílny provozované firmou [právnícká osoba] pracovala do jara 2016. Práci pro [jméno] [příjmení] jako OSVČ vykonávala doma, měla obdržet asi 6 000 Kč měsíčně, výplaty jí předávala [jméno] [příjmení] osobně. Práce spočívala v lepení a skládání papírových krabiček. Týdně pracovala asi 20 hodin, výplata odpovídala tomu, co bylo uvedeno na výplatnici. Pořád nějakou práci měla, od paní [příjmení] dostala jednou půjčku ve výši 5 000 Kč, když si chtěla něco koupit. Následně peníze vrátila na účet paní [příjmení]. Pokud jde o práci pro [právnícká osoba], tak jí byla nabídnuta paní [příjmení], že bude v chráněné dílně v [obec], pracovala tam 20 až 25 hodin týdně, vydělávala asi 7 000 Kč měsíčně, peníze jí byly zasílány na bankovní účet. Do práce chodila na pět hodin denně. Když chráněná dílna rozjížděla výrobu, byly výdělky nižší, dostávala asi 4 000 Kč měsíčně, postupně se výplata zvyšovala. Finanční částky uvedené na hromadných výplatnicích [právnícká osoba] odpovídají skutečnosti. Žádné peníze nikdy nevracela. Po dobu zaměstnání u [právnícká osoba] si od zaměstnavatele žádné peníze nepůjčovala. Listiny k této svědkyni se vztahují na č.l. 844 – 873 verte.
100. Na následujícím čísle listu až č.l. 876 je úřední záznam o podání vysvětlení [jméno] [příjmení], která pracovala nejprve pro společnost [právnícká osoba], která se pak přejmenovala na [právnícká osoba], přičemž jako vedoucí zde vystupovala paní [jméno] [příjmení]. Pro tuto společnost pracovala do [datum]. Následně pracovala ve firmě [právnícká osoba] a to minimálně do dne podání vysvětlení dne [datum]. Kompletovaly se zde krabičky na [příjmení] karty. Z vyplacených mezd osobně nikdy nic nevracela, řešila pouze srážky ze mzdy. Ve smlouvě měla 4 000 Kč měsíčně za odpracovaných 12 hodin týdně a kolik odpracovala navíc, to jí bylo zapláceno. Výplatu dostávala u obou firem v hotovosti. U [právnícká osoba] [obec] to bylo ve

výši okolo 5 000 Kč čistého, u [právnícká osoba] 7 100 Kč čistého, přičemž to je po exekuční srážce ve výši 500 Kč měsíčně. Více peněz dostávala proto, že odpracovala více hodin, nikomu nic nevracela. Listiny k této svědkyni náležející jsou na č.l. 879 – 920.

101. Svědek [jméno] [příjmení] (č.l. 921 – 924) vypověděl, že s paní [příjmení] byl počínaje od [datum] domluven na mzdě ve výši 6 000 Kč, ale protože žádná práce nebyla, tak mu při první výplatě řekla, že mu dá pouze nějaký paušál ve výši 2 500 Kč. Tuto částku dostával asi první tři měsíce, výplata byla v hotovosti. Potom mu začala dávat méně, asi 1 200 Kč, kdy mu k tomu řekla, že mu z toho strhává i ty částky za exekuce, které tedy za něj platí. Až později zjistil, že za něj neplatila vůbec nic, a proto exekuci doplatil sám. Pracovní poměr trval do [datum], za celou dobu vůbec nepracoval, práci mu žádnou nedávala. On jí říkal, že se mu to nelíbí, že chce skončit. Co se týče podpisů na hromadných výplatnicích, tak za rok 2012 únor, březen a duben nejsou jeho podpisy, za rok 2011 ano. K tomu, že dostával menší částku, mu bylo řečeno, že když práce není, tak peníze, které činily rozdíl mezi dohodnutou výplatou a skutečnou výplatou, paní obžalovaná rozdělila mezi ostatní zaměstnance. Měl dostávat částku 5 873 Kč, žádné zálohy či půjčky po obžalované nepožadoval. Listiny dokládající pracovní poměr s obžalovanou jsou ve spise založena na č.l. 929 – 949.
102. [jméno] [příjmení] podala vysvětlení, o němž je úřední záznam na č.l. 950 – 952 verte. I tato svědkyně potvrdila, že jednala pouze s [jméno] [příjmení], byla zaměstnána u ní jako OSVČ od [datum] do [datum] a poté pracovala u firmy [právnícká osoba]. Do práce docházela, práci vykonávala každý den, plat je stále stejný bez ohledu na počet odpracovaných hodin. Výplatní pásky dostala, jelikož jsou všichni invalidy, každý dělá podle svých možností. Při práci pro [jméno] [příjmení] dostávala výplatu hotově, u firmy [příjmení] bezhotovostně na účet. Ačkoliv byla stanovena mzda podle mzdových výměrů na částku 4 000 Kč, ve skutečnosti dostávala 7 645 Kč čistého měsíčně, protože pracovala více jak 12 hodin. Nikomu nic neodevzdávala, z výplaty nikomu nic nevracela. Listiny jsou na č.l. 954 – 981.
103. Počínaje svědkem [jméno] [příjmení] (č.l. 982 – 988) jsou zaznamenáni svědci ve svazku VI. [jméno] [příjmení] ve své svědecké výpovědi uvedl, že pracoval pro [jméno] [příjmení] od [datum] do [datum], poté působil ve [právnícká osoba] do [datum], fungoval jako údržbář. Vždy jednal pouze s obžalovanou [příjmení]. Mzda mu byla vyplácena v pravidelných výplatních termínech. Dostával ji ve [obec], kam dojížděla paní [příjmení] osobně. Po přechodu k [právnícká osoba] mu byla mzda vyplácena na účet. Jeho pracoviště bylo v [obec], kam dojížděl jednou týdně. S ostatním zaměstnanci se téměř nepotkával, měl volnou pracovní dobu. Výplatní pásky dostával, neporovnával, zda částka na výplatní pásce odpovídá skutečně vyplacené mzdě. Výplatnice podepisoval, žádné výrobky nezhotovoval. Nesetkal se s tím, že by skutečně vyplacená čistá mzda neodpovídala částce na výplatní listině. Pokud jde o zaměstnání ve [právnícká osoba], byla jeho práce na pozici údržbáře a seřizovače šicích strojů jednoduchá, plynule navázala na jeho předchozí zaměstnání u [jméno] [příjmení] jako OSVČ. Všechny podpisy na výplatnicích jsou skutečně jeho. Zálohy z výplaty nepožadoval, číslo účtu souhlasí. Když byl konfrontován s faktem, že výplata u [právnícká osoba] činila 6 040 až 7 686 Kč, ale část jeho mzdy byla obratem zasílána na účet [jméno] [příjmení], uvedl, že se jedná o soukromou věc mezi ním a paní [příjmení], ke které se nechce vyjadřovat. Listiny k tomu se vážící jsou založeny ve spise na č.l. 997 – [číslo].
104. Svědkyně [jméno] [příjmení] podala vysvětlení, úřední záznam o něm je na č.l. 1032 – [číslo] verte, listiny k pracovnímu poměru se vážící jsou pak na č.l. 1035 – [číslo]. Svědkyně vypověděla, že pracovala u [jméno] [příjmení] jako OSVČ, přičemž práce byla z domova. Byla zaměstnána od [datum] do [datum]. Jednala pouze s ní, znala se s ní ze základní školy, podmínkou zaměstnání byla invalidita. Další spolupracovníky neznala, ona sama dostávala mzdu za práci, kterou skutečně odvedla. Žádnou evidenci odpracovaných hodin nevedla, výplatní pásky dostávala. Výplata byla vyplácena v hotovosti, vždy se jednalo o částku 4 673 Kč. Pokud jde o částku 7 645 Kč čistého, kterou měla podle listin dostávat, tak tu nedostávala, měsíční mzda byla 4 673 Kč čistého. Nikdy

nikomu nic neodevzdávala, žádné peníze nevracela. Z listin vyplývá, že mzdový výměr u [jméno] [příjmení], nyní [příjmení], zněl na částku 6 000 Kč, přičemž pracovní poměr byl nastaven podle pracovní smlouvy tak, že měla vykonávat domácí práce v rozsahu 5 hodin týdně.

105. Svědek [příjmení] [příjmení] vypovídal na č.l. 1053 – [číslo] spisu o svém zaměstnání u obžalované [jméno] [příjmení]. K ní se dostal přes jejího manžela [jméno] [příjmení], který zkrachoval. Zaměstnanci přecházeli z jedné firmy do druhé, bylo to stále to samé. Jednalo se o firmy [právnícká osoba], [právnícká osoba], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a pak [příjmení], stále se jednalo o práci pro invalidy. Byl osloven panem [příjmení]. Byla to drobná kompletační činnost vykonávaná doma, práce bylo hodně málo. Peníze za ní dostával v hotovosti, možná dostával 6 000 Kč, přesně neví. Pomáhal paní [příjmení] s rozvozem materiálu ke kompletaci, pracoval i ve [právnícká osoba] od [datum] do [datum] a následně [právnícká osoba] od [datum] do [datum], v té době jezdil na dílnu do [obec], ale málokdy. Stále se jednalo o výplatu v hotovosti kolem 6 000 Kč. Potom podle výplatnic dostával 4 673 Kč, pak mu peníze chodily na účet jeho přítelkyni, a to částka 6 040 Kč. Žádné peníze nikdy z výplaty nikomu nevracel. Zálohu mzdy nepožadoval, od paní [příjmení] si nikdy nic nepůjčoval. Pana [příjmení] zná osobně, ale domnívá se, že nebyl zaměstnancem pana [příjmení]. Byli spolu domluveni, že by mohl vykonávat práci za něj, a že si za to nechá nějaký finanční podíl z jeho výplaty, s čímž on souhlasil. Jednalo se pouze o tento jeden případ, kdy vykonával práci za něj. Neví, odkud by paní [příjmení] mohla vědět o jeho spojení s panem [příjmení], možná z předchozí firmy. Osobní údaje o panu [příjmení] možná získala přes předchozího manžela. Neví, zda se s panem [příjmení] znala paní [příjmení] osobně, zda se setkali. On schůzku neorganizoval. Pracovní smlouvu ani další doklady jménem pana [příjmení] nepodepsal. Pokud obžalovaná tvrdí, že mu předávala výplatu pro pana [příjmení], tak je to lež. Nevykonával za něj žádnou práci. Listiny k [jméno] [příjmení] jsou ve spisu na č.l. [číslo].

106. Pokud jde o zmíněného svědka [jméno] [příjmení], protokol o jeho výpovědi je na č.l. [číslo] ve svazku XX. Listiny pak ve stejném svazku na č.l. [číslo] a ve volné příloze spisu. Svědek [příjmení] vypověděl, že v roce 2012 podepsal pracovní smlouvu s jistým [jméno] [příjmení], který za ním přišel, že za něj bude vykonávat práci. Vyšel mu v tomto vstříc. Za tuto smlouvu žádné peníze nikdy nedostal. Pak za ním pan [příjmení] přišel znovu, chtěl podepsat další smlouvu, ale tu už mu nepodepsal. Pro paní [příjmení] nikdy nepracoval, vůbec ji nezná. Jména obchodních korporací v této věci stíhaných mu nic neříkají. Z personální evidence [jméno] [příjmení] byla zajištěna pracovní smlouva, mzdový výměr, dohoda o ukončení pracovního poměru (viz zmíněná příloha), k čemuž uvedl, že tyto listiny vidí prvně v životě, nikdy je nepodepsal, neví, kdo by je podepsat mohl, jediný, kdo znal jeho údaje jako je rodné číslo a bydliště, mohl být pan [příjmení]. Ten mohl využít údaje z předchozí smlouvy u předchozí zaměstnavatelky z [obec]. Kolik pan [příjmení] pobíral mzdy na jméno svědka [příjmení] už u předchozí zaměstnavatelky z [obec] neví. Má za to, že pan [příjmení] chtěl právě jeho podpis proto, že je invalidní, věděl, že mzda je hrazená z dotací. Pan Čermín invalidní není, jezdil bílou dodávkou. Co se týče hromadných výplatnic [příjmení], tyto vidí poprvé v životě, takové peníze nikdy nedostal, ani na jednom listu se nejedná o jeho pravý podpis, vždy se podepisuje celým jménem. Kdo to podepsal, na sto procent neví. Komu byly peníze v částce 5 873 Kč měsíčně vyplaceny, to také neví. Paní [příjmení] nikdy neviděl, rozporuje tak její výpověď z přípravného řízení, podle níž tohoto svědka viděla paní [příjmení] dvakrát. Ta tehdy potvrdila, že se o pana [příjmení] staral pan [příjmení] z Budějovic, který fungoval jako řidič.

107. Další protokol o výslechu svědka je na č.l. [číslo] a je na něm zaznamenána výpověď svědka [jméno] [příjmení]. Ten je bývalým manželem svědkyně [jméno] [příjmení], která mu tehdy řekla o zaměstnání ve společnosti [právnícká osoba] Dne [datum] za ním přijela nějaká paní [příjmení]. Podmínkou zaměstnání bylo to, že musí být invalidní. Žádnou práci však nikdy nevykonával, pokud nějaká práce byla, tak by to věděla paní [příjmení] a svědkův syn. Výplatu dostal jen jednou, to mu paní [příjmení] přivezla 1 000 Kč v hotovosti, pak měla výplata chodit na účet,

který on sám založen neměl, tak byla posílána na účet paní [příjmení]. Na výplatnici za listopad 2013 poznává svůj podpis, neví, proč dostal pouze 1 000 Kč když je uvedena částka 7 666 Kč. Neví nic o tom, jaká byla výplata ani to, že by se musely nějaké peníze paní [příjmení] ze mzdy vracet. Byl domluven s manželkou a se synem, že jakmile bude nějaká práce, takto budou dělat oni a ty peníze budou jejich. Možná dělali nějaké svičky. Listiny jsou pak na č.l. [číslo].

108. Úřední záznam o podání vysvětlení syna tohoto svědka stejného jména je na č.l. [číslo] verte. [příjmení] [příjmení] ml. vypověděl, že neví, pro jakou firmu pracuje, protože smlouvy jsou psány na jeho otce a vše vyřizuje jeho matka. Pamatuje si, že mluvila o [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba]. Matka vše vyřizovala, otec smlouvy podepsal a svědek s manželkou prováděli práci. Protože je podmínkou zaměstnání nějaký stupeň zdravotního postižení, smlouva byla psána na jeho otce. Je pravdou, že mzdu dostával, i když práci nevykonával. Pokud jí vykonával, tak pracoval u své matky v jejím bytě. Výplatní pásky by měla mít matka, každý měsíc obdržel mzdu ve 3 000 Kč, kterou mu předala matka. Pracovní smlouvu neviděl, není tedy schopen odůvodnit, proč mzdový výměr byl na 4 000 Kč za 12 hodin týdně, když příjem byl dle listin většinou ve výši 7 645 Kč čistého. Pokud se nějaké peníze vracely ze mzdy, pak on o tom nic neví, na to by měla odpovědět svědkyně [příjmení], on dostával pouze ty 3 000 Kč měsíčně.
109. Další slyšený svědek byl [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] verte, listiny jsou pak na č.l. [číslo]). Svědek [příjmení] vypověděl, že s manželkou pracovali u firmy [právnícká osoba], ostatní zaměstnavatelé mu nic neříkají. On i manželka, která je též invalidní, se sešli s paní z firmy [právnícká osoba], ta jim předala pár krabiček na ukázkou s tím, že by takové krabičky doma vyráběli. Potom však už žádná práce nebyla, bylo jim pouze slibováno, že práce bude, ale na druhou stranu jim dávala peníze, i když žádnou práci nevykonávali. On dostával 1 000 Kč měsíčně, bylo to asi dvakrát a pak mu peníze vyzvedávala manželka. Pak to najednou skončilo. Tu paní z firmy [právnícká osoba] viděl asi třikrát, žádné mužské jméno spojení s firmou mu známo není. Měli skládat nějaké krabičky, v minulosti už takovou podobnou práci dělali, výplata měla být 4 000 Kč, ale paní narovinu říkala, že to bude méně, že to bude těch 1 000 Kč. Podpisy na všech listinách jsou skutečně jeho, byl zaměstnán od [datum] do [datum]. Požadavkem pro zaměstnání bylo, že jsou oba v invalidním důchodu. Žádnou práci pro [právnícká osoba] nikdy nedělal, nepamatuje si, že by dostával výplatní pásky. Žádné další zaměstnance této společnosti nezná. Na výplatnicích poznává svůj podpis pouze v prvních měsících, a to listopad 2011 až únor 2012, v ostatních případech zřejmě podepsala jeho manželka, ale o tom věděl. Částku 5 873 Kč zde uvedenou nedostal, v obálce bývalo tak 1 000 Kč, možná o nějakou stovku víc. Vyplacení zálohy či půjčky nikdy nepožadoval. Když končilo zaměstnání u [právnícká osoba], byli všichni zaměstnanci tou paní seznámeni do restaurace U Švejka, nabídnuto bylo zaměstnání v [obec], ale tam už s manželkou dojíždět nechtěli. Exekuce sice mají, ale to s paní [příjmení] nikdy neřešili, není tedy pravdivé její tvrzení, že práci pokaždé vykonali a dostávali výplatu v původně dohodnuté částce 5 873 Kč v hotovosti v restauraci U Švejka.
110. Výpověď svého manžela potvrdila i svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo] verte), která vypověděla, že s manželem pracovali u paní [příjmení]. Dne [datum] každý podepsal pracovní smlouvu na částku 4 000 Kč měsíčně, bylo řečeno, že budou doma skládat nějaké krabičky pro telefonní operátory a pak zase něco jiného, že se to mění. Ve skutečnosti ale žádná práce nebyla. Pak už práci nepřivezla. Tím, že měla mít nasmlouvané dopředu zaměstnance, bylo odůvodněno to, že dostávali výplatu ve výši 1 200 Kč, ačkoliv práce nebyla. Pořád jim říkala, že až bude práce, tak si vydělají. Svědkyně ví o tom, že na Havlíčkobrodsku bylo u paní [příjmení] takovýmto způsobem zaměstnáno více lidí, všichni byli invalidy. Vlastně nikdo ve skutečnosti nic nedělal. Ví to proto, že ohledně výplaty mzdy si je paní [příjmení] pozvala na jedno místo, kde všem rozdávala obálky s penězi. Pouze na přelomu let 2011 a 2012 dostali výplatu zpětně za dva měsíce najednou. Důvodem bylo to, že paní [příjmení] v té době porodila. Potom dostali dvojnásobek, tedy 2 400 Kč ona i manžel. Pořád paní [příjmení] říkala, že nemůže dát celou výplatu, když není práce a nepracují. Po nějaké době paní [příjmení] přišla s tím, že už to její firma nebude, že se to

nějak přejmenovává a nabídla zaměstnání pod jiným názvem. Chtěla, aby jezdili do chráněné dílny někde v [obec]. Vzhledem k tomu, že svědci neměli auto, tak na to s manželem nepřistoupili. K tomuto navíc obžalovaná říkala, že by výplatu už posílala na účet, ale museli by jí nějakou částku z té výplaty vrátit, přesnou výši si nepamatuje, ale byla to větší část z výplaty. To se svědkyni nelíbilo, nechápala, proč by to měla dělat. Pracovní poměr byl ukončen k datu [datum], pak s manželem ještě obdrželi zápočtový list a potvrzení o mzdě, kde bylo uvedeno, že obdrželi od [právníká osoba] částku 37 974 Kč, což nebyla pravda. K tomu obžalovaná říkala, že jejich zaměstnání nějak dotuje stát a ona za ně musí platit nějaké poplatky, proto dostávali menší peníze. O společnících firmy nehovořila. Paní [příjmení] byla jediná, se kterou svědkyně jednala. Výplatní pásky nedostávali. Podepisovali takový arch A4, kde byla jména zaměstnanců, částka, kolonka pro podpis. Výplata byla pořád stejná. To, že nebyla práce, odůvodňovala paní [příjmení] tak, že zakázky má, ale materiálu přivezli málo a stíhají to tedy zpracovat lidé u ní na dílně v jižních Čechách. Paní [příjmení] mluvila o tom, že na zaplacení daní, sociálního a zdravotního pojištění si bude brát adekvátní procento z jejich výplaty. Podpisy na výplatnicích jsou skutečně její, poznává i podpisy manžela za měsíce listopad 2011 až únor 2012, od března 2012 ho podepisovala ona. Pakliže je tam uvedeno, že měla mít příjem 5 873 Kč a potom od ledna 2012 8 107 Kč, tak je to nesmysl. Ani u manžela tato částka nesouhlasí. Paní [příjmení] ten rozpor vysvětlila tím, že ze mzdy strhává pojištění. Tehdy svědkyni nenapadlo, že to je nesmysl, obžalovaná jí přesvědčila, uměla vše pěkně zdůvodnit, pořád mluvila. Nikdo ze zaměstnanců to nerozporoval, nikdo to s ní nerozebíral, že je v obálce méně, než na papíře. Žádnou část výplaty paní [příjmení] nebo někomu z vedení [právníká osoba] nevracela. Svědkyně se pak vyjádřila k otázce exekucí a osobních finančních problémů, jak o tom vypovídala [jméno] [příjmení] ve svých výpovědích. K tomu svědkyně uvedla, že paní [příjmení] o žádných exekucích neříkala, nikdy to s ní neřešila, nikdy se nezmínila o tom, že nějaké peníze na exekuce ze mzdy strhávala. Exekuce skutečně mají, ale to se jim strhává z invalidního důchodu. Úplně na začátku jim paní [příjmení] sdělila: „Kdo by si nechtěl vydělat pár korun, když nebude muset hnout ani prstem, co?“ Svědkyni dle jejího vyjádření bylo jasně řečeno, že to bude těch 1 200 Kč, ale že do papírů bude muset obžalovaná napsat více kvůli poplatkům, odvodům a dotacím. Nakonec svědkyně pochopila, že to je jen podvod a peníze jdou do kapsy obžalované. Listiny týkající se [jméno] [příjmení] pak jsou ve spise na č.l. [číslo].

111. Posledním svědkem, jehož výpověď je zaznamenána v protokolu o výslechu svědka ve svazku VI. spisu, je [jméno] [příjmení] (č.l. 1147 – [číslo]). Tato svědkyně vypovídala obdobně jako ostatní slyšení svědci. Je invalidní, pro paní [příjmení] vykonávala pracovní činnost doma. Paní [příjmení] jí dovážela rozložené krabičky, které ona skládala, dovoz materiálu byl jednou za týden či za 14 dnů. Výplata byla v hotovosti 5 200 až 5 800 Kč měsíčně. Svědkyně po předání podepsala převzetí výplaty. O paní [příjmení] se dozvěděla v roce 2011. Byla u ní zaměstnána od [datum] do [datum], podmínkou zaměstnání byl invalidní důchod. Práci vykonávala doma, v žádné dílně nebyla, s prací jí pomáhal manžel. Není si jistá, jestli dostávala výplatní pásky. Při převzetí hotovosti souhlasila částka uvedené na předloženém papíru s tím, co skutečně obdržela. Stávalo se, že během měsíce po dobu týdne až 14 dnů práce nebyla. Období bez práce se projevilo tak, že pak měla asi o 500 Kč na výplatě méně. Na předložených výplatnicích uvedené částky souhlasí s tím, co paní [příjmení] skutečně obdržela, nikdy se nestalo, že by nějakou část výplaty paní [příjmení] vracela, ta to ani nepožadovala. Listiny k této svědkyni se vztahující jsou na č.l. 1156 – [číslo].
112. V právě konstatovaných výpovědích svědků ze svazků IV. až VI. spisu včetně jsou patrné všechny varianty působení obžalované a obchodních korporací vůči osobám se zdravotním postižením. V případě [jméno] [příjmení] je to působení [právníká osoba] a [příjmení], u [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] jde o případy, kdy tito pracovali pro [jméno] [příjmení], svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pracovali pro [právníká osoba]. Pro

[právnícká osoba] pracovala i slyšená [jméno] [příjmení], která popsala praxi těchto společností velmi zevrubně.

113. V případě dalších svědků, jejich výpovědi byly vesměs přečteny, nebyly zjištěny žádné takové skutečnosti, které by odůvodňovaly závěr o tom, že v jejich případě docházelo k manipulaci s finančními prostředky, které obdrželi či měli za svoji práci obdržet, ohledně nich tudíž není žádných zmínek ve výroku tohoto rozsudku. Takto například vyzněla výpověď svědka [jméno] [příjmení], která je zaznamenána v úředním záznamu o podání vysvětlení na č.l. [číslo] (listiny [číslo] – [číslo]), přičemž ani z těchto listin, myšleno zejména výpisu z účtu [jméno] [příjmení], nevyplývá, že by z jeho strany docházelo k vracení, byť i jen části přijaté mzdy, či že by došlo k výběrům z účtu a placení v hotovosti. Opačný závěr je však nutno učinit u jeho manželky [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), která ve své výpovědi uvedla, že byla zaměstnána u [právnícká osoba] a následně i [právnícká osoba], vždy jednala výhradně s paní [příjmení], měla dostávat fixní plat ve výši klem 5 800 Kč, přičemž práce byla vožena k ní domů, většinou se jednalo o lepení a skládání obalů, krabiček apod. Peníze jí vyplácena paní [příjmení] v hotovosti, ale na konkrétní okolnosti si již nevzpomíná. Peníze, které dostávala, odpovídaly částce uvedené na výplatní pásce. O zálohu mzdy nežádala, půjčky si od zaměstnavatele nebrala. Pokud jde o její práci pro [právnícká osoba], tam přestoupila na základě přání paní [příjmení], se kterou sjednala pracovní smlouvu a vyřizovala i všechny další věci. Ví o tom, že se později ve firmě objevil ještě pan [jméno] [příjmení], který byl nějak angažován ve vedení. S ní však o personálních otázkách nejednal. Je podepsán na nějakém dodatku k pracovní smlouvě, ale ten dodatek s ní vyřizovala paní [příjmení]. Měla dojíždět do [obec] do chráněné dílny, což také činila. Ve smlouvě byla napsána nějaká částka, ale bylo jí paní [příjmení] řečeno, že peníze budou podle jí odvedené práce. Pracovala od 1. 9. 2012 do srpna 2015 včetně a to v [obec] a pak v dílně v [obec], kde pracovalo najednou několik žen v podobné situaci jako ona, tedy s nějakým pracovním omezením. Jezdila tam většinou tak osmkrát do měsíce, typicky se zdržela tak 6 hodin, práce nebyla náročná, mzda se odvíjela od strávené doby, nikoli od kusu. Mzda jí byla vyplácena na účet ve výši 7 645 Kč měsíčně, ale na základě dohody s paní [příjmení] jí pak část mzdy vracela podle toho, kolik práce v tom kterém měsíci skutečně vykonala. [jméno] částku se vždy dozvěděla od paní [příjmení], skutečná výše mzdy tedy byla nižší, měnila se, nejčastěji svědkyni zbylo kolem 2 500 Kč. Podepisovala však výplatnici s částkou 7 645 Kč. Skutečná mzda pak odpovídala době strávené v dílně.
114. Když pracovala ve [právnícká osoba], pak se vyskytovalo i období, kdy nebyla práce vůbec žádná a to se pak vracely všechny peníze, které jí přitom přišly na účet. Paní [příjmení] to zdůvodňovala tím, že nemůže sehnat práci. Když se zajímala svědkyně o to, proč se tak děje, uvedla jí paní [příjmení], že je to nutné ke správnému vyúčtování zdravotního pojištění a daní. S vysvětlením se svědkyně spokojila, peníze, které si odpracovala, ty dostala. Na hromadných výplatnicích [právnícká osoba] jsou její podpisy, část mzdy, kterou vracela, se měnila měsíc od měsíce, vyčíslovala jí paní [příjmení]. Většinou peníze posílala na účet u Raiffeisen bank a jednou na účet [číslo] [bankovní účet]. Když byla konfrontována s faktem, že celkem v 27 případech poukázala na tyto účty peněžní prostředky v souhrnné částce 136 640 Kč, uvedla, že je to možné, rámcově to odpovídá. Práce u firmy [právnícká osoba] skončila v roce 2015 poté, co jí řekli, že s ní končí. V té době tam již obžalovaná nebyla a ukončení pracovního poměru vyřizovala s panem [jméno] [příjmení]. V průběhu roku 2015, když pracovala na dílně v [obec], to bylo již jinak. Dostávali na účet peníze za to, co skutečně odpracovali a nic se už nevracelo. Listiny jsou na č.l. 1217 – [číslo].
115. Podklad k závěru o tom, že jmenovaná vracela část svých obdržovaných prostředků obžalované na shora uvedené účty, vyplývá z vyhodnocení výpisu z účtu obžalované tak, jak je součástí svazku XXIX. až XXXI., zejména pak ve vyhodnocení účtu [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], které je na č.l. [číslo]. Na souhrnném výpisu k vratce mzdy na

jednotlivé účty je patrné to, co je uvedeno výše, přičemž tento souhrnný výpis je možné nalézt na č.l. [číslo] spisu (svazek 31).

116. U svědků [jméno] [příjmení], u níž je úřední záznam na č.l. [číslo] a příslušné listiny o pracovním poměru u [právnícká osoba] na č.l. [číslo], [jméno] [příjmení] (úřední záznam č.l. [číslo] a listiny o pracovním poměru u [právnícká osoba] č.l.– [číslo]), [jméno] [příjmení] (úřední záznam na č.l. [číslo] a listiny o pracovním poměru u [příjmení] [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] č.l. [číslo]), [jméno] [příjmení] (úřední záznam na č.l. 1321), [jméno] [příjmení] (úřední záznam na č.l. 1322, listiny k pracovnímu poměru u [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba], jakož i vyhodnocení běžného účtu, exekuce a doklady o zdravotním postižení na č.l. [číslo]), nebyly zjištěny žádné takové okolnosti, které by odůvodňovaly závěr o tom, že těmto osobám byla vyplácena mzda neoprávněně, či že tyto osoby část své mzdy vracely.
117. Ve svazku VIII. spisu je zapotřebí stejný závěr učinit i ve vztahu ke svědkům [jméno] [příjmení], dříve [příjmení] (protokol o výslechu svědka na č.l. [číslo], listiny o zaměstnání u [příjmení] [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] na č.l. [číslo]), svědkyni [jméno] [příjmení] (protokol o výslechu svědkyně na č.l. [číslo], listiny k pracovnímu poměru u [právnícká osoba] na č.l. 1427 – [číslo]), i svědkyni [jméno] [příjmení] (protokol o jejím výslechu na č.l. [číslo], listiny o pracovním poměru u [právnícká osoba], [příjmení] i [právnícká osoba] na č.l. [číslo]). Posledně uvedená svědkyně však nebyla schopná vysvětlit, proč dne [datum] odeslala ze svého bankovního účtu na účet [číslo] [bankovní účet], kterýžto náležel dceři obžalované, celou mzdu ve výši 7 645 Kč. Uvedla k tomu, že se domnívá, že byl nějaký problém s penězi na účtu firmy a tak paní [příjmení] peníze vyplatila v hotovosti a tímto způsobem je paní svědkyně vracela.
118. Na č.l. [číslo] je pak úřední záznam o podání vysvětlení svědka [jméno] [příjmení], listiny vztahující se k jeho zaměstnání u [příjmení] [jméno] [příjmení] jsou pak na č.l. [číslo]. Svědkyně [jméno] [příjmení] nemohla být pro svůj zdravotní stav vyslechnuta, proto byl vyslechnut její manžel [jméno] [příjmení], protokol o výslechu tohoto svědka je na č.l. [číslo]. K zaměstnávání [jméno] [příjmení] jsou pak ve spisu listiny na č.l. [číslo] osvědčující, že existoval pracovní poměr této svědkyně u [právnícká osoba], [právnícká osoba].
119. Protokol o výslechu svědkyně [jméno] [příjmení] je pak na č.l. [číslo], listiny osvědčující průběh pracovního poměru u [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] pak obsahuje spis na č.l. [číslo].
120. V IX. svazku spisu je pak úřední záznam o podání vysvětlení svědkyně [jméno] [příjmení] na č.l. [číslo] a listiny osvědčující její pracovní poměr u [právnícká osoba] a [příjmení] na č.l. [číslo]. Též u svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]) je ve spisu úřední záznam o podání vysvětlení a listiny osvědčující její pracovní poměr u [příjmení] [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] Ty jsou pak založeny ve spisu na č.l. [číslo]. Jako svědek byl vyslechnut [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]). Listiny, které se vztahují k jeho pracovnímu poměru u [příjmení] [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba], jakož i potvrzení osvědčující jeho zdravotní postižení jsou pak na č.l. [číslo].
121. Podobné informace pak vyplývají z protokolu o výslechu svědkyně [jméno] [příjmení], která byla zaměstnavatelkou [jméno] [příjmení], jež byla slyšena jako svědkyně na č.l. [číslo], přičemž tato přiložila listiny osvědčující, že byla v pracovním poměru už u bývalého manžela obžalované [jméno] [příjmení] a u pana [příjmení], dále pak u [příjmení] [jméno] [příjmení], což jsou listiny založené na č.l. [číslo]. Situace svědkyně [jméno] [příjmení] byla specifická v tom, že měla pracovat u paní [příjmení], která s ní vedla rozhovor o tom, že by k ní šla pracovat, přičemž svědkyně věděla o tom, že paní [příjmení] chce na ní čerpat dotace za zaměstnávání OZP. V té době však byla [jméno] [příjmení] zaměstnána u [jméno] [příjmení], která o tuto dotaci taktéž požádala, o čemž však [jméno] [příjmení] nevěděla a následně jí paní [příjmení] vynadala, protože kvůli této skutečnosti bylo úřadem práce zablokováno vyplácení dotací i na další zaměstnance. Došlo tedy k ukončení pracovního poměru u paní [příjmení]. Mělo jít o nějaké jednoduché kompletační práce. Byl jí při výslechu předložen mzdový výměr, podle něž měla dostávat

6 000 Kč měsíčně, ale ve skutečnosti žádnou práci pro paní [příjmení] neodvedla. Pracovní smlouvu uzavřela [datum], k ukončení pracovního poměru došlo ke dni [datum]. Když jí byly předloženy výplatnice, konstatovala, že takové podepisovala i svému předchozímu zaměstnavateli, kterým byl [příjmení] [příjmení], u něhož pracovala od roku 2008, a ví o tom, že i on na ní pobíral příspěvky. U něj to fungovalo tak, že pán, který přivážel letáky, jež měla zandavat do stojanů, přivezl i výplatu a ona podepsala výplatnici, která vypadala úplně shodně jako ta u paní [příjmení]. Pokaždé dostávala 4 000 Kč, byť na výplatnici bývala častokrát výplata vyšší. Bylo jí to vysvětleno tak, že firma má s ní určité náklady a ona byla ráda, že dostala alespoň ty 4 000 Kč.

122. Po panu [příjmení] převzal firmu nějaký pan [jméno] [příjmení], se kterým se však nikdy neviděla a ani jí nikdy nepřivezl letáky. Tehdy jí pan [příjmení] řekl, že se pro ni nic nemění, jen že firmu převzal pan [příjmení], nedošlo k ukončení pracovního poměru ani k uzavření nového poměru u firmy pana [příjmení]. Má za to, že od začátku roku 2011 už žádné letáky od firmy pana [příjmení] nedostala. Není schopná vysvětlit, proč je na hromadných výplatnicích za měsíce únor až duben 2011 její podpis u převzetí částek 5 873 Kč za únor 2011, 4 673 Kč za březen a duben 2011. Potvrdila však, že se jedná o její podpis. Neví, jak je možné, že se tam objevil. Je si nicméně stoprocentně jistá, že takové výplatnice paní [příjmení] nepodepsala, nedostala totiž od ní ani korunu. Paní [příjmení] na ní nemohla ani od státu pobírat žádné dotace, protože je pobírala již paní [příjmení]. Pro paní [příjmení] začala pracovat v březnu 2009.
123. U této svědkyně vedle listin výše uvedených je důležité také sdělení Úřadu práce České republiky k jejímu pracovnímu poměru a čerpání dotačních příspěvků, které je založeno na č.l. [číslo], z něhož je patrné, že jmenovaná byla zaměstnaná u [jméno] [příjmení] od [datum], přičemž příspěvek na její zaměstnávání byl uplatňován za 1. až 3. čtvrtletí roku 2009, u pana [jméno] [příjmení] byla zaměstnána od [datum], přičemž příspěvek byl uplatňován za 4. čtvrtletí 2009 a 1. až 3. čtvrtletí 2010. U [jméno] [příjmení] byla zaměstnána od [datum], příspěvek byl uplatňován za 1. čtvrtletí 2011 a nebyl vyplacen, protože zde byla kolize se zaměstnavatelem [jméno] [příjmení], u níž pracovní poměr trval od [datum]. Příspěvek na paní [příjmení] proto nebyl v částce 16 000 Kč [jméno] [příjmení] přiznán. [jméno] [příjmení] pak zaměstnává [jméno] [příjmení] od [datum] do dne podání této zprávy, přičemž po tu dobu byly uplatňovány příspěvky na zaměstnávání OZP.
124. Již zmíněná [jméno] [příjmení] byla vyslechnuta jako svědkyně na č.l. [číslo]. Skutečnosti uváděné svědkyní [příjmení] potvrdila. V té době byla paní [příjmení] jejím jediným zaměstnancem. Potvrdila i to, že od [datum] na ni čerpala každý měsíc příspěvek od úřadu práce. Nevěděla o tom, že by v době od [datum] do [datum] měla být [jméno] [příjmení] zaměstnána i u [jméno] [příjmení]. Listiny vztahující se ke svědkyni [jméno] [příjmení] a k jejímu pracovnímu poměru u společnosti [právnícká osoba] jsou ve spise založeny na č.l. [číslo].
125. Zaměstnankyní [právnícká osoba] byla v době od [datum] do [datum] také [jméno] [příjmení]. Protokol o výslechu svědkyně je na č.l. [číslo]. Tato svědkyně vypověděla, že předtím pracovala u pana [příjmení], který pomohl manželce s rozjezdem nové firmy, kam přešli invalidní zaměstnanci. Ona u pana [příjmení] ani u paní [příjmení] žádnou práci nevykonávala, žádnou práci nedostávala, přesto dostávala každý měsíc výplatu, jednalo se o částky 1 600 až 1 700 Kč, v obálce bývaly i nějaké drobné, takže např. dostala 1 660 Kč. Vše vyřizovala s panem [příjmení], paní [příjmení] nikdy neviděla. Měla dělat administrativní práci, ale žádnou nedostala. Pracovní poměr skončil, když bylo řečeno, že podle zákona má mít firma zřízenou chráněnou dílnu, což se nepodařilo. Ví o tom, že pan [příjmení] pověřil pana [příjmení] tím, aby předával výplatu jí a paní [příjmení]. Ona sama měla informace od pana [příjmení], že paní [příjmení] o řízení firmy nic nemůže vědět, a že všechno jí tedy musel vysvětlit pan [příjmení]. Od téhož svědka ví, že dotace byly vypláceny ve výši 8 000 Kč na zaměstnance. Potvrdila, že na výplatnicích jsou její podpisy, částka ovšem nesouhlasí, protože pokud je uvedeno, že převzala částku 5 873 Kč, ve skutečnosti převzala maximálně 1 700 Kč Pan [příjmení] jí vždy dával zalepenou obálku a řekl, aby podepsala

výplatnici. To, proč je na výplatnici uvedena vyšší částka, si vysvětlila tak, že nějaké peníze jí museli dát, i když nepracovala, jinak by měli problém s úřadem práce. Zbytek peněz podle jejího názoru šel přímo do vlastní nebo firemní kasy. Stejná praxe byla i v případě, kdy jí peníze předával [jméno] [příjmení]. Také byly v zalepené obálce, nemohl tedy vědět, o jakou částku se jedná. To samé bylo i u paní [příjmení]. Vždy dostávala stejnou částku. Listiny k tomuto se vážící jsou pak na č.l. [číslo]. Osvědčují pracovní poměr u [jméno] [příjmení], paní [příjmení] a u [právnícká osoba].

126. Již zmíněná [jméno] [příjmení] vypovídala v přípravném řízení na č.l. [číslo] o svém zaměstnání u [právnícká osoba]. Sdělila, že se zmínila u paní [příjmení], ta jí doporučila tuto firmu, řekla jí, že jí vede pan [příjmení], se kterým jediným jednala, paní [příjmení] nikdy neviděla. Pracovní smlouva byla podepsána [datum], jednalo se o domácí manuální práci, měla dostávat každý měsíc 4 000 Kč s tím, že jí peníze bude vozit nějaký pán v hotovosti přímo domů. V březnu nějaký pán přijel, přivezl částku přesahující 2 000 Kč, předložil výplatnici, kterou podepsala. Pak k [datum] dostal výpověď s odůvodněním, že nenašli místo na chráněnou dílnu. Práci žádnou nevykonávala, to že dostávala nějaké peníze, si vysvětlila tak, že si ji firma chtěla udržet jako zaměstnance pro zřízení chráněné dílny. Pokud jde o vlastní předávání výplat, tak ji přivezl nějaký pán, který říkal, že jí veze výplatu, ona se tomu divila, že žádnou práci nevykonávala, na což on sdělil, že to má nařízeno, že jí musí odevzdat peníze a ona mu má podepsat výplatnici s tím, že práce bude, až bude ta chráněná dílna. To se opakovalo každý měsíc. [příjmení] byla pokaždé stejná, má za to, že se jednalo 2 300 Kč. Ona se na důvod rozdílu mezi pracovní smlouvou a skutečně vyplácenou částkou neptala. Není si úplně jistá, na 90 % ano, že na výplatnici nebyla částka výplaty uvedena. Částka 5 873 Kč, která je na jí předložené výplatnici u jejího jména, neodpovídá skutečnosti, podpisy jsou však její. Kdyby na výplatnici byla uvedena částka 5 873 Kč a ona převzala 2 300 Kč, pak by něco takového nikdy nepodepsala. Paní [příjmení] nikdy neviděla. V červnu 2012 jí zatelefonovala paní [příjmení] s tím, že má přijít k ní do kadeřnictví podepsat výpověď s odůvodněním, že firma skončila, protože nenašla prostory na chráněnou dílnu. Žádnou práci za celou dobu svého pracovního poměru pro společnost nevykonala. Listiny k tomuto pracovnímu poměru se vážící jsou pak založeny ve spisu na č.l. [číslo].

127. Svědkyní [příjmení] zmíněný svědek [jméno] [příjmení] byl též v přípravném řízení vyslechnut. Vypovídal jako svědek na č.l. [číslo]/ svazek XII. Uvedl, že pracoval jako řidič, rozvážel reklamní letáky pro pana [jméno] [příjmení], následně pak [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] [obec], která se přejmenovala na [právnícká osoba] Když u této společnosti žádná práce nebyla, tak nedělal nic. Pracovní poměr byl od [datum] do [datum], přičemž se čekalo na otevření chráněné dílny, kterou paní [příjmení] měla mít. Původně měli mít nějaké domácí kompletační práce, u pana [příjmení] se také něco dělalo, u paní [příjmení] nikoliv. Dostával 2 800 Kč měsíčně. Jednou mu výplatu přivezla paní [příjmení], jindy pan [příjmení]. Pracovní smlouvu u [právnícká osoba] práce podepisoval s panem [příjmení], se kterým jednal více jak s paní [příjmení]. Peníze mu dával pan [příjmení], předložil výplatnici, kterou svědek podepsal, v obálce pak předal 2 800 Kč. V případě, že peníze předávala paní [příjmení], probíhalo to stejně. To, že podle výplatnice měl dostávat měsíčně 5 873 Kč, ale přitom dostával 2 800 Kč, si vysvětluje tak, že když nebyla práce, tak mu proto dali méně peněz. Důvod mu vysvětlován nebyl. V květnu a červnu 2012 byl požádán panem [příjmení], aby vzal výplatnice a obálky s penězi pro další lidi, peníze měl odnést [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení]. [příjmení] [příjmení] je jeho družka. Od pana [příjmení] obdržel zalepené obálky. Neví, jaká v nich byla částka. Měl za úkol zajistit, aby paní [příjmení] a paní [příjmení] výplatnici podepsaly. Paní [příjmení] měla mít 5 312 Kč, paní [příjmení] 5 873 Kč. On se domnívá, že tyto částky nedostaly. Jeho družka paní [příjmení] tuto částku v obálce neměla, domnívá se, že to byla částka nižší. Neviděl, že by jeho družka v té době nějakou práci dělala. O tom, že může pracovat ve [právnícká osoba], mu řekl pan [příjmení], nikoho ze zaměstnanců ani vedení firmy [právnícká osoba] neznal. Vzhledem k tomu, že měl u sebe dva originály výplatnice [právnícká osoba], takto se stalo tak, že si pro ně měl pan [příjmení] přijet, ale nepřišel. Nikdo jiný

se už neozval. Listiny týkající se [jméno] [příjmení] a jeho pracovních poměrů od jednotlivých zaměstnavatelů využívajících práce OZP, jsou na č.l. 2173 - 2202 zmíněné výplatnice pak jsou konkrétně na č.l. [číslo].

128. U [jméno] [příjmení] je zde uvedena částka 5 312 Kč, [jméno] [příjmení] měla mít 5 873 Kč, stejně jako [jméno] [příjmení]. Výplatnice [jméno] [příjmení] podepsány nejsou, svědkyněmi [příjmení] a [příjmení] však ano.
129. Ve svazku X. spisu jsou ještě protokoly o výsledku dvou pracovních obžalovaných. Je to jedná svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. 1781-1784), která pracovala ve [právní osoba] a [právní osoba]. Nikdy se jí nestalo, že by dostávala nižší výplatu či musela něco vracet. Listiny jsou na č.l. 1791-1822. Zaměstnání u [právní osoba] a jeho průběh pak při podání vysvětlení popsala též svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. 1823-1826). Ani ta pak nemá zkušenosti s tím, že by dostávala nižší než sjednanou mzdu či že by musela něco vracet. Naopak dostávala výplatu v částce vyšší, než jak bylo dohodnuto ve mzdovém výměru. Listiny jsou na č.l. 1827-1844.
130. Svědkyně [jméno] [příjmení] pak podávala vysvětlení, úřední záznam o něm je ve spisu na č.l. 1864-1871. Ta popsala fungování chráněné dílny v [obec]. Listiny o zaměstnání u [jméno] [příjmení] a [právní osoba] jsou ve spise založeny na č.l. 1872 - 1904.
131. Zaměstnankyní [právní osoba], u níž byly zjištěny machinace s výplatou, je [jméno] [příjmení]. Protokol o jejím výsledku je ve spise na č.l. 1905-1909 a listiny k tomu se vztahují pak na č.l. 1915-1926. [jméno] [příjmení] je z [obec], o zaměstnání se dozvěděla od pana [příjmení]. Měla dostávat částku 2 700 Kč měsíčně, ale žádnou práci nevykonávala. Pan Honer se jí ptal také na to, zda nezná další osoby s invalidním důchodem. Pracovní poměr najednou skončil, on jí říkal, že práce není, ale že bude nějaká chráněná dílna. Pana [příjmení] zná přes pana [příjmení], u nějž předtím pracovala, roznášela letáky (pozn.- [jméno] [příjmení] byl původně spoluobžalovaným [jméno] [příjmení]. Jedná se o jeho nevlastního otce, obžaloby v trestní věci svého nevlastního syna byl zproštěn). O [právní osoba] nic nevěděla, snažila se to zjistit. Pan Honer jí říkal, že je vše legální, že firma má sídlo v [obec]. Paní [příjmení] svědkyně nikdy neviděla, pouze pan [příjmení] zmiňoval, že s ní hovořil, ten jí peníze také vyplácel. Chodila si pro ně k němu domů. Na výplatnici je sice uvedena částka 5 873 Kč, tu však nikdy neobdržela, převzala měsíčně pouze 2 700 Kč. Kam šel zbytek, neví. Pan Honer jí říkal, že až bude práce, bude mít víc, 4 až 5 000 Kč podle toho, jak bude šikovná. Nastoupila dne [datum], pracovní poměr skončil dne [datum], podpisy na všech listinách jsou její. Pokud jde o hromadné výplatnice, ty jí předkládal pan [příjmení] při výplatě mzdy, jedná se většinou o její podpis, pouze podpis za leden a únor 2012 není její. Podobné to bylo dříve u toho pana [příjmení]. Tam také podepisovala, že převzala vyšší částku, než ve skutečnosti. Výplatu nějaké zálohy ze mzdy nežádala. V té době měla exekuce, ale nic z její výplaty na ně strháváno nebylo.
132. Ve vztahu ke svědku [jméno] [příjmení] bylo zjištěno, že tento dne [datum] zemřel, tudíž není možné realizovat jeho výslech. K jeho osobě však byly zajištěny listiny osvědčující, že byl veden coby zaměstnanec [právní osoba]. Tyto jsou na č.l. 1931 - 1943. Úmrtní list jmenovaného je založen ve spise na č.l. 1930. Jeho manželka [jméno] [příjmení] na č.l. 1944 - 1950 podala svědeckou výpověď, v níž uvedla, že i ona byla zaměstnána u [právní osoba], byla v kontaktu s panem [příjmení], který jí říkal, že jí přivezou domů práci na kompletaci, ovšem k ničemu takovému nedošlo. Dostávala 2 500 Kč měsíčně, přičemž stejnou částku dostávala i při svém předchozím zaměstnání, kdy roznášela letáky. Jednala pouze s panem [příjmení]. Pracovní poměr trval od [datum] do [datum], následně mohla přestoupit do nového zaměstnání, ovšem s podmínkou, že by jí měsíčně na účet přicházela částka cca 10 000 Kč, z níž by si mohla 3 000 Kč nechat a zbytek měla vrátit na nějaký jejich účet. Na to sdělila, že tohle dělat nebude a skončila. Nebyla vůbec schopna uvést, zda vůbec něco pro [právní osoba] dělala, uváděla, že kompletovala nějaké reklamní letáky, ale neví, zda to bylo pro tu společnost. Výplatu jí nosil domů pan [příjmení], podepisovala se při tom na seznam lidí s uvedenými částkami, s nikým

jiným nemluvila. Výplatu dostávala pravidelně. Pokud je uvedena na výplatnicích částka 5 873 Kč a později 6 990, tak těchto čísel si nikdy předtím nevšimla, nikdy takovou výplatu nedostala. Neví přesně, zda dostávala 2 500 Kč nebo 2 800 Kč v době, kdy nebyla práce. Stejně to bylo i s jejím manželem panem [jméno] [příjmení]. Svého manžela podepsala na výplatnici za březen 2012, ačkoliv tento 2. 4. zemřel. Dodala, že když nějaká práce byla, takto byly letáky a byla výplata 3 000 Kč. Letáky ve skutečnosti roznášel její syn, protože ona špatně chodí. Částky uvedené na výplatnicích nedostával ani její manžel. Listiny jsou na č.l. 1956 - 1968. Svědkyně předložila též bílou obálku rozměru A5, ve které byla původně vyplácená mzda, tato je založena na č.l. 1960 a je opatřena razítkem společnosti [právníká osoba].

133. Posledním svědkem, jehož výpověď je ve svazku desátém spisu, je [jméno] [jméno] č.l. 1969 – 1972. Tento svědek pracoval již ve [právníká osoba], ovšem v její stavební části byl pouze v kontaktu s [jméno] [příjmení]. Pracoval jako pomocný stavební dělník a nikdy nikomu část své mzdy nevracel. Pobíral částku, která byla uvedena ve mzdovém výměru. Listiny v podobě pracovní smlouvy mzdového výměru a dokladu o ukončení pracovního poměru potvrzení o zaměstnání a charakteru jeho zdravotního postižení jsou na č.l. 1974 - 1982.
134. Ve svazku XI. je na č.l. 1983 – 1985 svědecká výpověď svědkyně [jméno] [příjmení]. Ta pracovala ve [právníká osoba] a stejně jako mnozí další zaměstnanci byla od možnosti zde být zaměstnána informována na úřadu práce. Setkala se s paní [příjmení], pracovala zde do [datum], měla dohodnutou mzdu ve výši 5 873 Kč, přičemž ta jí byla vyplácena v hotovosti každý měsíc osobně paní [příjmení], a to nejčastěji v restauracích v [obec]. Dělala jednoduché domácí práce v podobě sestavování obalů apod. Materiál jí dováželi nějací zaměstnanci. Když jí byly předávány peníze v hotovosti, dostala také výplatní pásku a musela podepsat výplatnici, přičemž dostávala tolik peněz, kolik bylo na výplatnici uvedeno. Podpisy na předložené výplatnici společnosti jsou její, pokaždé obdržela částku 5 873 Kč.
135. Co se týče práce pro [právníká osoba], ta byla od července 2012, jezdila do [obec] spolu s paní [příjmení] a [příjmení], jezdily tam jenom dva měsíce. Ve smlouvě byla ujednána částka 4 000 Kč měsíčně, ale brala 7 645 Kč. Důvod neví, peníze jí byly zaslány bezhotovostně na účet. Nestalo se, že by nebylo co dělat.
136. Poté začala pracovat pro společnost [právníká osoba], a to od [datum]. Opět jednala s paní [příjmení]. Za společnost vystupoval ještě nějaký pan [příjmení]. Jinak práci a jednání zařizovala paní [příjmení]. Práce byla vykonávána za Humpolcem v jakési Brumce, práci tam řídila nějaká mistrová, s paní [příjmení] se vídala jenom sporadicky. Práce byla podobná jako u předchozích zaměstnavatelů, ačkoliv byla dohodnuta mzda ve výši 4 000 Kč, brala měsíčně 7 645 Kč a později kolem 7 700 Kč. Do dílny jezdila nepravidelně podle situace a množství práce, vyšlo to tak na 12 hodin práce týdně, někdy víc, někdy méně. V průběhu toho se vyskytlo jedno období, kdy delší dobu nebyla práce, už si nevzpomene, jak dlouho to trvalo, bylo to někdy v létě, ale nepamatuje si, jakého roku. Dostala víc peněz, než bylo odpracováno a tak jí jednou paní [příjmení] požádala, aby jí celou jednu výplatu vrátila, za tím účelem jí předala číslo účtu [bankovní účet] (jedná se o účet dcery obžalované [příjmení]). Jinak výplatní pásy dostávala každý měsíce, částky na nich uvedené skutečně přicházely na její účet. Pracovní poměr byl ukončen v souvislosti s jejím nástupem do starobního důchodu. Listiny k tomuto jsou na č.l. [číslo].
137. Na č.l. 2019 – 2025 je protokol o výsledku svědkyně [jméno] [příjmení], která vypověděla, že pracovala ve [právníká osoba], jednala vždy s paní [příjmení], jinak měla obdobné zkušenosti jako ostatní svědci. Byla to práce lehká, měla se dělat doma, později pak v chráněné dílně, měla dostávat podle smlouvy částku 4 000 Kč. Setkali se poprvé v restauraci v [obec]. Pak svědkyně dostávala od obžalované peníze, ale žádnou práci pro ni neměla, takže do data [datum], kdy pracovní poměr skončil, paní [příjmení] dostávala maximálně 2 000 Kč měsíčně, ačkoliv dohodnuta byla částka 4 000 Kč. Výplata byla vždy v hotovosti. Obžalovaná jí vysvětlovala, že jsou nějaké zádrhele, že něco nefunguje, musí se rozdělovat práce pro dílnu a doma a k výplatě

uváděla, že se jedná pouze o udržovací částku, až bude více práce, tak budou peníze podle smlouvy. Výplatnice za měsíc listopad 2011 až červen 2012 podepisovala, částka 4 673 Kč neodpovídala tomu, co dostávala. Dodala, že po ní paní [příjmení] chtěla, že v případě, že na ni přijde kontrola, tak má říkat, že skutečně nějakou práci má, a že dostává i celou výplatu. Nikdy nežádala žádnou zálohu či půjčku od zaměstnavatele. Ona sama měla v té době ještě další práci v domově seniorů. Svědkyně rozporovala tvrzení obžalované, že odváděla svou práci a zvládala ji, protože žádnou nedostala. Listiny jsou pak na č.l. 2030 – 2039.

138. Úřední záznam o podání vysvětlení, které podal svědek [jméno] [příjmení] je ve spisu na č.l. [číslo]. [jméno] [příjmení] vypověděl, že pracoval od [datum] do [datum] pro společnost [právnícká osoba], přijímala ho paní [příjmení], s nikým jiným nejednal. Je částečně nevidomý, kvůli tomu má invalidní důchod. Po ukončení pracovního poměru v létě 2012 ještě několikrát paní [příjmení] navštívil, zda by nebyla nějaká práce, ale už nebyla. On sám práci vždy vykonával. Jednalo se o drobnou kompletační práci, např. letáky. Práci si vozil domů nebo jí vykonával u paní [příjmení] v dílně. Mzdu dostával ve výši 4 000 až 5 000 Kč. Mzdu ve výši 7 645 Kč pravděpodobně nikdy nedostal, nikdy nikomu žádnou část své mzdy nedával. Listiny pocházející z archivu [právnícká osoba] jsou na č.l. [číslo].
139. Podobnou výpověď pak přednesl i další bývalý zaměstnanec [právnícká osoba] [jméno] [příjmení] (úřední záznam na č.l. [číslo]). Také ten potvrdil, že mzda mu byla vyplácena a práci vykonával. Listiny jsou na č.l. [číslo].
140. Svazek XII. spisu začíná protokolem o výslechu svědkyně [jméno] [příjmení] je na č.l. [číslo]. Paní [příjmení] pracovala pro [právnícká osoba], [právnícká osoba] i [právnícká osoba], vždy jednala s paní [příjmení], výplatu dostávala, nikdy nikomu nic nevracela. Výplatní pásky dostávala a částka na nich uvedená se shodovala se skutečně vyplacenou výplatou. Potvrdila, že paní [příjmení] u [právnícká osoba] se zaměstnanci pracovala občas v dílně. O práci ve [právnícká osoba] se dozvěděla od paní [příjmení]. Ohledně sjednání pracovního poměru u [právnícká osoba] jednala buď s paní [příjmení] nebo s panem [příjmení]. Mzda jí chodila na bankovní účet (účet jejího manžela) jednou za měsíc. Někdy se stalo, že bylo období bez práce, později však byli v dílně déle, a tak vše dodělali. Pracovala s kolegyněmi [příjmení], [příjmení]. Je možné, že chtěla vyplatit zálohu, proto byla dne [datum] z její strany zaslána na účet [jméno] [příjmení] částka 5 145 Kč. Připustila, že takovýmto způsobem vracela zálohu, tu dostala od paní [příjmení] v hotovosti. Listiny jsou pak na č.l. [číslo].
141. Úřední záznam o podání vysvětlení je pak ve spise též ve vztahu ke svědkyni [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], listiny na č.l. [číslo]), [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], listiny na č.l. [číslo]), a [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], listiny na č.l. [číslo]). [jméno] [příjmení] pracovala pro [příjmení] [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba], [jméno] [příjmení] pro [právnícká osoba] a [právnícká osoba] a [jméno] [příjmení] pro [právnícká osoba] a [právnícká osoba]. Všechny potvrdily, že pracovaly, mzda, kterou dostávaly, byla vesměs vyšší, než mzda dohodnutá, a bylo to proto, že měly přesčasové hodiny. Nikdy ani část mzdy nikomu nevracely.
142. Jako svědek byl pak vyslechnut [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), který byl zaměstnán u [jméno] [příjmení] a společnosti [právnícká osoba]. Vždy jednal pouze s ní, také on dostával výplatu v dohodnuté výši, dostával výplatní pásky, kde uvedená částka odpovídala vyplacené mzdě. Jednou se stalo to, že požádal paní [příjmení] o poskytnutí půjčky, která mu předala hotové peníze, a on jí půjčku cca do jednoho měsíce vrátil na jí uvedený bankovní účet. Dojížděl též do chráněné dílny do [obec], žádné období bez práce nebylo. Při konfrontaci s výpisem z účtu potvrdil, že obžalované vrátil ve dnech [datum] a [datum] částku 5 200 Kč ze mzdy a dne [datum] částku 5 100 Kč, což označil jako vratky původních půjček, které od paní obžalované obdržel. Listiny jsou na č.l. [číslo].
143. Ve svazku XIII. je svědecká výpověď svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]). Ta pracovala ještě pro [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], pak [právnícká osoba], o čemž

doložila listiny na č.l. [číslo]. Paní [příjmení] nikdy nepoznala, práce spočívající v kompletaci věci dělala se svou dcerou [jméno] [příjmení], za práci dostávala kolem 5 000 Kč měsíčně. Vždycky byla nějaká práce, byť nárazově, výplatnice jsou jí podepsané, částka 5 873 Kč odpovídá tomu, co dostala. Její dcera [jméno] brala méně, měla pouze změněnou pracovní schopnost, nebyla tedy invalidní. Co se práce týče, tak vše bylo řešeno přes [jméno] [příjmení], práci rozvážel nějaký řidič. Listiny jsou na č.l. [číslo].

144. Na č.l. [číslo] je pak úřední záznam o podání vysvětlení svědka [jméno] [příjmení], který pracoval pro [právníká osoba], kdy jednal s paní [příjmení], pracovní smlouvu podepisoval s nějakým mužem. Má za to, že se jmenoval [příjmení]. Pracoval jako pomocný dělník na stavbě, výplatní pásku i peníze dostal, má za to, že nedostával plat ve výši 7 645 Kč, ale 5 000 nebo 6 000 Kč měsíčně, ale už si to nepamatuje. Ze mzdy nic nevracel. Co se listin týče, pak tyto jsou založeny na č.l.– [číslo] a spočívají ve mzdových listech, potvrzení o zaměstnání, pracovní smlouvě a dohodě o ukončení pracovního poměru.
145. Další slyšenou svědkyní byla [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]). Ta uvedla, že se s paní [příjmení] seznámila přes kamaráda [jméno] [příjmení], který jí slíbil, že jí sežene práci na doma. [příjmení] [jméno] jí později řekl, že žádnou práci ve skutečnosti dělat nebude, ačkoliv uzavřela pracovní smlouvu s [jméno] [příjmení], a že to bude tak, že z těch 6 000 Kč, co měla dostávat jako výplatu, dostane ve skutečnosti 3 000 Kč. To odmítla dělat, zavolala paní [příjmení] a pracovní smlouvu s ní ještě tentýž měsíc ukončila. Žádnou práci pro ni nedělala a peníze žádné neobdržela. Zaměstnána tedy byla oficiálně od [datum] do [datum]. Pracovní poměr tudíž byl pouze ve vztahu k [příjmení] [jméno] [příjmení], k čemuž jsou ve spisu doloženy listiny na č.l. [číslo]. Informaci o tom, že by se takovýmto způsobem získávaly peníze, považovala tato svědkyně za zvláštní., „Přece nikdo nedává peníze za to, že jenom sedíte doma“, uvedla. Co se hromadné výplatnice za listopad 2011 týká, tuto nikdy neviděla, podpis v kolonce [příjmení] rozhodně není její. [jméno] uvedenou částku 6 840 Kč měla dostat, ale nic z toho nedostala, nesouhlasí to ani se mzdovým výměrem, podle něž měla dostat částku 6 000 Kč. Kdo částku 6 480 Kč dostal, neví, ona to rozhodně nebyla.
146. Svědkyně [jméno] [příjmení] (úřední záznam č.l. [číslo], listiny na č.l. [číslo]), a svědkyně [jméno] [příjmení] (svědecká výpověď na č.l. [číslo], listiny na č.l. [číslo]), uvedly, že při jejich zaměstnání u [příjmení] [jméno] [příjmení], resp. [příjmení], vždy dostávaly výplatu ve výši, která byla dohodnuta, a která je uvedena na výplatnicích.
147. Svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], listiny na č.l. [číslo]) vypověděla o svém zaměstnání u [právníká osoba] obdobně, jako jiní pracovníci z Českobudějovicka. Kontaktní osobou pro ni byl svědek [příjmení], měla dostávat částku 4 000 Kč na základě jednání, které s ní vedla paní [příjmení] Pan [příjmení] jí vozil letáky, aby je roznášela. Výplata byla každý měsíc, dostávala ji od pana [příjmení], částka odpovídala dohodnuté výši 4 000 Kč. Co se podpisu výplatnic týká, pan [příjmení] jí několikrát řekl, aby se někam podepsala, přitom ukázal prstem konkrétní místo, ale zbytek papíru byl překryt něčím neprůhledným. Divné jí to nepřišlo, byla důvěřivá. Znamená to tedy, že ve výplatnicích uvedenou částku 5 873 Kč nikdy nedostala. Po celou dobu zaměstnání u [právníká osoba] (od [datum] do [datum]) dostávala pouze 4 000 Kč. Podpis za měsíc únor 2012 na výplatnici není její.
148. Matka svědkyně [příjmení], [jméno] [příjmení] byla vyslechnuta jako svědkyně s tím, že protokol je ve spisu založen na č.l. [číslo]. Ke své dceři uvedla, že tato měla pracovat pro [právníká osoba]. Zařizoval to pan [příjmení]. Měla roznášet letáky a nějaké tiskoviny. Pro letáky jezdila k panu [příjmení], párkrát jí on něco přivezl domů. Dostávala 3 000 až 4 000 Kč v hotovosti. Podle jejího názoru podpis za měsíc únor není její dcery.
149. Svědkyně [jméno] [příjmení] pracovala pro [právníká osoba]. Protokol o jejím výslechu je na č.l. [číslo], listiny pak na č.l. [číslo]. I ona patří mezi okruh pracovníků z [obec], kteří před svým angažmá ve [právníká osoba] pracovali u pánů [příjmení], [příjmení], paní [příjmení]. K práci se

dostala přes paní [jméno] [příjmení]. V pracovní smlouvě bylo uvedeno, že bude dostávat 4 000 Kč měsíčně, ale [jméno] [příjmení] jí a dalším spolupracovníkům dávala 2 500 Kč, s tím, že až to bude s prací lepší, že dostanou víc. Má za to, že pro společnost dělala kompletaci letáků, ale splývá jí to s těmi předchozími zaměstnavateli. Asi po půl roce práce přišla paní [příjmení] s tím, že už dává pouze 2 000 Kč, přičemž práce nebyla. Přišla i s nabídkou, že by došlo k rozvázání pracovního poměru k [datum]. Paní [příjmení] osobně nikdy neviděla, pro výplaty chodila za paní [příjmení] do kavárny na Lannově třídě u Prioru v [obec]. Nabídka s vrácením části výplaty padla při jednání v kavárně i před dalšími osobami. Letáky ke kompletaci vozil muž. Výplatní pásky nedostávali, paní [příjmení] pouze chtěla, aby se jí podepsali na papír, kde byl seznam jmen a byla tam částka. Na výplatnici byla částka 2 500 Kč, vyšší částku nepodepisovala. Podpisy za měsíce listopad, prosinec 2011 a leden až červen 2012 nejsou její. Částka 5 873 Kč neodpovídá, podle pracovní smlouvy měla mít 4 000 Kč. Peníze před paní [příjmení] nepřepočítávala, potvrzení o zaměstnání s částkou 5 873 Kč měsíčně jí dala paní [příjmení].

150. Svazek XIV. spisu obsahuje protokol o výsledku svědkyně [jméno] [příjmení] s listinami (č.l. [číslo], [číslo] – [číslo]). Tato svědkyně pracovala pro všechny tři stíhané právnické osoby, výplaty byly v pořádku, pouze v září 2013 a v prosinci 2013 zaslala v prvním případě částku 5 145 Kč na účet paní [příjmení] a ve druhém případě částku 7 645 Kč na účet její dcery, k čemuž uvedla, že paní [příjmení] jí ze svých vlastních peněz v hotovosti půjčovala peníze před výplatou, když jí chyběly a ona jí peníze později vrátila.
151. Úřední záznam o podání vysvětlení svědka [jméno] [příjmení] spolu s listinami osvědčujícími jeho zaměstnání u [právnická osoba] jsou na č.l. [číslo], další úřední záznam je ve vztahu ke svědkyni [jméno] [příjmení] na č.l. [číslo], přičemž listiny o jejím zaměstnání ve [právnická osoba] jsou na č.l. [číslo]. Oba svědci pracovali, výplaty dostávali ve výši, která byla odpovídající částce uvedené na výplatnici.
152. Protokol o výsledku svědkyně [jméno] [příjmení], která pracovala pro všechny tři obchodní korporace v této věci stíhané je na č.l. [číslo]. Tato svědkyně potvrdila, že pracovala a dostávala mzdu, nesetkala se s tím, že by vůbec nějaké peníze měla vrátet. Pracovala u paní [příjmení], resp. jejích firem v pracovním poměru. Na výplatnicích jsou její podpisy. Od paní [příjmení] někdy dostávala část peněz v hotovosti před výplatním termínem, ale jinak výplatu dostávala převodem na svůj účet. Nikdy nepřebírala žádné výplaty v hotovosti, tudíž je si zcela jistá, že pro paní [příjmení] začala pracovat až v okamžiku, kdy jí začala výplata chodit na účet. Na dotaz, proč v září 2013 odeslala na bankovní účet dcery obžalované částku 7 645 Kč, která odpovídala její tehdejší měsíční mzdě ve [právnická osoba], neuvédla žádný důvod. Když si nějaké peníze půjčila od paní [příjmení], byly to vždy částky zaokrouhlené na celé tisíce a vrátila je pak v hotovosti.
153. Svědek [jméno] [příjmení] vypovídal v tomto postavení na č.l. [číslo]. Dříve k věci podal vysvětlení. Jako svědek uvedl, že pracoval pro [jméno] [příjmení] a společnost [právnická osoba], k čemuž jsou ve spise listiny na č.l. [číslo]. Zprvu mu byla vyplácena mzda ve výši 1 700 Kč, později 2 500 Kč. Peníze mu vozila paní [příjmení] stejně jako pánům [příjmení], [příjmení] a [příjmení]. Od poloviny roku 2014 mu byly peníze zasílány na účet. [příjmení] pak po zbytek roku 2014 posílal zpátky paní [příjmení] na její účet částku 5 100 Kč měsíčně, tedy z výplaty si nechal 2 500 Kč. Pak přišla paní [příjmení] s tím, aby jí už peníze nepřeposílal, ale aby je vybral v hotovosti a předal panu [příjmení], s nímž byla hodně v kontaktu, a ten jí pak čas od času peníze najednou předával. Svědek [příjmení] si sám pro sebe nechal 2 500 Kč a takto to fungovalo až do konce pracovního poměru. Za poslední dva měsíce však žádná mzda vyplacena nebyla, a proto žádné peníze obžalované neposílal. V chráněné dílně byl celkem asi 10krát, jinak práci neměl.
154. Tento svědek pak přiznal, že ho obžalovaná před podáním vysvětlení kontaktovala, doporučila mu, aby do výsledku uvedl, že po celou dobu pracovního poměru pracoval, a že zpět neposílal žádné peníze. Řekla mu to direktivně, jako zaměstnavatel zaměstnanci, ale nevysvětlila, proč tak

má činit. Tím vysvětlil rozpor své svědecké výpovědi s obsahem úředního záznamu o podání vysvětlení. O práci u paní [příjmení] se dozvěděl od pana [příjmení], mzda měla u [jméno] [příjmení] činit kolem 5 800 Kč, nemělo se jednat o moc hodin výkonu práce. Odpovídá, že pracovní smlouva byla podepsána dne [datum]. Co se týče práce v chráněné dílně, tak tam toho moc neudělali, párkrát tam jel s panem [příjmení], který později zemřel, dvakrát tam byl s panem [příjmení] a s panem [příjmení], jednou s nimi byl pan [příjmení]. Mzda byla vyplácena hotově, do ruky zprvu dostal jen částku 1 700 Kč, to jim vozila paní [příjmení] do [obec]. Vždy přivezla celkovou výplatnici mezd, kde se jí všichni podepsali, že dostali mzdu v částce, jaká je na výplatnici uvedena, což paní [příjmení] zdůvodňovala tím, že nemá tolik práce, a proto jim více zaplatit nemůže. Výplatní pásy dostali i ostatní zaměstnanci, které znal, dostávali také 1 700 Kč měsíčně, stále se čekalo na to, že má někde být otevřena chráněná dílna. Domnívá se, že rozdíl mezi výší mezd na výplatnicích a tím, co skutečně převzal, zůstalo paní [příjmení].

155. Co se týče přechodu ke společnosti [právníká osoba], tak tam se pokračovalo bezprostředně po konci zaměstnání u [příjmení] [jméno] [příjmení]. Jednal vždycky pouze s ní, peníze jim do půlky roku 2014 vozila nebo posílala přes pana [příjmení], dělalo 2 500 Kč, on si pak zřídil na konci školního roku 2014 účet a peníze mu byly posílány na účet. Než se tak stalo, byla mu výplata posílána na účet pana [příjmení]. Výplatnici podepisoval jednou za dva až tři měsíce u pana [příjmení], kam obžalovaná přijela, částku 2 500 Kč dostával, ať se pracovalo nebo nikoliv. Některé podpisy na výplatnici nejsou jeho. Výplata byla stále stejná, ačkoli mělo být vypláceno na jeho účet 7 666 Kč až 7 686 Kč, ale následně byla část mzdy obratem zasílána na účet [jméno] [příjmení] u Raiffeisen bank. K tomu dodal, že to po něm chtěla paní [příjmení], která mu dala číslo účtu na papírku a měla tam napsanou částku, kterou jí měl poukazovat zpět. Bylo to 5 145 Kč. Takto bylo do konce roku 2014, po celý rok 2015 až srpen 2016 peníze z účtu vybíral, jak chtěla paní [příjmení], a předával je panu [příjmení], který je podle jeho předpokladu dával paní [příjmení]. Zálohu či půjčku od ní nikdy nepožadoval.
156. Úřední záznam o podání vysvětlení svědkyně [jméno] [příjmení] je ve spisu na č.l. [číslo], listiny o jejím zaměstnání u [jméno] [příjmení] a [právníká osoba] pak následují a jsou až do č.l. [číslo],. Tato svědkyně uvedla, že pracovala, výplata odpovídala podepsané výši, nikomu z výplaty nic nevracela. V zásadě obdobně pak vypovídala snacha svědkyně [příjmení], [jméno] [příjmení] do úředního záznamu na č.l. [číslo], pouze upřesnila, že si nechala posílat výplatu na účet své tchyně, pokaždé to bylo 6 000 až 6 500 Kč. K důvodu, proč pobírala částku 7 645 Kč čistého místo dohodnuté částky 4 000 Kč uvedla, že to bylo proto, že pracovala více jak 12 hodin týdně. Nikomu žádné peníze z výplaty nevracela. Listiny osvědčující jeho pracovní poměr u společnosti [právníká osoba] jsou pak na č.l. [číslo].
157. Svazek XV. spisu je zahájen protokolem o výsledku svědkyně [jméno] [příjmení], dříve [příjmení] na č.l. [číslo]. Tato pracovala pro [právníká osoba] a [právníká osoba] jednala vždy pouze s paní [příjmení]. Jako u ostatních zaměstnanců [právníká osoba] její pracovní poměr končil [datum]. Zahájen byl [datum]. Šlo o domácí práce, mzdu jí vozila paní [příjmení]. Svědkyně potvrdila své podpisy na výplatnicích v měsících listopad 2011 až červen 2012, vyjma měsíce května 2012. Souhlasila tehdy s tím, že se za ní podepsala paní [příjmení], té nikdy žádné peníze nevracela. Ve [právníká osoba] dojížděla do chráněné dílny v [obec], pracovní poměr končil dne [datum]. Tam se lepily obálky, kompletovaly papírové desky. Pracovala tam denně 4 až 6 hodin, mzda byla zasílána převodem na účet. Když byla konfrontována s tím, že ve dnech [datum] a [datum] zaslala na účet [jméno] [příjmení] částku 7 379 Kč, nebyla schopna uvést, o co šlo. Uvedla, že si to nepamatuje. Nesetkala se s tím, že by výše skutečně vyplacené čisté mzdy neodpovídala částce na výplatnici. Listiny jsou pak na č.l. [číslo].
158. Úřední záznam o podání vysvětlení byl sepsán též se svědkyní [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]). Ta pracovala toliko pro společnost [právníká osoba], k čemuž jsou ve spise listiny na č.l. [číslo]. Pracuje zde od [datum]. Mzda byla různá, od 2 000 Kč do 7 500 Kč, podle toho, jak byla v práci. Dostávala většinou 7 500 Kč na účet, ačkoliv byla dohodnuta mzda ve výši 4 000 Kč za 12 hodin

týdně a deklarován byl plat ve výši 7 645 Kč. Ví o tom, že dávala [jméno] [příjmení] na obědy asi okolo 1 000 Kč, někdy více. Žádné peníze nikomu nevracela, ani neví o tom, že by to někdo dělal.

159. [jméno] [příjmení] byla vyslechnuta jako svědkyně, protokol je na č.l. [číslo]. Ta pracovala pro [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba], domácí práce pro OSVČ spočívaly v kompletační činnosti. Výplata byla 4 000 až 4 500 Kč, vyplácena v hotovosti. Zнала pana [příjmení] ze [obec]. Když jí byly předloženy výplatnice, uvedla, že původně uváděla částku 4 000 až 4 500 Kč, připouští, že zřejmě dostávala vyšší mzdu, když je tam uvedena částka 5 873 Kč. Nepamatuje si na situaci, že by dostala méně, než kolik bylo napsáno.
160. Co se týče práce ve [právnícká osoba], tak podle výpisu z účtu a výplatnic jí byly zasílány částky 7 645 až 7 686 Kč, přičemž na účet obžalované dne [datum] byla poslána částka 5 145 Kč. K tomu uvedla, že se asi jednalo o půjčku, paní [příjmení] jí vyhověla a dala jí v hotovosti částku, kterou pak takovýmto způsobem vrátila. Žádné vyplacení zálohy mzdy po [právnícká osoba] nepožadovala. Listiny jsou na č.l. [číslo].
161. Obdobně pak vypověděli na úřední záznam i svědkyně [jméno] [příjmení], která pracovala pro [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], listiny [číslo] – [číslo]) a [jméno] [příjmení], která pracovala pro [právnícká osoba] a [právnícká osoba] (č.l. [číslo]). Pouze svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že si jezdila pro výplatu do [obec], jednalo se o částku kolem 6 000 Kč hrubého měsíčně, ale do ruky dostávala kolem 1 000 Kč, a to proto, že na její osobu byly uvaleny exekuce a docházelo ke strhávání ze mzdy. Částku 7 645 Kč, kterou měla podle výplatnic dostávat, nikdy neobdržela. [jméno] [příjmení] pak žádnou mzdu nikdy nikomu nevracela a vyšší než dohodnutý plat jí byl odůvodněn tím, že pracovala přesčas.
162. Úřední záznam byl také sepsán se svědkyní [jméno] [příjmení] č.l. [číslo]. Tato v měsících listopad 2011 až leden 2012 pracovala pro [jméno] [příjmení], nebyla v té době v žádném kontaktu s obžalovanou. Náplní práce bylo balení krabiček a za to, že pro [právnícká osoba] týdně udělala asi 4 000 ks. Výplatní pásky nedostávala, podle smlouvy jí bylo vypláceno 6 000 Kč měsíčně. Doložila listiny, které jsou na č.l. [číslo].
163. Ve svazku č. XVI spisu jsou obsaženy svědecké výpovědi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří jsou jako zaměstnanci [jméno] [příjmení] uvedeni ve výrokové části tohoto rozsudku.
164. [jméno] [příjmení] ve své svědecké výpovědi (na č.l. [číslo]) popsal, že po setkání s paní [příjmení] přistoupil na to, že mu dá 5 000 Kč jednou za 3 měsíce, aniž by musel lepit nějaké obálky. Pak se dozvěděl, že to už nemůže dělat doma, protože to je na nějakém chráněném místě v [obec] O paní [příjmení] se dozvěděl od kamaráda pana [příjmení]. Sešel se s ní v [obec] v čínské restauraci, kde mu s čerstvým dítětem vysvětlila, že je to dobrý job, že nemá cenu pracovat, že si má vzít těch 5 000 Kč a nic nedělat. Scházeli se v hotelu Palcát, v obálce mu předala 5 000 Kč. Svědek si uvědomuje, že u ní možná pracovala i paní [příjmení], které to nabízel, ale ta to asi nepřijala. Těch 5 000 Kč převzal asi třikrát. Některé podpisy na výplatnicích jsou jeho, některé nikoliv. Svědek přitom připustil, že mu bylo jasné, že se asi jedná o podvod, v té době četl v novinách, že lidem se dávají 2 000 Kč a zaměstnavatel bere 8 000 Kč. Pouze mu scházela ta domácí práce. Listiny jsou na č.l. [číslo].
165. Druhou zmíněnou svědkyní je pak [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]). I ona pracovala pro [jméno] [příjmení], dostávala měsíčně 2 000 Kč, i když nepracovala. Uzavřela pracovní smlouvu s obžalovanou, pracovní poměr byl od [datum]. Bylo dohodnuto, že bude zakládat nějaké časopisy, nějaké papíry do obálek. To dělala asi 3 měsíce a pak jí obžalovaná sdělila, že práce není. Práci, kterou dostala, měla hotovou za 2 hodiny. Pro ostatní stíhané subjekty nepracovala. Pracovala ani ne 30 hodin za měsíc a jenom tehdy, když se jí chtělo. Když práce nebyla, což bylo i

měsíc, tak nedělala, ale dostala peníze. Výplatní pásku nedostávala. Výplatnici podepsala, souhlasí, že je tam částka 5 873 Kč jako výplata její osobě, to ví, to takto podepsala, ale paní [příjmení] jí k tomu říkala, že s ní má různé výdaje, zdravotní, sociální a další, takže jí z toho zůstanou 2 000 Kč, které jí vyplácela. S tímto svědkyně souhlasila. O těchto 6 000 Kč se paní [příjmení] zmiňovala už na začátku, když uzavírali pracovní smlouvu.

166. Svědkyně [jméno] [příjmení], úřední záznam č.l. [číslo], listiny o zaměstnání u [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] č.l. [číslo], [jméno] [příjmení], úřední záznam č.l. [číslo], listiny o zaměstnání u [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] na č.l. [číslo], [jméno] [příjmení] úřední záznam č.l. [číslo], listiny o zaměstnání u [jméno] [příjmení] na č.l. [číslo], [jméno] [příjmení] protokol o výslechu na č.l. [číslo], listiny o zaměstnání u [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] na č.l. [číslo], pak vypovídají o tom, že práci pro své zaměstnavatele vykonávali a vyplácená výplata odpovídala její dohodnuté výši. Posledně uvedená svědkyně [jméno] [příjmení] pak k faktu, že ze mzdy, která jí byla [právnícká osoba] vyplacena na účet ve výši 7 645 až 7 686 Kč, obratem část zaslána na účet [jméno] [příjmení] či účet její dcery uvedla, že někdy se stalo, že paní [příjmení] po ní chtěla půjčit část výplaty s tím, že nemá na materiál a chce pro všechny zajistit práci. V několika případech jí proto vyhověla. Zcela určitě jí obžalovaná ve dvou případech peníze nevrátila. Jednalo se o dva poslední případy ze dnů [datum] a [datum], jinak jí byly peníze vráceny paní [příjmení] v hotovosti. Svědkyně si však od paní [příjmení] nic nepůjčila.
167. Poslední protokol o výslechu svědka v tomto svazku, konkrétně svědkyně [jméno] [příjmení], je na č.l. [číslo]. Listiny k tomu se vážící jsou pak na č.l. [číslo]. Svědkyně [příjmení] pracovala pro [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba]. O zaměstnání se dozvěděla od kamarádky [jméno] [příjmení] koncem roku 2011. Vyráběla krabičky, neměla pevnou pracovní dobu. Mzda mohla být kolem 6 000 Kč měsíčně. Množství vyrobených výrobků nemělo vliv na výši mzdy. Potvrdila, že převzala mzdu ve výši, která je uvedena ve výplatnici, tedy 5 873 Kč.
168. Pro [právnícká osoba] pak pracovala v chráněné dílně v [obec], jednala vždy s paní [příjmení]. Výplatu dostávala bezhotovostně, podepisovala hromadné výplatnice, na nichž je uvedena výše její mzdy přesahující částku 7 600 Kč. Nejprve 7 645 Kč, pak 7 666 Kč a nakonec 7 686 Kč. K tomu uvedla, že tyto platby skutečně obdržela, žádné zálohy jí vypláceny nebyly a ona pak ukončila pracovní poměr odchodem do důchodu. Listiny k tomu jsou na č.l. [číslo].
169. Ve svazku XVII. jsou protokoly o výslechu svědků, kteří pracovali u [jméno] [příjmení] a dostávali finanční prostředky bez jakékoli odvedené práce, a to v nižší než deklarované výši.
170. Jedná se o svědka [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], listiny č.l. [číslo]), [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], listiny č.l. [číslo]), [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], listiny č.l. [číslo]).
171. V případě svědka [příjmení] byla situace obdobná jako u výše zmíněného svědka [příjmení], tzn. že nepracoval, ale každé 3 měsíce od obžalované dostal částku 5 000 Kč. Svědek nerozporoval podpis výplatnice, na níž bylo uvedeno, že jeho výplata je podstatně vyšší.
172. Svědek [jméno] [příjmení] přece jenom nějakou práci vykonával, výplata měla být 6000 Kč v hotovosti měsíčně, pro obžalovanou lepil krabičky v místě bydliště. Každé 3 měsíce mu paní [příjmení] předala výplatu v hotovosti podle vykonané práce. Žádnou výplatní pásku neobdržel. Když bylo méně práce, dostával menší výplatu. Období bez práce mohlo trvat i celý měsíc. Potvrdil pravost svých podpisů i výši obdržené mzdy uvedené ve výplatnicích.
173. Svědkyně [jméno] [příjmení], manželka [jméno] [příjmení], také lepila krabičky, výplata v hotovosti byla jednou za 3 měsíce, vše dělali s manželem společně, výplata měla být 4 000 až 6 000 Kč měsíčně. Žádnou výplatní pásku nikdy nedostala, předložený papír podepsala, bylo však zakryto, jakou částku podepisuje. Peníze dostala až za 3 měsíce. Když bylo málo práce, měla málo peněz. Peníze uvedené v hromadných výplatnicích mezd firmy [jméno] [příjmení] souhlasí a též její podpisy souhlasí. Pouze dostávala peníze spolu s manželem jednou za 3 měsíce.

174. Svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]) pracovala pro [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba]. Uvedla, že pokud v srpnu 2012 bylo z jejího účtu odesláno 7 645 Kč na účet obžalované a v září 2013 ta samá částka na účet dcery obžalované, pak si na to již nepamatuje a nevzpomene si. Neví, proč tomu tak bylo. Jinak vyloučila, že by nějaké peníze paní [příjmení] vracela. Má psychické potíže, trpí maniodepresivní psychózou.
175. K této výpovědi dlužno uvést, že skutečně ji nelze mít za věrohodnou a to už s ohledem na duševní poruchu svědkyně, která zpochybňuje též pravdivost obsahu úředních záznamů o podaném vysvětlení, které s ní byly sepsány, a podle níž pravidelně vracela část mzdy obžalované. Za těchto okolností pak je logické, že okolnosti výplat mezd [jméno] [příjmení], jakkoli na první pohled podezřelé, nemohly být zahrnuty do výrokové části tohoto rozsudku.
176. Úřední záznam o podání vysvětlení se týká též svědka [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), který pracoval pro [právnícká osoba]. Tento potvrdil, že mzda ve výši 7 666 Kč, resp. 7686 Kč, byla vyplácena v souladu s tím, co je uvedeno na výplatních páskách. Výplata činí více, než co bylo původně dohodnuto v pracovní smlouvě. To je odůvodněno tím, že pracuje více hodin, než na kolik zní pracovní smlouva. On nikomu žádnou část mzdy nevracel. Listiny jsou na č.l. [číslo].
177. Svědkyně [jméno] [příjmení], dříve [příjmení], vypověděla do protokolu o výslechu svědka na č.l. [číslo]. Pracovala pro [právnícká osoba], což je doloženo listinami na č.l. [číslo]. I ona komunikovala pouze s paní [příjmení], potvrdila skutečnosti uváděné i ostatními svědky o charakteru zaměstnání. Sdělila, že peníze jí předávala paní [příjmení], přičemž v obálce dostávala 4 500 Kč. Takto dostala 2 obálky. Během celého působení pro tuto společnost nebylo žádné období, kdy by nepracovala. Měla za úkol kompletovat SIM karty. Když jí byly předloženy hromadné výplatnice, tak uvedla, že v listopadu 2011 převzala hotovost ve výši 4 500 Kč, ale nikoliv 5 873 Kč, jak je tam uvedeno, přičemž podpis není její. V lednu 2012 to bylo stejné, přičemž nepřevzala částku 6 990 Kč, ale pouze 4 500 Kč. Nikomu část své mzdy nevracela.
178. Svědek [jméno] [příjmení] podal vysvětlení, úřední záznam o něm je na č.l. [číslo], pracoval pouze pro [jméno] [příjmení]. Stále měl něco na práci, zaměstnával ho pan [příjmení] a byla u toho i paní [příjmení]. Výplata mu byla dávana panem [příjmení], jenž peníze dostal od pana [příjmení]. Pan [příjmení] také dával úkoly a ukazoval, co a jak se dělá. Byla mu vyplácena částka 6 072 Kč čistého měsíčně v hotovosti. Nikdo po něm nechtěl vracet mzdu. Větší plat, než byla mzda stanovená ve smlouvě, tedy místo 4 000 Kč za 12 hodin týdně dostával 7 645 Kč čistého, byl odůvodněn dotacemi. Listiny k tomu jsou na č.l. [číslo].
179. K tomuto svědku a jeho zaměstnávání vypovídala také [jméno] [příjmení], která byla též zaměstnána u [příjmení] na základě nabídky práce od pana [příjmení]. I ta dělala domácí práci, která spočívala v plnění obálek. Práce byla každý den, mzda byla vyplácena v hotovosti, činila 5 000 až 5 500 Kč měsíčně. Částku 7 645 Kč, jak je uvedeno ve výplatnici, nikdy nedostala. Maximálně dostala 5 500 Kč. Nikomu žádné peníze nevracela. Listiny jsou na č.l. [číslo].
180. [jméno] [příjmení] (úřední záznam č.l. [číslo]), listiny o zaměstnávání u [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] jsou na č.l. [číslo]). Tento svědek potvrdil, že pracoval pro [jméno] [příjmení] do [datum] jako valná většina ostatních zaměstnanců, pobírá invalidní důchod. Mzda byla vyplácena hotově a nyní je mu zasílána na účet u Poštovní banky, činí 7 645 Kč čistého. Obžalovanou mu bylo vysvětleno, že větší, než původně dohodnutá mzda, je prémie za odpracované hodiny. Nikomu nic nevracel, od nikoho si nic nepůjčoval.
181. Ve svazku XVIII. spisu jsou obsaženy úřední záznamy o podání vysvětlení svědků [jméno] [příjmení], která pracovala ve [právnícká osoba] (č.l. [číslo]), listiny k tomu se vážící jsou na č.l. [číslo]), [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), listiny o zaměstnání u [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] na č.l. [číslo]), [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), k tomu listiny k zaměstnání ve společnosti [právnícká osoba] na č.l. [číslo]), [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), listiny o zaměstnání u [jméno] [příjmení] jsou pak na č.l. [číslo]), [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), listiny o zaměstnání u [právnícká

osoba] na č.l. [číslo]), [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]) a listiny k zaměstnání u společností [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] na č.l. [číslo]. V tomto svazku jsou též protokoly o výslechu dvou svědkyň, a to konkrétně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), listiny k jejímu zaměstnávání u [jméno] [příjmení] a ve společnosti [právnícká osoba] jsou pak ve spisu na č.l. [číslo]. Druhou svědkyní je pak [jméno] [příjmení], protokol o jejím výslechu je na č.l. [číslo], listiny k zaměstnání ve společnostech [právnícká osoba] a [právnícká osoba] jsou pak na č.l. [číslo]. Všichni takto slyšení svědci se vesměs shodují v tom, že ve všech zaměstnáních, v nichž pracovali a kde jednali s obžalovanou [příjmení], práci skutečně vykonávali a dostávali mzdu, která sice mnohdy neodpovídala výši mzdy, která byla dohodnutá v pracovní smlouvě, ale jejich příjem byl vyšší s odůvodněním, že pracují více, než jak bylo původně dohodnuto. Proto je nepřekvapovalo, že dostávali vyšší mzdu. Pokud někdy část této mzdy obratem vraceli na účet obžalované, případně její dcery, dělo se tak proto, že se takto vracela záloha ze mzdy nebo půjčka, která byla jim obžalovanou poskytnuta v hotovosti.

182. Svazek XIX. spisu pak obsahuje výpověď svědkyně [jméno] [příjmení] na č.l. [číslo] a listiny spojené s jejím zaměstnáním u společnosti [právnícká osoba]. Svědkyně v této své výpovědi popsala prakticky stejným způsobem jako ostatní zaměstnanci [právnícká osoba], kteří bydleli v [obec]. V době, kdy pracovala pro pana [příjmení] (již zmíněného nevlastního otce [jméno] [příjmení]), dostávala měsíční plat ve výši 3 000 až 4 000 Kč, a to přesto, že vykonávala pouze minimum práce. Roznášela letáky, dvakrát kompletovala nějaká přání do obálky. Od pana [příjmení] pak dostala celkem 10 000 Kč jako nějaké vyrovnání.
183. Pan [příjmení] měl mít spojitost s firmou [právnícká osoba], ty peníze dostala na konci pracovního poměru, jenž byl od [datum] do [datum]. Dostávala ale maximálně 4 000 Kč. Když podepisovala výplatnici s částkou 5 873 Kč, bylo jí sděleno, že víc nemůže dostat, protože jsou odečítány ještě nějaké srážky. Mělo se jednat srážky na provoz vozidel společnosti. Některé podpisy na výplatnicích nejsou její. Zнала krom pana [příjmení] a [příjmení] také paní [příjmení], s tou však osobně přímo nejednala. Poměry u zaměstnavatele jí přišly takové, že tam sice pan [příjmení] byl, ale řídila to paní [příjmení]. Vyloučila, že by čtyři podpisy na výplatnicích, konkrétně za měsíc listopad 2011, měsíce leden, březen a květen 2012 byly její. Peníze ve výši 4 000 Kč však přesto vždy obdržela.
184. Další slyšenou svědkyní byla [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), která pracovala ve [právnícká osoba] od [datum] do [datum], což je krom její výpovědi dokládáno též listinami na č.l. [číslo]. Tato uvedla, že dostávala mzdu kolem 3 000 Kč, maximálně 4 000 Kč, přičemž práce vykonávala pouze částečně. Spočívaly v manuální kompletaci různých reklamních předmětů. Výplatní pásku nikdy žádnou nedostala. Výplata byla v hotovosti, podle pracovní smlouvy měla dostávat 5 330 Kč čistého, podle materiálů zaměstnavatele 7 645 Kč čistého. To pravdou nikdy nebylo. Žádnou mzdu nikomu neodevzdávala.
185. Svědkyně [jméno] [příjmení] pracovala též ve [právnícká osoba], její výpověď je na č.l. [číslo]. Tato však nebydlela v [obec], jako předchozí svědkyně, bydlela v [obec], kam jí paní [příjmení] vozila výplatu, kterou jí v hotovosti předávala. Šlo o cca 2 800 Kč. Jednala vždy pouze s paní [příjmení]. Když se jí svědkyně ptala, proč dostává 2 800 Kč místo částky 5 800 Kč, která byla uvedena na výplatnicích, obžalovaná jí sdělila, že z původní částky se platí zdravotní a sociální pojištění a dále si z této částky strhává náklady na dopravu, neboť dojížděla z [obec]. Svědkyně pracovala, lepila krabičky, vždy když práci dokončila, tak zatelefonovala obžalované a ta jí přivezla práci novou. To platilo až do té doby, než asi dva nebo tři měsíce před ukončením pracovního poměru přestala paní [příjmení] úplně vozit materiál na krabičky. Někdy však i v předchozí době nebylo co dělat. Potvrdila, že podpisy na výplatnicích jsou její, částku 5 873 Kč zde uvedenou skutečně nepřevzala. Listiny k zaměstnání jsou na č.l. [číslo].
186. Svědek [příjmení] [příjmení] pracoval u [jméno] [příjmení]. Pochází z [obec]. Vypověděl, že v té době bydlel ve [obec], byl osloven svým známým jménem [jméno], zda by nechtěl pracovat pro

paní [příjmení], s čímž on souhlasil. Jezdili tam asi čtyři další lidé. Paní jim slíbila něco kolem 5 000 Kč měsíčně. Vlastně nechtěla žádnou práci, jen to, že potřebuje mít ve firmě napsané nějaké lidi. On se pak v únoru 2012 odstěhoval do [obec] a ztratil úplně kontakt. Někdy v dubnu 2012 mu paní [příjmení] opět zatelefonovala, že pro něj má smlouvu, ta přišla poštou, on ji podepsal a vrátil. Víc o ní už neslyšel. Pracovní smlouvu, která mu byla předložena a je datována [datum], podepsal v dubnu 2012. Podpis na mzdovém výměru se mu nezdá jako jeho vlastní. Při předložení výplatnic za měsíce leden 2012 až červen 2012 uvedl, že vylučuje, že by za dobu trvání zaměstnání u paní [příjmení] obdržel jakékoliv finanční prostředky, nic nedostal. Je také osobou s invalidním důchodem, postižení bylo podmínkou uzavření smlouvy. Žádnou práci nevykonával, žádné doklady o převzetí mzdy nepodepisoval. Listiny pak jsou na č.l. [číslo].

187. Podání vysvětlení svědka [jméno] [příjmení] je zachyceno v úředním záznamu na č.l. [číslo]. Jmenovaný pracoval pro [právnícká osoba], mzda mu byla předávána v hotovosti [jméno] [příjmení], plat dostával podle odpracovaných hodin na stavbách. Má za to, že měl plat i přes 7 000 Kč, ale to si přesně nepamatuje. Nikdy nikomu své peníze ze mzdy neodevzdával, žádné zálohy či půjčky si nebral.
188. [jméno] [příjmení] byla jako svědkyně vyslechnuta [datum], protokol o jejím výsledku je na č.l. [číslo]. Tato svědkyně pracovala pro [jméno] [příjmení] v období od [datum] do [datum], žádnou práci pro obžalovanou nevykonávala, byť výplatu měla každý měsíc. Ta byla předávána v hotovosti vždy v [obec], na to místo se sjížděli i ostatní zaměstnanci. Má za to, že podepisovala převzetí částky, která však nesouhlasila s částkou, již fyzicky obdržela. Jednala vždy s paní [příjmení]. Sjednána byla měsíční mzda ve výši 6 000 Kč hrubého. Práce měla být vykonávána doma. Podmínkou pro zaměstnání jako u ostatních byla invalidita. Pouze v jednom případě jí paní [příjmení] předala krabici s papírem s přáními, kterou zpracovala do jednoho měsíce, jinak žádnou práci neměla. Žádný doklad o převzetí finančních prostředků nedostala. Co se podpisů na výplatnicích týká, tak pravé podpisy jsou na výplatnicích za měsíce leden, duben a květen 2012, v ostatních případech jí podepsal někdo jiný. Částku 5 800 Kč nikdy nedostala, pouze poslední výplata ve výši 1 100 Kč souhlasí, protože byla nemocná.
189. Ve svazku XX. je jako první v úředním záznamu na č.l. [číslo] zaznamenáno vysvětlení svědkyně [jméno] [příjmení]. Listiny o zaměstnání u [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] jsou pak na č.l. [číslo]. V jejím případě nebyly zjištěny či deklarovány žádné takové okolnosti, které by vedly k závěru o tom, že dostávala nižší plat, právě naopak. I ona totiž uváděla, že dostávala větší plat, než bylo uvedeno ve mzdovém výměru, protože pracovala více jak 12 hodin týdně. Nikomu nic nevracela. Obdobně pak vypovídala [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]). Tato svědkyně pracovala pro [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba]. Potvrdila, že její příjem činil asi 7 600 Kč, práci vykonávala, pracovala více, než bylo původně dohodnuto, a proto je výplata vyšší, než 4 000 Kč podle mzdového výměru. Listiny jsou na č.l. [číslo].
190. Úřední záznam o podání vysvětlení svědka [jméno] [jméno] je na č.l. [číslo], na následujících listech až do č.l. [číslo], jsou pak listiny vztahující se k jeho zaměstnání u společnosti [právnícká osoba]. Ten sdělil, že [jméno] [příjmení] zná delší dobu, jsou přátelé. V době podání vysvětlení pracoval jako provozní pracovník společnosti [právnícká osoba]. Ve [právnícká osoba] byl veden jako obchodní manager, ale zaměstnán tam nebyl, resp. nedostával žádnou finanční odměnu, bral to jako kolegiální pomoc, když domluvil nějaký obchod. Není invalidní. Žádnou výplatu nikdy nikomu nevracel, s žádným takovým případem se nesetkal. To, že mělo docházet k vracení mezd, zaslechl od [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v souvislosti s dotazem, zda už obdržel předvolání k výsledku na policii. Se zaměstnanci však nic takového nikdy neřešil a neví o tom, zda tato praxe existovala.
191. Svědeckou výpověď podala i svědkyně [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]). K její osobě jsou ve spisu též založeny listiny vztahující se k jejímu pracovnímu poměru u [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] na č.l. [číslo]. Tato svědkyně pochází z obce u [obec]. K práci se dostala přes pana

[příjmení] a jednala pouze s ním. Od něj dostávala i peníze. Začínala na částce 6 000 Kč, ale pak se to snižovalo do částky 2 500 Kč. Důvod už neví. Přes pana [příjmení] se dostala k firmě [jméno] [příjmení]. Pan [příjmení] jí vždycky přinesl nějaké papíry, které podepsala, neví, že by byla zaměstnankyní [právníká osoba]. Když jí byly předloženy příslušné listiny, uvedla, že jí to pan [příjmení] přinesl, ona to podepsala, nezjišťovala, o jakou firmu se jedná. Roznášela pouze letáky, nepřišlo jí to důležité. Podpis osvědčila jako svůj vlastní. To, že měla mít 4 000 Kč podle mzdového listu je pravdou, to dostávala ale krátce, pak se to snížilo na 2 500 Kč. Pracovat měla od [datum] do [datum]. Práci měla po celou dobu, každý týden jí pan [příjmení] letáky přivezl. To, že dostávala menší, než dohodnutou částku, komentovala tak, že to tak normálně chodí, byla ráda i za těch 2 500 Kč. Hromadné výplatnice podepisovala, některé jsou podepsány jejím manželem. Částku 5 873 Kč podle výplatnic nikdy nedostala. Domnívá se, že výplatnice, kterou podepisovala, vypadala jinak. Byly v ní pouze jména a kolonka pro podpis. Není schopná rozlišit, od jakého zaměstnavatele dostávala až 6 000 Kč, ale pak se to snižovalo. U [jméno] [příjmení] pracovala od [datum] do [datum], potom až do [datum] u [právníká osoba]. Pokud hovořila o částce 6 000 Kč, takto dostávala u paní [příjmení], na konci zaměstnání u ní už nedostávala peníze žádné. U firmy [právníká osoba] šlo vždy jen o 2 500 Kč. V obálce, ve které přebírala peníze od pana [příjmení], nikdy nebyly žádné kovové mince. Listiny jsou pak na č.l. [číslo].

192. Na č.l. [číslo] je ve spisu založen protokol o výsledku svědkyně [jméno] [příjmení], která pracovala u všech obchodních korporací, které jsou v této věci obžalovány. Svědkyně vypověděla, že měla pracovat na kompletování nějakých reklamních předmětů. Smlouva u [právníká osoba], později [právníká osoba], zněla na 4 000 Kč, nástup byl dne [datum]. Žádnou práci však nedostala. Pracovní poměr trval do [datum], a přestože nepracovala, dostávala 2 500 Kč. Paní [příjmení] to odůvodnila tak, že nemůže dát ty 4 000 Kč, když pro ně nemá práci.
193. Pak přešla pod [právníká osoba]. Pracovní poměr trval pouze do [datum]. Dojížděla s dalšími zaměstnankyněmi z [obec] a okolí do [obec] jednou za týden. Opět dostávala 2 500 Kč, na účet od paní [příjmení] jí přišlo 7 645 Kč, ale musela vrátit částku 5 145 Kč na číslo účtu, které od paní [příjmení] dostala. Odůvodněno to bylo tak, že není tolik práce, a proto to musí peníze vrátit. Za měsíc srpen 2012 však žádnou výplatu ve skutečnosti neměla, protože peníze jí sice na účet přišly, ale paní [příjmení] požadovala, aby jí vrátila celou výplatu zpět. Říkala, že tu 2 500 Kč jí postupně v dalších výplatách zaplatí.
194. Byla pak vyzooměna paní [příjmení], že od [datum] bude pracovat pro společnost [právníká osoba]. Tam dělala nějaké drobné práce v dílně u [obec], dojížděla tam asi jednou týdně. Opět obdržela výplatu přesahující částku 7 000 Kč, ale i nadále posílala 5 000 Kč na účet obžalované. Ta jí to zdůvodňovala stále stejně, tedy, že je málo práce, nemá odpracováno tolik hodin, kolik by podle smlouvy měla mít. Za měsíce září 2013 a říjen 2013 výplata v podstatě nebyla, protože musela vrátit celou poukázanou částku, tj 7 645 Kč. Ohledně vrácení peněz na tom nebyla sama, ví o tom, že ostatní nosili částku ve výši cca 5 000 Kč osobně a dávali obžalované peníze v obálce. Letmo si vybavuje, že by to mohly být paní [příjmení] a paní [příjmení]. V květnu 2014 to s vrácením peněz paní [příjmení] skončilo. Svědkyně přestoupila do dílny k panu [jméno] [příjmení], kde vše fungovalo úplně normálně. Práce byla stejná, mzda, kterou obdržela, už nemusela být vrácena, výši už si nepamatuje. Pracovní poměr ukončila ke konci roku 2015.
195. Za [právníká osoba] jednala pouze s obžalovanou, ta odůvodňovala ten fakt, že část peněz musela vracet tím, že papírově jde celá částka tzv. na důchod. Na hromadných výplatnicích [právníká osoba] jsou skutečně její podpisy, částka 5 873 Kč však vyplácena nebyla, dostávala 2 500 Kč]. Co se [právníká osoba] týče, tak nad rámec své výpovědi dodala, že za vrácenou výplatu 7 645 Kč za srpen 2012 později žádnou náhradu neobdržela. Ve [právníká osoba] sice pracovní smlouvu uzavírala s paní [příjmení], ale jinak firmu vedl pan [příjmení]. Jezdila jednou až dvakrát týdně do chráněné dílny, částku 7 645 Kč, resp. 7 666 Kč, by pobírala, pokud by nebyla nějakou dobu nemocná. Do té doby, než od června 2014 pracovala pouze pod panem [příjmení], posílala paní [příjmení] částku přes 5 000 Kč. Bylo to kvůli tomu, že nebyla práce, a proto si

nedovolila tyto peníze si ponechat. Půjčky ani zálohy po obžalované nepožadovala, není tedy pravdou to, co obžalovaná uváděla, totiž, že jí poskytla zálohu a půjčku. Listiny jsou na č.l. [číslo].

196. Poslední svědkyní, jejíž výpověď je ve svazku XX., je [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]), listiny o zaměstnání u [jméno] [příjmení] a společnosti [právnická osoba] jsou pak na č.l. [číslo]. Svědkyně uvedla, že s ohledem, na užívané léky má problémy s pamětí, má však za to, že jednala při sjednávání zaměstnání u [jméno] [příjmení] pouze s ní. Jednalo se o výrobu svíček. Předložené listiny obsahují její podpisy, ačkoliv nic nedělala, jinak vše souhlasí. Už si nepamatuje, jestli dostávala výplatní pásky, nepamatuje si ani výši výplat, ani to, že přebírala výplaty v hotovosti. Vyloučila, že by požadovala od [jméno] [příjmení] nějakou půjčku či vyplacení zálohy. Později pracovala asi u [právnická osoba]. Nepamatuje si, že by skutečně vyplacená mzda neodpovídala částce na výplatní listině. Neví, kdo společnost zastupoval, kdo s ní sjednával výši mzdy a rozsah pracovní činnosti. Pracovní smlouvu však podepsala ona, dodatek k pracovní smlouvě ovšem už nikoli. Žádnou práci od paní [příjmení] ve [právnická osoba] neměla, ví, že byla výplata zasílána na účet, zřejmě nedostávala žádnou výplatní pásku. Výši výplat si nepamatuje, ani číslo účtu. Už přesně neví, jestli něco ze své výplaty vracela a komu. Domnívá se, že výplata byla stále stejná.
197. Svědek [jméno] [jméno] ve své svědecké výpovědi na č.l. [číslo], což už je svazek XXI. spisu, vypověděl, že pracoval u [právnická osoba], o níž se dozvěděl na Úřadu práce v [obec]. Domluvil se s obžalovanou [příjmení], že by u ní mohl pracovat. S nikým jiným nejednal, pracovní smlouva byla uzavřena dne [datum]. Ke zrušení pracovního poměru ve zkušební době došlo dne [datum]. I u něj bylo podmínkou uzavření pracovního poměru zdravotní omezení, žádná mzda mu vyplacena nebyla, žádnou práci také nevykonával. Pokud jde o předložené výplatnice za období prosinec 2011 až leden 2012, kde je u jeho jména uvedena částka 5 873 Kč a 4 673 Kč, k tomu uvedl, že tyto nikdy neobdržel. Podpisy uvedené u jeho jména na výplatnicích jsou pouze podobné, ale nejedná se o jeho pravé podpisy. Listiny jsou na č.l. [číslo].
198. Svědkyně [jméno] [příjmení] měla být osobně slyšena soudem, ovšem pro zdravotní stav jejího manžela, který vyžadoval 24 hodinovou péči v souvislosti s terminálním stádiem onkologického onemocnění, vyslechnuta být nemohla. Se souhlasem stran tedy byla její výpověď přečtena. Svědkyně [příjmení] v přípravném řízení na č.l. [číslo] vypověděla, že vykonávala pracovní činnost pro společnost [právnická osoba], [právnická osoba] i [právnická osoba], výplata jí byla v částce přesahující částku 7 000 Kč vyplácena na účet. Pracovala pod paní [příjmení], to byla osoba, se kterou jednala. Práce byla vykonávána v chráněné dílně v [obec], najednou tam mohlo pracovat 10 až 15 osob. Výplata byla zpočátku nižší, ale nakonec činila těch 7 000 Kč. Výplatní pásku dostávala. Nevzpomíná si, že by bylo nějaké období bez práce. Stalo se ovšem, že bylo práce méně. Po nahlédnutí do hromadných výplatnic konstatovala, že zpočátku mzdu dostávala v hotovosti. Podpisy jsou její. Nesetkala se s případem, že by vyplacená mzda neodpovídala té, která je uvedena na výplatnici. Podobné to bylo i u [právnická osoba], práce i místo výkonu bylo stejné. Paní [příjmení] jí pak nabídla, že by mohla pokračovat ve [právnická osoba] až skončí ve [právnická osoba]. Tak se také stalo. Ohledně podmínek sjednání pracovního poměru u [právnická osoba] jednala s paní [příjmení]. I zde byla práce stejná jako u předchozích dvou zaměstnavatelů. Protože jí nebyl pan [příjmení] sympatický, požádala paní [příjmení] v roce 2015, zda by mohla jít zpět do [právnická osoba]. Nechtěla mít se [právnická osoba] nic společného, protože pan [příjmení] chystal nějaký podraz na paní [příjmení]. Proto přešla v roce 2015 do [právnická osoba]. V chráněné dílně někde za [obec] bylo místo pro maximálně 8 lidí. Nikomu žádnou výplatu ani její část nevracela.
199. Když byla konfrontována s faktem, že jí byly v jednotlivých měsících zasílány na účet mzdy ve výši 7 645 Kč až 7 686 Kč, ale obratem z něj byly odesílány na účet [jméno] [příjmení] či její dcery nějaké finanční prostředky, uvedla, že si vůbec není vědoma toho, že by takové částky v letech 2013 a 2014 paní [příjmení] či její dceři posílala. Žádné peníze si od ní nepůjčovala a nepožadovala ani žádné zálohy. Listiny k tomu se vážící jsou pak založeny na č.l. [číslo].

200. Svědkyně [jméno] [příjmení] je matkou obžalované. Tato podala vysvětlení, o němž pořízený úřední záznam je na č.l. [číslo] spisu. Listiny jsou pak na č.l. [číslo]. Tato svědkyně potvrdila, že pracovala pro svoji dceru, resp. [právníká osoba], v letech 2012 – 2015, přičemž působila v době nepřítomnosti své dcery jako vedoucí na dílně. Zapisovala docházku, rozdělovala práci, ale jinak pracovala stejně jako ostatní pracovníci. Ke své mzdě dostávala výplatní pásky, při zaměstnání u [jméno] [příjmení] jí byla mzda vyplácena v hotovosti. Jednalo se o práci z domova. To, že příjem byl ve výši 7 645 Kč, ačkoliv ve mzdovém výměru byla stanovena částka nižší, odůvodňovalo to, že pracovala více hodin. Nikomu žádnou část mzdy nevracela. Její dcera zaměstnancům půjčuje peníze, byť se nejedná o častý jev, stalo se to asi ve dvou případech. Způsob vracení půjček jí není znám.
201. Svědek [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]) při podání vysvětlení objasnil, že pracoval pro [právníká osoba] a předtím pro [jméno] [příjmení]. U ní byl zaměstnán od [datum] do [datum] a poté pracoval pro [právníká osoba]. Je invalidní, práci vykonával, do práce docházel, pro [jméno] [příjmení] však pracoval doma. Byly mu poskytovány výplatní pásky, mzda mu byla vyplácena hotově. Kvůli insolvenční nemá žádný účet. Vyšší než dohodnutá mzda byla odůvodněna tím, že pracuje více jak 12 hodin týdně. Nikomu žádnou část mzdy nevracel.
202. Manželka svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] podala vysvětlení, úřední záznam o něm pořízený je na č.l. [číslo]. Oba bydlí v [obec]. Pracovala pro [jméno] [příjmení] i [právníká osoba] ve stejném období, co její manžel. I ona potvrdila, že pracovala nejdříve doma a pak docházela do chráněné dílny. I u ní je výplata vyšší než dohodnutá, protože pracovala podstatně více jak 12 hodin týdně. Nikomu žádnou část výplaty neodevzdávala. Listiny jsou na č.l. [číslo].
203. Svazek XXII. spisu začíná úředním záznamem o podání vysvětlení svědka [jméno] [příjmení], který pracoval pro [právníká osoba] a to asi 7 měsíců, pak byl dlouhou dobu nemocný. Pracoval vesměs na stavbě, proto byl v kontaktu zejména s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. S obžalovanou v kontaktu nebyl. Pracoval jako zedník, příjem byl cca 5 400 Kč měsíčně. Je osobou se zdravotním postižením. Evidenci docházky si nevedl. Každý měsíc dostal stejnou výplatu, peníze dostával složenkou ve výši, na které byli dohodnuti. Nikdy nikomu žádnou část mzdy nevracel. Listiny k pracovnímu poměru jsou na č.l. [číslo].
204. Svědkyně [jméno] [příjmení] pracovala jak u [jméno] [příjmení], tak u [právníká osoba]. Protokol o jejím výslechu je na č.l. [číslo]. Při něm sdělila, že pracovala pro obžalovanou od února 2011 do června 2012 doma, byly jí přiváženy bedny s různým materiálem, který následně balila do obálek. Z dřívější doby se s obžalovanou znala z [obec] a potom, když tato zařídila chráněnou dílnu v [obec], tak tam začala docházet a pracovat pro [právníká osoba]. Vždy jednala pouze s obžalovanou. Výplata měla činit asi 6 000 Kč měsíčně, odpracuje-li 120 hodin. Zpočátku dostala asi 2 výplaty v hotovosti, převzetí potvrdila, následně šla mzda na účet. Za celou dobu trvání pracovního poměru pro paní [příjmení] byl pouze 1 týden bez práce, kdy tiskárna nevytiskla požadované materiály. Žádné peníze obžalované nevracela. Pracovní poměr u [právníká osoba] začal [datum]. Vždy dostávala stejnou výplatu. Pracovala po dobu asi 5 měsíců do [datum]. Do práce docházela každý den. Vyrobita-li větší množství výrobků, byla jí vyplácena finanční odměna paní [příjmení] tzv. na ruku. Jednalo se o odměny v řádu 100 Kč. Někdy v září 2012 vrátili nějakou daň, paní [příjmení] jim vysvětlila, že účetní udělala chybu a zaslala v rámci výplaty i odvody daní, což svědkyni přišlo zvláštní, protože dostala pokaždé stejnou výplatu ve výši 6 040 Kč a najednou měla vrátit 1 700 Kč. Jinak nikdy mzdu nevracela. Listiny k pracovním poměrům u [příjmení] a [právníká osoba] jsou na č.l. [číslo].
205. Další slyšený svědek byl [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo]) Ten pracoval pro [jméno] [příjmení]. Zprvu vyráběl košíky nebo kompletovat krabičky, za což dostával od paní [příjmení] v hotovosti částku 5 800 Kč po dobu půl roku. Práce byla asi na 4 hodiny denně 5 dní v týdnu. Výplata byla předávána v kavárně v [obec], činila 5 800 až 6000 Kč. Od paní [příjmení] přitom obdržel výplatní pásky a částka na nich uvedená odpovídala té, kterou převzal v hotovosti. K obdobím

bez práce nedošlo. Poté, co mu byly předloženy výplatnice za období prosinec 2011 až duben 2012, sdělil, že částky souhlasí, pouze v měsíci prosinci 2011 uvedená částka 4 673 Kč zřejmě nikoliv, protože se domnívá, že dostal 6 000 Kč jako obvykle. Podpisy jsou jeho vlastní. Žádnou půjčku ani zálohu od paní [příjmení] nepožadoval.

206. Vyslechnut byl i [jméno] [příjmení] (č.l. [číslo], listiny k pracovním poměrům u [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] jsou pak na č.l. [číslo]). Tento svědek uvedl, že dostával výplatu v rozsahu, který také podepisoval na výplatnici. Výplata mu byla vyplácena v hotovosti. Pracoval pro [jméno] [příjmení] od [datum] do [datum], pak začal pracovat pro [právnícká osoba], kde byla praxe stejná. Nacházel se v chráněné dílně v [obec], pracoval většinou v pátek, výplata byla přes 5 000 Kč čistého. Jezdil do práce každý týden, zná pány [příjmení], [příjmení] a [příjmení], spolu dělali v expedici.
207. Poté, co mu byly předloženy hromadné výplatnice, tak první mzdu s jeho souhlasem podepsala paní [příjmení], v ostatních případech se jedná o jeho podpisy. Částky tam uvedené skutečně převzal. Potom pracoval u [právnícká osoba], k žádné viditelné změně nedošlo. Pracoval tam od [datum] do [datum]. Mzda mu byla zasílána na účet. Částka souhlasila. Nebyly v zaměstnání žádná období bez práce. Mzda mu byla vyplácena na účet od července 2013, předtím v hotovosti. Z předložených hromadných výplatnic a z výpisů účtu [právnícká osoba] vyplývá, že mu byla mzda vyplácena ve výši 7 645 – 7 686 Kč, zároveň bylo zjištěno, že část mzdy obratem zasílal na účet [jméno] [příjmení]. K tomu uvedl, že to je všechno pravda, protože ona to po něm chtěla. Zálohy nepožadoval, půjčky od obžalované nedostal. Listiny jsou na č.l. [číslo].
208. Úřední záznam o podání vysvětlení svědkyně [jméno] [příjmení] je na č.l. [číslo]. Tato pracovala ve společnostech [právnícká osoba] a [právnícká osoba]. Mzda jí byla vždy vyplácena převodem na účet a to nejprve 5 873 Kč, pak 7 645 Kč, dále 7 666 Kč a naposledy 7 686 Kč. To, že dostávala větší výplatu, než byla dohodnutá výše mzdy, jí bylo odůvodňováno tím, že odpracovala více hodin a dostala prémie. Nikomu nevracela část své mzdy a neví, že by to kdo dělal. Listiny jsou na č.l. [číslo].
209. K osobě svědka [příjmení] uvedla, že se jedná opravdu o hodně psychicky nemocného člověka. Zkusila to s ním, ale ono to nefungovalo. Jednou nezvedal telefon, jindy telefonoval 20x za den. Domluvili se spolu, že dostane nějakou část mzdy a nějakou část práce za něj odvede někdo jiný, s čímž pan [příjmení] souhlasil. S paní [příjmení] to nefungovalo, nerozuměly si, takže se jejich cesty za 3 měsíce rozešly. Paní [příjmení] byla člověkem, který znal všechna svá práva, ale sám nic na oplátku nedělal, takže se tam 2x týdně jezdilo, ale nikdo neotevřel, ona práci nepřebírala, protože ji nechtěla, ale nakonec jí bylo vyplaceno všechno v plné výši, ač nepracovala a jejich cesty se rozešly. Ona se snažila lidem pomáhat a nebylo jejím cílem obohatit se. S některými lidmi proto nějaká dohoda existovala, fungovalo to a s někým ne. Nerozešla se jako s přáteli s pány [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení]. Kdy firma skončila, tak jim dluží 2 mzdy a proto se zřejmě nemají rádi. Pánové jí začali vyhrožovat, že se jí takto (myšleno zřejmě svou výpovědí v trestním řízení) pomstí. U paní [příjmení] to bylo tak, že za ní pracoval kamarád obžalované [jméno], který to měl napsané na maminku a práci dělal se svojí družkou. Peníze a výplatnici jí podepisoval právě ten [jméno]. Co se týče manželů [příjmení], ti zkazili zakázku, dělali ji v zakouřeném, špinavém bytě, tato se pak mohla vyhodit. Poslali na ní inspektorát práce, proto s nimi bylo dohodnuto, že jim dá plné výplaty a propustí je. Co se týče [jméno] [příjmení], tak ta měla schizofrenii, těžké psychické problémy, ona se jí pokoušela poskytováním práce pomáhat. Byla takto dohodnuta s psychiatrickou léčebnou.
210. V dalších svazcích spisu je obsažena dotační agenda.
211. Pro [jméno] [příjmení] jsou žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob zdravotně postižených ve svazku XXIII., č.l. [číslo], podobné je to s materiály ke společnosti [právnícká osoba], jímž patří svazek XXIV. a č.l. [číslo], [právnícká osoba] (svazek XXV., č.l. [číslo]) a [právnícká osoba] (svazek XXVI., č.l. [číslo]). Všechny tyto žádosti o příspěvek jsou včetně příloh, jež sestávají z

dohod o zřízení chráněného pracovního místa a poskytnutí příspěvku, protokolů o výsledcích veřejnosprávní kontroly, které byly zaměřeny vesměs na zjištění, zda jsou splněny požadavky na odpovídající pracovní prostředí v chráněných dílnách. Přílohami těchto žádostí jsou pak jmenné seznamy zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením a potvrzení o bezdlužnosti, přičemž ta jsou dokládána spolu se seznamem zdravotních pojišťoven. Součástí příloh, které byly předkládány úřadu práce spolu se žádostí o poskytnutí dotace, jsou i údaje o odpracovaných hodinách jednotlivých zaměstnanců.

212. Jednotlivá potvrzení o bezdlužnosti, ať už se týkají finančního úřadu, celního úřadu, okresní správy sociálního zabezpečení nebo zdravotních pojišťoven jsou ve svazku XXVII., č.l. [číslo]. Přehled o předepsaných zákonných odvodech a jejich úhradě ze strany finančního úřadu a dalších výše uvedených subjektů jsou pak na č.l. [číslo].
213. Ve svazku XXVIII. je pak seznam zaměstnanců jednotlivých subjektů v této trestní věci stíhaných. Je to na č.l. [číslo]. Pro rozhodnutí soudu bylo vedle těchto skutečností, které objektivizují jednání obžalované a všech obchodních korporací po stránce formální, také byly klíčové obsahy svazků XXIX – XXXI spisu, kde jsou výpisy z bankovních účtů, jejichž majiteli jsou [jméno] [příjmení], ([právnícká osoba a [právnícká osoba]), společnost [právnícká osoba] [právnícká osoba] a [právnícká osoba]), [jméno] [příjmení] ([právnícká osoba]), u [právnícká osoba], [právnícká osoba] ([právnícká osoba]) [právnícká osoba] ([právnícká osoba]) a [právnícká osoba], u níž vlastní či vlastnila účet obžalovaná [jméno] [příjmení], dcera obžalované [jméno] [příjmení] a syn obžalované [jméno] [příjmení]. Důležité jsou pak informace o ztotožnění jednotlivých majitelů protiúčtů, z nichž přicházely finanční prostředky na účty obžalované, jejich dětí a [jméno] [příjmení], přičemž tyto všechny jsou součástí vyhodnocení činnosti obžalované a stíhaných obchodních korporací, tak jak je na č.l. [číslo] ve svazku XXXI.
214. Soud přitom jako důkaz neprováděl zákonná ustanovení a výklad pojmů, které se vztahují k zákonu o zaměstnanosti č. 435/2004 Sb. a zákoníku práce č. 262/2006 Sb., protože se jedná o obecně závazné právní předpisy, jejichž provedení coby důkaz před soudem je vyloučeno ve smyslu zásady *iura novit curia*.
215. Z vyhodnocení jednotlivých žádostí a údajů povinných osob, jakož i z přehledů mezd, výpisů z účtů, které všechny byly konfrontovány s výpověďmi slyšených svědků, bylo zjištěno to co je obsahem výroku tohoto rozsudku, přičemž soud níže souhrnně rozvede jeho náhled na zjištěné skutečnosti. Na tomto místě má však zapotřebné uvést, že osoby, které byly využity obžalovanou, resp. obchodními korporacemi, jako osoby se zdravotním postižením k tomu, aby získávaly dotační prostředky vyplácené úřadem práce právě pro zaměstnávání osob zdravotně postižených, v některých případech nevyprávěly zcela přesvědčivě. Je to zejména u těch svědků, kteří uváděli, že vrácení částky 5 145 Kč obžalované bylo v souvislosti s výplatou záloh či vrácením půjček, což však soud považuje za nepravděpodobné, a to z toho titulu, že by jenom stěží bylo možné očekávat, že by případné zálohy či půjčky, o nichž hovoří obžalovaná ve své verzi všech událostí, činily zrovna částku 5 145 Kč a nikoliv zaokrouhlenou částku na celé stokoruny či tisícikoruny. Zvláště pak za situace, kdy se v podstatě všichni svědci shodují, že tehdy, když jim práce poskytována nebyla, dostávali minimální částku na úrovni 2 500 Kč. Tudíž je zjevné, že pokud je zaznamenán příjem mzdy na účet ve výši, která odpovídá rozdílu mezi částkou 2 500 Kč a částkou, která byla podle účetních dokladů těmto osobám vyplacena, pak je zřejmé, že výpověď těchto svědků je, ať už z jakéhokoli důvodu, činěna ve prospěch obžalované [příjmení]. O tom, že z její strany mohlo docházet k pokusům o jisté ovlivnění výpovědi některých svědků, pak nepřimo svědčí zejména výpovědi svědků [příjmení], [příjmení], ale konkrétněji o tom hovoří svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Za situace, kdy u mnohých takových svědků není možné dospět k jasně podloženému závěru o tom, že u nich docházelo k tomu, že obžalovaná využívala dotační program k vlastnímu obohacení, tak tyto nebyly podle zásady v pochybnostech ve prospěch pachatele (*dubio pro reo*) zařazeny do výroku

o vině. U ostatních však tak učiněno bylo, neboť u nich je tento závěr potvrzován jak výpisy z účtu, tak podanými žádostmi a také jejich výpověďmi.

216. Co se pak týče otázky naplňování znaků skutkové podstaty zvláště závažného zločinu dotačního podvodu a s tím související výše způsobené škody, zde krajský soud podotýká, že metodika určení výše škody, tak jak je založena ve spisu ve svazku XXXII. na č.l. [číslo] je postupem, který využívá poškozená Česká republika Úřad práce České republiky, jeho generální ředitelství, přičemž soud se s touto metodikou neztotožňuje, což má dopad na výpočet škody v trestním řízení.
217. Při hodnocení zjištěných skutečností je přitom zapotřebí zohlednit i ten fakt, že obžalovaná [jméno] [příjmení] měla inspiraci i v zaměstnávání osob se zdravotním postižením v předchozí době, kdy její tehdejší manžel [jméno] [příjmení] a spolu s ním obžalovaný [jméno] [příjmení] byli stíháni ve věci zdejšího soudu sp. zn. [číslo] pro trestnou činnost, která spočívala též ve spáchání trestného činu dotačního podvodu, přičemž tehdy byl tento čin spáchán jiným způsobem, než tomu bylo v případě obžalované a s ní spojených obchodních korporací. Jde o to, že tehdy se obžalovaný [příjmení] dopustil zvláště závažného zločinu dotační podvod podle § 212 odst. 1 odst. 6 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaného dílem nedokonaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a zvláště závažného zločinu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 a lineá první odst. 3 písm. c) trestního zákoníku také dílem dokonaného a nedokonaného ve stadiu pokusu tím, že jako podnikatel podnikající pod [právní osoba] v období od [datum] do [datum] ač věděl, že nespĺňuje zákonem stanovenou podmínku bezdlužnosti v úmyslu získat majetkový prospěch pro vlastní potřebu, podal žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, ve kterých uvedl nepravdivé údaje, že nedluží finančnímu úřadu a dalším subjektům povinné platby a obdržel příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v souhrnné výši 6 443 039 Kč. Dále pak obdobným jednáním způsobil škodu ve výši 3 237 021 Kč, kterážto byla druhým z útoků pokračujícího jednání. Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne [datum] č.j. [číslo] nabyl právní moci [datum], přičemž pro kontext celé situace je zapotřebí zdůraznit, že stíhán byl též [jméno] [příjmení], který se původně k trestné činnosti přiznal. Později své přiznání odvolal s odůvodněním, že prvně se doznal proto, že obžalovaný [příjmení] byl čerstvě ženatý a čekal rodinu. Ve skutečnosti však svému nevlastnímu synovi, obžalovanému [příjmení], pomáhal s organizací a zaměstnáváním 100 až 150 zaměstnanců, ale vlastní žádosti o poskytnutí dotací a falšování potvrzení o bezdlužnosti neprováděl. [jméno] [příjmení] tudíž byl zproštěn obžaloby (právní moc dne [datum]). To nejdůležitější z tohoto trestního řízení pak obsahuje svazek XXXIII., č.l. [číslo].
218. Ve svazku XXXIV. jsou pak listiny vztahující se k podnikatelským subjektům v této věci stíhaným, ať už se jedná o výpisy z živnostenského rejstříku, úplné výpisy z obchodního rejstříku, sbírka listin. Uvedené je na č.l. [číslo]. Finanční šetření v této souvislosti provedené orgány policie zevrubně rozebírá majetkové poměry obžalované [příjmení], součástí jsou i výpisy z katastru nemovitostí, centrální registr vozidel, odborné vyjádření k ocenění bytu 3+1 v bytovém domě na adrese [ulice] v [obec] a majetkové profily jednotlivých subjektů, tak jak vyplývají ze zpráv bank a pojišťoven. To vše je pak ve svazcích XXXV. a XXXVI. spisu.
219. Zprávy týkající se obžalované [jméno] [příjmení] sestávající z opisu rejstříku trestů, listiny pocházející ze sbírky listin jednotlivých společností, informace k [jméno] [příjmení], výsledky finančního šetření k osobě obžalované [jméno] [příjmení] i jejího bratra [jméno] [příjmení] ve spojení se zjištěními týkajícími se bankovních účtů dcery obžalované, zprávy z místa bydliště a pracovní hodnocení obžalované, to vše je na č.l. [číslo] ve svazcích XXXVIII až XL.
220. Nad rámec dokazování sestávajícího z důkazních prostředků opatřených v přípravném řízení trestním byl soudem doplněn důkazní rámec o ty důkazy, jež navrhla zejména obhajoba (především již zmíněná mailová komunikace obžalované se svědkem [příjmení] a [jméno])

[příjmení] ve volné příloze spisu), výpisy z obchodního rejstříku ve vztahu k obžalovaným společnostem na č.l. [číslo], výpisy z Centrální evidence stíhaných osob na č.l. [číslo], aktuální opisy z evidence rejstříku trestů právnických osoba fyzických osob na č.l. [číslo], jakož i listiny pocházející z insolventního rejstříku, podle nějž je [jméno] [příjmení] od [datum] v úpadku a je jí povoleno oddlužení (usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne [datum], č.j. [číslo]), to vše na č.l. [číslo] XLI. Pro rozhodnutí z níže uvedených důvodů mimořádně podstatné bylo též provedení důkazu spisem Okresního soudu v Táboře, sp. zn. [číslo], přičemž rozsudek, k němuž byl ukládán souhrnný trest, je ve spisu založen na č.l. [číslo].

221. A právě posledně zmíněný důkaz byl velmi podstatný pro vyhodnocení všech informací, které se podařilo soudu v rámci dokazování shromáždit k osobě obžalované [příjmení].
222. Obžalovaná se sice velmi snažila přesvědčit soud o svých bohulibých záměrech a snaze dávat zaměstnání osobám jen stěží zaměstnavatelným a těmto pomáhat po stránce ekonomické, ale zejména psychické, a staví se do pozice člověka, kterému se nepodařilo realizovat jeho dobré úmysly. Ale pokud je obžalovaná osobou, která zjevně využila svých nadprůměrných komunikačních schopností a schopnosti, „navázat“ se na osoby s různorodými problémy, které v ní našly častokrát někoho, kdo je byl schopen a ochoten vyslechnout a ještě jim poskytl nějaké peníze, pak upřímnost takového počínání byla jen hraná a motivovaná snahou získat finanční prostředky pro vlastní potřebu. Z pohledu posouzení osobnosti obžalované je pak důležité i to, že je zjevně jedincem, který je schopen se poučit z chyb jiných i chyb vlastních, ale nikoli v tom smyslu, že by se už v budoucnu nedopouštěl protiprávní činnosti, nýbrž tak, aby se jí dopouštěl sofistikovaněji. Dokladem o tom je právě věc Okresního soudu v Táboře sp. zn. [číslo]. Z trestního stíhání svého bývalého manžela obžalovaná [příjmení] dovodila, že není namístě falšovat doklady o bezdlužnosti, protože to je snadno odhalitelné a v důsledku to dovedlo [jméno] [příjmení] do vězení. Proto tak dbala na to, aby byly všechny závazky za zdravotními pojišťovnami, finančním úřadem i okresní správou sociálního zabezpečení skutečně uhrazeny, dbala o to, aby po formální stránce byly všechny snadno kontrolovatelné doklady jako seznam zaměstnanců, mzdové listy a výplatnice vyplněny a povinné odvody za zaměstnance uhrazeny, chráněné dílny skutečně zřízeny a nějaká pracovní činnost opravdu zaměstnanci vykonávána, ale nelegální příjem si zajistila na bázi osobních kontaktů s lidmi, kteří byli vděční za každou korunu a osobní přístup, kterého se jim od obžalované dostalo. Proto také všechny veřejnoprávní kontroly příslušnými orgány prováděné nepřišly na nic zásadního a podezřelého. Teprve podrobnější analýza všech prvků podnikání obžalované a společností s ní svázaných byla schopna odhalit to, co se skrývalo pod slupkou altruistického dobrodince.
223. Zcela objektivní obraz pak vytvořila sama obžalovaná tím, čeho se dopustila ve zmíněné věci Okresního soudu v Táboře. Díky svému vztahu s [jméno] [příjmení] tuto vmanévrovala do pozice jednatelky společnosti [právnická osoba], slíbila jí, že jí bude se vším pomáhat, verbálně jí směřovala k tomu, že za společnost podala daňové přiznání k DPH, v němž společnost vykážala na vstupu odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 206 955 Kč ze základu daně ve výši 985 000 Kč z fiktivně přijatého zdanitelného plnění od společnosti [právnická osoba] za údajně provedené práce a návrhy, designové zařízení, vybavení provozu, za propagaci, ačkoli takovou službu společnost [právnická osoba] nikdy neodebrala, a v důsledku tak společnost jednak neoprávněně uplatnila nárok na nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 182 860 Kč a jednak neuhradila daň z přidané hodnoty ve výši 24 095 Kč. Podstatné přitom je, že takto jednala v dubnu 2017, tedy v době, kdy už více než rok probíhalo její trestní stíhání v této věci (usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaná převzala už dne [datum] (!) - viz č.l. [číslo]). Soud tak nemůže než učinit závěr, že obžalovaná si poučení z probíhajícího trestního stíhání vzala jen potud, že trestnou činnost na úkor státu nemůže páchat pod svým jménem.

Právní úprava

224. Obžalovaná [jméno] [příjmení] zjevně využila právní úpravy ust. § 78 zák. č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti v tehdy účinném znění (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), které v zájmu pracovního zařazení osob se zdravotním postižením zakládalo možnost zaměstnavateli, který zaměstnával více jak 50 % osob se zdravotním postižením, získat příspěvek na zaměstnávání takovýchto osob. Tato podmínka byla novelou provedenou zákonem č. 367/2011 Sb. doplněna o další podmínku a tou bylo, že může být splněna jedině zaměstnáváním osob se zdravotním postižením na chráněných pracovních místech, tak jak jsou definovány v ust. § 75 tohoto zákona. Přitom byla touto novelou poskytnuta legisvakance do konce druhého čtvrtletí roku 2012 k tomu, aby zaměstnavatelé uzavřeli s úřadem práce dohody o vymezení pracovních míst, na kterých pracují osoby se zdravotním postižením, pokud tato místa charakter chráněných pracovních míst již nemají.
225. Proto také byly pracovní poměry u [jméno] [příjmení] a [právníká osoba] končeny k [datum], jestliže tyto osoby nebyly „papírově“ přesouvány k výkonu práce v chráněné dílně.
226. Ve smyslu ustanovení § 78 odst. 2 zákona o zaměstnanosti pak byla měsíční výše příspěvku stanovena na základě vynaložených prostředků mzdy na zaměstnance v pracovním poměru, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, přičemž v této výši bylo též pojistné na veřejné zdravotní pojištění a na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, kterou za sebe zaměstnavatel odvedl z vyměřovacích základů zaměstnanců se zdravotním postižením. Výše příspěvku na jednoho zaměstnance tak mohla činit nejvýše 8 000 Kč měsíčně, přičemž podmínkou pro takovéto poskytnutí příspěvku bylo uzavření pracovního poměru. Nemohly tak být tímto způsobem podporovány osoby, které pracovaly na základě některých z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Již zmíněnou novelou zákona o zaměstnanosti provedenou zákonem č. 367/2011 Sb. došlo ke zpřísnění podmínek pro poskytování tohoto příspěvku a to tak, že úřad práce hradil zaměstnavateli pouze 75 % těchto nákladů při zachování maximální možné měsíční částky 8 000 Kč. Obžalovaná měla s úřadem práce uzavřeny předpokládané dohody v okamžiku, kdy měla zajištěnou chráněnou dílnu, ať už to bylo v [obec] či v [obec], resp. v [obec], a mohla tedy po zákonem stanovené době požadovat proplacení též zvýšení příspěvků na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněných pracovních místech a to o úhradu dalších nákladů, která mohla činit měsíčně až 2 000 Kč za každou zaměstnanou osobu se zdravotním postižením. Proto jsou ve výroku rozsudku uvedeny počínaje třetím čtvrtletím roku 2013 u [právníká osoba] a od čtvrtého čtvrtletí roku 2013 též u [právníká osoba] též další náklady a žádost o zvýšení příspěvku o tyto další náklady, které byly součástí žádostí podávaných těmito subjekty na úřad práce. Tyto taxativně stanovuje prováděcí vyhláška ve svém § 14a. Podle něj lze proplatit nejběžnější provozní náklady, které zaměstnavateli vznikají při správě podniku, jako např. nájemné a služby s ním spojené (náklady na palivo, energie, povinné revize a určité administrativní náklady spojené se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením. Tyto správní náklady jsou hrazeny určitou paušální částkou). Z toho tedy současně vyplývá, že z nároku na zvýšení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na takovýchto chráněných místech a o další náklady jsou vyloučena chráněná pracovní místa, která byla zřízena nebo vymezena mimo pracoviště zaměstnavatele, tzn. v domácnostech zaměstnanců. Plyne z toho, že osoby, které byly zaměstnávány tak, že pracovaly v domácím prostředí, mohly být takto zaměstnány, ovšem zaměstnavatel neměl nárok na výplatu příspěvku ani těchto zvýšených nákladů.
227. Jak vyplývá z ust. § 78 odst. 4 zákona o zaměstnanosti, vychází poskytování příspěvku ze skutečně vyplacených prostředků na mzdy a platy včetně pojistného a případného zvýšení o další náklady, proto je příspěvek poskytován zpětně vždy za kalendářní čtvrtletí. Aby bylo možné celou záležitost zúřadovat a byla stanovena určitá konečná linie, za níž již nelze žádost o příspěvek podat platí, že žádost je nutno doručit na úřad práce nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí čtvrtletí. Jako třetí podmínka je stanovena tzv. bezdlužnost zaměstnavatele. Za bezdlužného se považuje takový zaměstnavatel, který nemá splatné

nedoplatky na daních a na pojistném a na penále na sociální a veřejné zdravotní postižení. To je základní premisa, která je modifikována v případě, že je na žádost zaměstnavatele povoleno splácení ve splátkách a on současně není v prodlení se splácením splátek etc.

228. V daném případě je tato skutečnost velmi podstatná a v důsledku vedla soud k jinému závěru o vině obžalovaných, než jak bylo dovozováno v podané obžalobě, a to proto, že k poslednímu dni předchozího čtvrtletí byly splatné pouze povinné odvody za první a druhý měsíc tohoto čtvrtletí, jelikož splatnost povinných odvodů za třetí měsíc čtvrtletí nastala až prvního dne měsíce následujícího a bylo zapotřebí je odvést do 20. dne měsíce následujícího. To je velmi podstatná okolnost, která vede soud k závěru, že pokud formulář žádosti na poskytnutí příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, tak jak je ve spise založen na několika číslech listu (například ve vztahu ke společnosti [právnícká osoba] je to č.l. [číslo] XXVI spisu), pak se jedná o rozšíření zákonných podmínek pro přiznání příspěvku. Je to proto, že žádost na své třetí stránce obsahuje mj. též bod druhý, v němž je uvedené prohlášení, že částka pojistného na sociálním zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejném zdravotním pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu zaměstnance, byla nejpozději k datu vyhotovení této žádosti odvedena. V uvedeném spočívá zásadní problém výpočtu škody způsobené jednáním obžalovaných, tak jak je použit v podané obžalobě, neboť podle názoru soudu se tímto nepřipustně rozšiřují podmínky, za nichž může zaměstnavatel zaměstnávající osoby se zdravotním postižením žádat o příspěvek. Jestliže totiž z výše uvedených ustanovení zákona o zaměstnanosti vyplývá, že potvrzení o bezdlužnosti má být k poslednímu dni čtvrtletí, za něž je žádost podávána, pak prohlášení zaměstnavatele ve formuláři žádosti, které požaduje potvrzení, že k datu podání žádosti byly všechny tyto povinné platby odvedeny, přesahuje povinnosti žadatele vyplývající ze zákona, přičemž také nepřipustně rozšiřuje podmínky, za nichž je možné takovýto příspěvek poskytnout. V prováděcím předpisu k zákonu o zaměstnanosti není uvedeno, jak by žádost o poskytnutí příspěvku měla vypadat a není zde ani uvedeno to, že by měl žadatel prokazovat, že k datu podání žádosti došlo k zaplacení všech povinných plateb za předchozí období. To ovšem koliduje s ústavněprávními zásadami uvedenými v ust. čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod o tom, že státní moc je možno uplatnit jen v případech a v mezích stanovených zákonem a to způsobem, který zákon stanoví, jakož i to, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (viz o obdobné problematice přijatý nálezn Ústavního soudu České republiky, sp. zn. Pl. ÚS 19/17).
229. To vše pak vede soud k závěru, že tu část jednání obžalovaných, která spočívala v údajně podvodném vylákání dotací na základě nepravdivých údajů uvedených v žádosti o tuto dotaci ve vztahu k poslednímu měsíci předcházejícího čtvrtletí, nelze klást obžalovaným za vinu a v těchto bodech proto byly všechny obžalované osoby obžaloby zproštěny. To pak mělo dopad i na použitou právní kvalifikaci u obžalované [příjmení], neboť došlo ke změně kvalifikačního momentu v podobě výše způsobené škody. O tom bude pak pojednáno dále.
230. Co se však týče případů, v nichž byl žádán příspěvek na zaměstnávání těch osob, které nepracovaly nebo dostávaly nižší než dohodnutou mzdu, zde závěr o vině obžalovaných osob jednáním popsaným ve výroku rozsudku bylo nutno učinit. V této souvislosti soud podotýká, že vycházel z vlastních úvah při výpočtu výše způsobené škody z pohledu trestního práva a nepoužil tudíž metodický pokyn k vyčíslení škody z Generálního ředitelství úřadu práce ČR tak jak je na č.l. [číslo].
231. Ve vztahu k naplnění znaků skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu, je zapotřebí uvést, že škodu způsobenou trestným činem tvoří součet všech poskytnutých příspěvků na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v těch případech, kdy by příspěvky v rozhodném období nebyly společně vůbec poskytnuty, jestliže by v žádostech nebyly uvedeny nepravdivé údaje o počtu zaměstnaných osob se zdravotním postižením a především o vynaložených mzdových nákladech včetně odvedeného pojistného na sociálním zabezpečení a

příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Protože pak by (logicky) nemohl být tento příspěvek vyplacen tehdy, pokud by úřad práce byl vyrozuměn o tom faktu, že někteří zaměstnanci práci vůbec nevykonávají nebo sice vykonávají, ale je jim mzda vyplácena v mnohem nižší částce, než v jaké je deklarováno v žádostech a než jakou obsahují účetní doklady zaměstnavatele. Tam už se při páchání trestné činnosti naplno uplatnil osobní naturel obžalované [příjmení], jak o něm bylo pojednáno již výše, kdy tato byla schopná díky své výřečnosti a přesvědčivosti dovést zaměstnance k tomu, že akceptovali i nižší než dohodnutou mzdu.

232. Je však nutno podotknout, že v teoretické rovině by pochybnosti o jednání obžalované [příjmení] z pohledu trestněprávního vyvolávalo i to, že některým zaměstnancům platila vyšší než dohodnutou mzdu a dokonce i vyšší mzdu než tu, která byla vykázána v podkladech pro výplatu příslušného příspěvku. Protože i zde docházelo z její strany k uvádění nepravdivých údajů ve vztahu k úřadu práce a škoda by tak zřejmě měla být navýšena i o tyto skutečnosti. Šlo by však o škodu, která je předmětem rozhodování v adhezním řízení, nikoliv v řízení trestním, neboť tam se jako škoda způsobená trestným činem bere celá vyplacená částka příspěvku, neboť tento byl vyplácen na základě nepravdivých údajů jako takový. Současně je však nutno konstatovat, že z pohledu adhezního řízení je zapotřebí zohlednit ten fakt, že na část příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením by byl dán nárok, neboť tyto osoby skutečně pracovaly, skutečně pracovaly v chráněných dílnách a skutečně jim byla mzda vyplácena. Ovšem z pohledu rozhodování trestního soudu o uplatněném nároku o náhradě škody je proces, který by vedl k přesnému určení výše takto správně poskytnutých finančních prostředků, mimo jeho možnosti a též je mimo potřeby trestního řízení. Proto soudu nezbylo, než poškozenou Českou republiku odkázat s jejím uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, kde by měla podle jeho názoru přesně vyčíslit případy, v nichž došlo k výplatě příslušného příspěvku skutečně neoprávněně a to ve vztahu k jednotlivým zaměstnávaným osobám. V tomto případě je tak patrná možná diference způsobu výpočtu škody pro potřeby trestního řízení a pro potřeby řízení civilního.

233. Co se týče skutkových zjištění, je zřejmé, že obžalovaná jednak koncipovala, jednak předkládala jednotlivé žádosti o poskytnutí příspěvku jak sama za sebe jako [jméno] [příjmení], tak také za [právnícká osoba] a [právnícká osoba]. Pokud pak jde o společnost [právnícká osoba], zde tomu tak nebylo, protože žádosti podávaly vesměs jiné osoby než obžalovaná. Šlo o to, že to byl svědek [příjmení], svědek [příjmení], případně [jméno] [příjmení], kdo tyto žádosti na úřadu práce předkládali. Za tuto společnost tyto žádosti byly předloženy tak, jak je popsáno v souhrnné zprávě úřadu práce na č.l. [číslo]. Přestože obžalovaná nebyla jednatelkou ani společnicí [právnícká osoba], přesto je nutno klást jí toto jednání též za vinu, a sice proto, že to byla ona, kdo disponoval informacemi o zaměstnávání těchto osob, které jí byly předkládány zejména účetní, svědkyní [jméno] [příjmení], a byla to ona, kdo metodicky vedl účetní při vytváření těchto žádostí. Ač je sama nepodepisovala, ani je sama nepředkládala na úřad práce, byla v důsledku osobou, která měla zájem na podání žádostí, neboť z výplaty mezd získávala na základě dohody se zaměstnanci peníze pro svou potřebu. To, že nebyla v žádné oficiální funkci ve společnosti, není rozhodující.

234. Pachatelem trestného činu dotačního podvodu podle § 212 tr. zákoníku totiž může být jakákoli fyzická nebo právnícká osoba. V praxi to bude zásadně žadatel – fyzická osoba, respektive fyzická osoba, která za něj nebo za žadatele, právníckou osobu, podává žádost o dotaci, subvenci nebo návratnou finanční výpomoc nebo příspěvek, nebo která za něj nebo za žadatele právníckou osobu takovou žádost sepisuje či vyplňuje a přitom v takové žádosti uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí (viz Šámal. P. a kol. trestní zákoník II. § 140 – 421. komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, strana 21, 24). Obdobně se otázkou pachatelství tohoto trestného činu zabývalo i několik rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, příkladem budiž rozhodnutí ve věci sp. zn. 7 Tdo 1406/2012, které konstatuje, že posuzování a

schválení žádostí o dotaci je obdobou procesu sjednávání úvěrové smlouvy, proto v případě, že osoba uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí v procesu před vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace, spáchá trestný čin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 trestního zákoníku. Za uvedení nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů nelze považovat jen vlastní sepsání nebo vyplnění žádosti o dotaci, nýbrž i takové jednání, které bezprostředně souvisí s touto činností, a které má přímý vliv na vytvoření nepravdivého nebo hrubě zkresleného obsahu žádosti o poskytnutí dotace. Jak konstatuje další rozhodnutí Nejvyššího soudu a to sp. zn. 4 Tdo 1117/2016, pro naplnění znaku uvedení nepravdivých údajů v žádosti o poskytnutí dotace se nevyžaduje, aby pachatel žádost vlastnoručně podepsal, postačí, že žádost sepisuje či vyplňuje a je si vědom, že v žádosti jsou uvedeny nepravdivé údaje, a že žádost bude podána příslušnému úřadu. Stejně tak postačí, uvádí Nejvyšší soud, jestliže pachatel připravuje podklady, které je nutno podat k žádosti o dotaci a bez kterých nelze o žádosti rozhodnout a je si vědom, že tyto podklady obsahují nepravdivé údaje a budou součástí žádosti o poskytnutí dotace.

235. Z uvedeného je patrné, že pro závěr o trestněprávní odpovědnosti obžalované [příjmení] postačí to, že podle výpovědí svědků byla ona tou osobou, která za [právnícká osoba] v daném období jednala s jednotlivými zaměstnanci, uzavírala s nimi pracovní smlouvy, dohodla s nimi postup, jak budou vracet část vyplacených finančních prostředků, věděla, že někteří z nich vůbec pracovat nebudou a přesto na ně bude tento příspěvek získáván, navíc měla přístup k bankovnímu účtu společnosti. Byla to také ona, kdo vydával jednotlivé příkazy k úhradě plateb této společnosti, neboť účetní paní [příjmení] takové oprávnění, jak vyplývá z její výpovědi, neměla. Nelze tedy než konstatovat, že to byla obžalovaná [jméno] [příjmení], která i ve [právnícká osoba] fakticky ovládala zaměstnávání osob, jejich odměňování a podávání žádostí o příspěvek na zaměstnávání těchto osob, ačkoliv vlastní žádosti podávaly na úřad práce osoby jiné. Potom není z tohoto pohledu podstatné, zda měla nějakou písemnou plnou moc k zastupování společnosti, když ji zcela jednoznačně fakticky v tomto směru řídila. Znamená to současně, že si byla vědoma toho, že v žádostech o poskytnutí těchto dotací jsou uvedeny nepravdivé údaje, a že v důsledku to bude ona, která bude z takto poskytnutých prostředků získávat prospěch.

236. Z uvedeného taktéž vyplývá, proč dospěl soud k závěru o vině obžalovaných právnických osob. Jde o to, že obžalovaná [jméno] [příjmení] u společnosti [právnícká osoba] a [právnícká osoba] působila ve funkci jednatele a přitom společnost jako taková neměla zajištěny takové mechanismy svého fungování a kontroly činnosti jednatelů či obecně osob za společnost jednajících, které by byly schopny zabránit protiprávní činnosti takových osob, která je činěna v důsledku k tíži této společnosti. Předně je třeba upozornit na to, že byť i jen jediný společník společnosti s ručením omezením, který je současně jednatelem, není někým, kdo by mohl se společností nakládat podle svého vlastního uvážení. Taková společnost není majetkem, jedná se o jiný subjekt práva. V případě takového jednatele platí požadavek, aby pečoval o tento jiný subjekt s péčí řádného hospodáře. Občanský zákoník stanoví obecnou povinnost každého člena voleného orgánu právnické osoby vykonávat funkci s touto péčí řádného hospodáře (§ 159 odst. 1 občanského zákoníku). Ta spočívá v tom, že se takový jedinec zaváže vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí funkci člena voleného orgánu obchodní korporace, přičemž se má za to, že jedná nedbale ten, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit už při přijetí funkce nebo při jejím výkonu a nevyvodí z toho pro sebe důsledky. V zákoně o obchodních korporacích (zák. č. 90/2012 Sb. v platném znění) je pak další povinnost kladená statutárním orgánem obchodní korporace, a sice pravidlo podnikatelského úsudku ve smyslu § 51 odst. 1 tohoto zákona. Zde se požaduje, aby jednal statutární orgán pečlivě a s potřebnými znalostmi a jednal tak ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace, což ovšem neplatí, pokud takovéto rozhodování není učiněno s nezbytnou loajalitou. I tuto otázku vykládaly

soudy České republiky, např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1224/2006, 5 Tdo 433/2007 apod.

237. Jestliže však dojde k tomu, že se pachatel dopouští trestné činnosti jménem a v důsledku ve prospěch této obchodní společnosti, pak je nutno dospět k závěru, že je zapotřebí přičítat tuto trestnou činnost též obchodní společnosti. Vyplývá to z ust. § 8 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, který definuje celkem pět podmínek pro přičítání činu společnosti, a sice: (1) jde o čin protiprávní, (2) tento je spáchán v zájmu společnosti nebo v rámci její činnosti, (3) je spáchán osobou, obecně orgánem právnické osoby, který je uveden v ust. § 8 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d), (4) musí být přičitatelný právnické osobě ve smyslu § 8 odst. 2 a (5) nejsou přítomny vyvíňující důvody uvedené v ust. § 8 odst. 2 písm. a), resp. odst. 5 TOPO.
238. V konkrétním případě byly činy spáchány v rámci činnosti právnické osoby, což znamená, že byly spáchány v mezích předmětu činnosti vymezené v příslušném rejstříku, zřizovací listině, stanovách apod. nebo při provozních nebo obdobných činnostech právnické osoby. V této souvislosti platí, že pokud jde o tzv. exces osob jednajících jinak v rámci činnosti právnické osoby, tj. případ, kdy byl čin v zásadě spáchán proti zájmům právnické osoby nebo na její úkor, nelze dovést trestní odpovědnost takto poškozené právnické osoby a bude uplatněna pouze trestní odpovědnost osoby jednající, tak jak vyplývá z judikatury Nejvyššího soudu, např. sp. zn. 8 Tdo 627/2015, 8 Tdo 972/2016 či 4 Tdo 1681/2016. Ovšem v daném případě taková situace nenastala. Je to proto, že právě díky získávání příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením tyto společnosti mohly vykonávat podnikatelskou činnost. Ta objektivně realizována byla (ony různé kompletační práce apod.), dělo se tak na základě smluv s odběrateli zhotovených výrobků a takto odvedená práce byla fakturována, přičemž příjem z této práce pocházející byl příjmem obžalovaných subjektů. To v důsledku vedlo k tomu, že trestná činnost obžalované se soustředila na odčerpávání příjmů plynoucích z příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, jenž byl vyplacen těmto subjektům, tyto jej použili na výplatu zaměstnanců a obžalovaná [příjmení] část takto vyplacených peněz od nich přímo odčerpávala. Ale výnos z vlastní výrobní činnosti těmto společností zůstával. Proto ve svém důsledku měly stíhané společnosti z trestné činnosti obžalované prospěch.
239. Tento závěr pak není nikterak zneplatňován faktem, že u [právnická osoba] nebyla obžalovaná její jedinou jednatelkou. Jedinou jednatelkou byla v případě [právnická osoba]. Ve [právnická osoba] vůbec jako statutární orgán nepůsobila, ale to, jak vyplývá z výše uvedeného výkladu, nebrání trestnímu stíhání společnosti.
240. Pro závěr o trestní odpovědnosti právnické osoby je tak zapotřebí, aby byly všechny výše uvedené podmínky splněny současně. Zákonodárcem tu je však dána okolnost, za jejíhož splnění se společnost exkulpuje. To se stane v případě, že právnická osoba prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu kteroukoliv z osob uvedených v § 8 odst. 1 TOPO, která se dopustila excesu, zabránila. Znamená to tedy, že se předpokládá formální nastavení interního systému procesu a úpravy pravidel chování, který je natolik robustní, že by měl vést k odhalení trestné činnosti nebo nejlépe k zabránění spáchání takové trestné činnosti. Jak vyplynulo ze všech výsledků statutárních orgánů minulých i současných, v žádné z obžalovaných společností takovýto systém zaveden nebyl. Možnost vyvinění tudíž nepřipadá do úvahy. Ze všech právě uvedených důvodů dospěl soud k závěru o vině u všech obžalovaných obchodních korporací.

Právní kvalifikace

241. V důsledku tak tyto úvahy soudu vedly k použití právní kvalifikace, která odpovídá ust. § 212 odst. 1 trestního zákoníku jako trestného činu dotačního podvodu, neboť poskytnutý příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením je nutno chápat jako dotaci, neboť naplňuje obecnou definici dotace, jíž se rozumí zpravidla pravidelný přiděl peněz nejčastěji poskytovaný obcím, některým úřadům nebo ústavům, ale i fyzickým a právnickým osobám, byť jednotlivé

zákony nepoužívají pojmy dotace, subvence nebo nevratná finanční výpomoc nebo příspěvek zcela přesně. Dotace se poskytují na základě žádosti a to rozhodnutím (viz shora uvedený komentář trestního zákoníku, strana 2121 – 2122). Příspěvkem se pak obecně míní zpravidla jednorázová finanční pomoc z veřejných rozpočtů zásadně účelově vázaná. V konkrétním případě na zmíněný státní příspěvek není automatický nárok, musí být pro jeho přiznání nejprve podána žádost a po jejím přezkoumání je vydáváno rozhodnutí státního orgánu, tudíž státní příspěvek na podporu zaměstnanosti osob se zdravotním postižením poskytovaný podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti je dotací (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2015 sp. zn. 9 Ads 83/2014). Pokud pak jde o konkrétní použité ustanovení, byl soud vázán výší škody, která takto byla způsobena a jež vedla k závěru o tom, že obžalované společnosti způsobily svým jednáním značnou škodu ve smyslu § 212 odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, přičemž ve smyslu ust. § 138 odst. 1 trestního zákoníku je škodou značnou škoda dosahující částky nejméně 500 000 Kč a nedosahující částku 5 milionů Kč, protože v takovém případě by se již jednalo o škodu velkého rozsahu.

Trest

242. Pokud pak jde o otázku trestání obžalovaného za prokázané protiprávní jednání, krajský soud musel vyhodnotit zjištěné skutečnosti z pohledu ust. § 38 a násl. tr. zákoníku.
243. Předně musel zohlednit fakt, že trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, dále pak to, že tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější, přičemž musí být také přihlédnuto při ukládání trestních sankcí k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem. Toto znění ust. § 38 odst. 1 až 3 tr. zákoníku je rozváděno podrobněji v ust. § 39 tr. zákoníku. Podle jeho odstavce prvního při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu (...). Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
244. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
245. Podle třetího odstavce § 39 tr. zákoníku pak při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.
246. Podle § 39 odst. 7 tr. zákoníku pak platí, že získal-li nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přihlédne k tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry; jestliže to nevyklučuje jeho majetkové nebo osobní poměry, uloží mu s přihlédnutím k výši takového majetkového prospěchu některý z trestů, který ho postihne na majetku (§ 66 až 72 tr. zákoníku), a to jako trest samostatný nebo vedle jiného trestu.
247. Co se týče ukládání trestu obžalované [jméno] [příjmení], bylo už přikročeno k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody proto, že škoda, která byla jejím jednáním způsobena, podstatným způsobem převyšuje hranici škody značné (svou výší přesahující 4,3 mil. Kč je to téměř devítinásobné převýšení spodní hranice této škody ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku), ale zejména proto, že se jedná o trestnou činnost vysoce sofistikovanou, dlouhodobou, která byla

ve svém důsledku páchána ke škodě osob těžce handicapovaných. Obžalovaná se dopouštěla trestné činnosti i poté, co byla veřejnosprávními kontrolami upozorněna na celou řadu nedostatků, další trestnou činnost, která musí být zohledněna v tom, že k ní je ukládán souhrnný trest, spáchala po zahájení trestního stíhání v této věci. Za velice podstatnou okolnost pak soud považuje ten fakt, že se obžalovaná [příjmení] opakovaně nerozpakovala použít ke svému obohacení důvěřivost dalších osob, svého údajného přátelství k nim a jejich náklonnosti. Ačkoli tvrdí opak, zjevně jí byl lhostejný jejich aktuální socioekonomický status a pouze jich bezostyšně využila. Nelze přehlédnout ani to, že v důsledku vedla její činnost i k poškození pověsti a možnosti reálného působení na trhu u tří obchodních společností. Jednání obžalované je ze všech těchto důvodů vysoce společensky škodlivé. To všechno jsou okolnosti, které spolu s prokázanou snahou obžalované minimálně některé ze svědků před podáním vysvětlení, resp. svědecké výpovědi, ovlivňovat, vedou soud k závěru, že není možné při uložení souhrnného trestu ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku sáhnout k pouhé hrozbě výkonu trestu odnětí svobody, ale že je nezbytné, aby tento trest byl uložen v podobě nepodmíněné. Jeho výměra je pak odvozena z trestní sazby dané ust. § 212 odst. 5 tr. zákoníku, která je zákonodárcem stanovena na 2 roky až 8 let, přičemž zvolený trest je zhruba ve čtvrtině tohoto zákonného rozmezí. Zařazení obžalované pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou jednoznačně vyplývá z právní úpravy § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a soud neměl žádný zákonný prostor pro rozvedení úvah o tom, v jaké formě dohledu či ostrahy nad obžalovanou by tento měl být vykonáván. Při svém rozhodování soud velmi přihlížel i k tomu, že obžalovaná je matkou dvou nezletilých dětí, což jej vedlo k uložení mírnějšího trestu, než jaký by byl ukládal, jestliže by těchto dětí nebylo, vnímal i údajné jí sice nikterak doložené, ale jistě pravděpodobné problémy s matkou a jejím zdravotním stavem, ale nic z toho nebylo možno zohlednit natolik, aby nebylo přistoupeno k ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody.

248. Jako logický a z pohledu ochrany společnosti zcela žádoucí je též ukládaný trest zákazu činnosti. Ten soud vyměřil ve smyslu § 73 odst. 1 tr. zákoníku a obsahově jej popsal tak, aby co nejlépe postihl všechna jednání, jichž se obžalovaná dopustila a její formální postavení, jež v té době zastávala. Nebylo přitom možné postihnout jednání, jež obžalovaná páchala na základě neformálního pověření druhými jako jakási konzultantka, mentorka či „koučka“, protože rozsah trestu zákazu činnosti je omezen ust. § 73 odst. 3 tr. zákoníku, podle něž se odsouzenému na dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis. Z uvedeného je patrné, že neformální pověření nějakou činností tímto druhem trestu postihnout nelze, jakkoli zrovna v souvislosti s tím se částí trestné činnosti dopustila. Proto bylo obžalované zakázáno vykonávat funkci statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy obchodní korporace a spolku, jakož i provozování živnosti neuvedené v příloze 1 až 3 zákona č. 455/91 Sb. o živnostenském podnikání (živnostenského zákona) v platném znění spočívající ve zprostředkování obchodu a služeb. Délka tohoto trestu byla, a to i s ohledem na ukládaný nepodmíněný trest, mírně nad polovinou zákonného rozmezí. Obžalovaná tak bude vyloučena z provozování výše specifikovaných činností po dobu téměř deseti let (nebude-li podmíněně propuštěna nebo nebude-li podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti), protože po dobu výkonu trestu odnětí svobody se trest zákazu činnosti nevykonává.

249. Rozsudek pak obsahuje též výrok o zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne [datum], č.j. [číslo], a všech rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, které pozbyly podkladu vzhledem ke změně, která nastala jeho zrušením, jak uvádí ust. § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku. Tento výrok se vztahuje jen na trest uložený obžalované [příjmení], nikoli též na ten, jenž Okresní soud v Táboře tímto rozsudkem uložil obviněné [právníká osoba].

250. Při řešení otázky potrestání všech tří obchodních korporací musel soud zohlednit speciální úpravu trestání uvedenou v ust. § 14 odst. 1 TOPO. Podle něj soud při stanovení druhu a výměry

trestu přihlédne k povaze a závažnosti trestného činu, poměrům právnické osoby, včetně její dosavadní činnosti a jejích majetkových poměrů; přitom přihlédne též k tomu, zda právnická osoba vykonává činnost ve veřejném zájmu, která má strategický či obtížně nahraditelný význam pro národní hospodářství, obranu nebo bezpečnost. Dále soud přihlédne k působení právnické osoby po činu, zejména k její případné účinné snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí činnost právnické osoby.

251. S přihlédnutím ke všem právě popsaným skutečnostem dospěl soud k závěru, že adekvátním bude uložení sankce peněžitě, konkrétně peněžitého trestu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. c), resp. § 18 TOPO, přičemž konkrétní výše peněžitého trestu byla soudem odvozena od délky páčání trestné činnosti těchto společností, výše takto způsobené škody, jakož i aktuálním majetkovým poměrům, které vyplynuly zejména z výpovědi jejich statutárních orgánů. Je třeba konstatovat, že společnosti [právnická osoba] a [právnická osoba] fungují i nadále. Jak vyplynulo z výpovědi jejich jednatelů, zřejmě se etablovaly na trhu. Společnost [právnická osoba] se zaměřuje na stavební činnost a osoby se zdravotním postižením nezaměstnává. Z tohoto pohledu soud nepovažuje za nutné ukládat této společnosti výraznější peněžitý trest a stejně tak nepovažuje za nutné, aby byl uložen trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži, resp. zákaz přijímání dotací a subvencí, jak by vyplývalo z ust. § 21 či 22 TOPO. Ani zákaz činnosti ve smyslu § 20 TOPO není ničím, co by mělo vést k dosažení účelu trestání. Pakliže by měl soud za to, že by bylo nanejvýš vhodné všem odsouzeným společnostem zakázat, aby podnikaly nebo aby se účastnily na činnosti, která byla předmětem jejich podnikatelské činnosti v době, kdy docházelo k páčání protiprávního jednání, pak by tak učinil, ale tento závěr soud nepřijímá, neboť je evidentní, že páčání protiprávní činnosti bylo vázáno na osobu obžalované [jméno] [příjmení]. Jinak to ovšem není „zakódováno“ v základních kamenech těchto společností a jejich podnikatelské činnosti, protože i bez získávání těchto příspěvků společnosti fungují. Zákaz přijímání dotací a subvencí v případě [právnická osoba] nebo zákaz plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži u této společnosti, by pak ve svém důsledku vedl pouze k potrestání osob se zdravotním postižením, které jsou touto společností v masové míře zaměstnávány. Jak vyplývá z výpovědi zejména jednatelů [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], i bez příspěvků státu na zaměstnávání těchto osob společnost úspěšně funguje, je schopna se uživit a osoby se zdravotním postižením zaměstnávat. Těmto poskytuje i benefity. Za této situace, i při vědomí toho faktu, že během trestního řízení byly tyto právnické osoby vyloučeny z možnosti přijímat jakékoli dotace ze strany státu, považuje soud toto několikaleté období za dostatečně dlouhé k tomu, aby zejména [právnická osoba] prokázala právo na svou existenci na tomto specifickém trhu práce, a že takto de facto vykonaný trest je dostatečný. Z toho titulu krajský soud nedospěl k závěru, že by bylo nezbytné těmto společnostem nějakým dalším způsobem ještě ztěžovat jejich existenci.

252. To platí i ve vztahu ke [právnická osoba], která podnikatelskou činnost aktuálně nevykonává, tudíž ani u ní není nutné sahat k trestům, které by neměly reálný dopad na fungování společnosti a byly by jen jakýmsi slohovým cvičením soudu. Peněžitý trest je však i zde zcela odůvodněný a nutný. Trestné činnosti se i tato společnost dopustila a bez ohledu na okolnosti převodu obchodního podílu a osobu nynějšího jednatele je zapotřebí peněžitý trest jako sankci za jednání společnosti v minulosti uložit. Jak u [právnická osoba] a [právnická osoba] soud nepochybuje o tom, že tyto budou schopny i nadále fungovat na trhu, tak soud vyslovuje vážné pochybnosti o tom, zda něčeho podobného bude schopna [právnická osoba].

Náhrada škody

253. Co se týče této otázky, tak se jí soud dotknul již v předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku. Na tomto místě považuje za nutné uvést, že sice došlo k řádnému a včasnému připojení se poškozené České republiky s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, ovšem tomuto nemohlo být vyhověno. Odkaz na řízení ve věcech občanskoprávních byl ve vztahu k těm

případům, v nichž došlo ke zproštění obžaloby, učiněn podle § 229 odst. 3 trestního řádu, neboť procesní předpisy upravující trestní řízení v takovém případě nedovolují jiný postup. Pokud pak jde o ty případy, kdy došlo k odsouzení obžalovaných, pak by bylo jistě namíste rozhodovat i o uplatněném nároku na náhradu škody, ovšem soud v tomto případě konstatoval, že náhrada škody ve smyslu občanskoprávním není totožná se škodou ve smyslu trestněprávním, a protože by pro rozhodnutí o uplatněném nároku na náhradu škody díky tomu bylo zapotřebí u každého jednotlivého zaměstnance zkontrolovat, jaký byl jeho příjem skutečný, jaký byl deklarovaný, kolik z jeho výplaty představovaly finanční prostředky získané zaměstnavatelem a kolik byla dotace poskytovaná státem, a v případě, že tito lidé pracovali, jaký byl rozdíl mezi skutečným příjmem a příjmem, který byl deklarovaný, pak to vše jsou otázky, jejichž řešení dalece přesahuje možnosti trestního soudu v trestním řízení. Bude proto namíste, aby nárok na náhradu škody z tohoto pohledu byl poškozenou Českou republikou přesněji specifikován a uplatněn v řízení civilním (či jiném k tomu příslušném), k čemuž byla poškozená podle ust. § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu podepsaného.

Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve čtyřech vyhotoveních.

Tábor 17. prosince 2019

Mgr. Petr Černý
předseda senátu